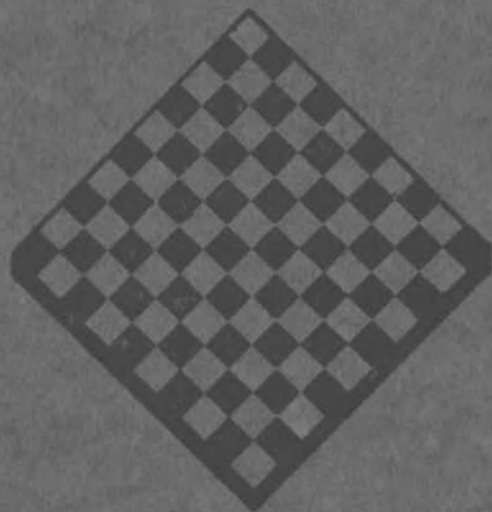

Wereldkampioenschap Dammen

MATCHBOEK

PRIJS 75 CENT

1937

**RAICHENBACH
SPRINGER**

UITGAVE: H. WITKOWSKI - AMSTERDAM - C

WERELDKAMPIOENSCHAP

DAMMEN

1937

RAICHENBACH
SPRINGER

Matchboek

Wereldkampioenschap Dammen

1937

•

Raichenbach

Springer

•

Prijs 75 Cent

UITGAVE: H. WITTKOWSKI - AMSTERDAM-C.

INHOUDSOPGAVE.

	Blz.
Introductie A. van Broek, Voorzitter Nederl. Dambond	9
Voorwoord van den Uitgever	10
Inleiding J. de Haas	13

ANALYSES B. SPRINGER

1e partij: Den Haag	29
2e „ Amsterdam	31
3e „ 's-Hertogenbosch	33
4e „ Amsterdam	35
5e „ Rotterdam	38
6e „ Utrecht	40
7e „ Deventer	42
8e „ Groningen	44
9e „ Amsterdam	46
10e „ Leiden	49
11e „ Borculo	51
12e „ Bilthoven	54
13e „ Den Haag	57
14e „ Ermelo	60
15e „ Slikkerveer	63
16e „ Breukeien	66
17e „ Amsterdam	69
18e „ Dordrecht	72
19e „ Den Haag	75
20e „ Amsterdam	78
21e „ Amsterdam	82
22e „ Den Haag	85
23e „ Amsterdam	87
24e „ Amsterdam	90
25e „ Den Haag	93

ANALYSE VAN DE WERKEN

1	De Levenswijze van de Nederlander	1
2	De Levenswijze van de Nederlander	2
3	De Levenswijze van de Nederlander	3
4	De Levenswijze van de Nederlander	4
5	De Levenswijze van de Nederlander	5
6	De Levenswijze van de Nederlander	6
7	De Levenswijze van de Nederlander	7
8	De Levenswijze van de Nederlander	8
9	De Levenswijze van de Nederlander	9
10	De Levenswijze van de Nederlander	10
11	De Levenswijze van de Nederlander	11
12	De Levenswijze van de Nederlander	12
13	De Levenswijze van de Nederlander	13
14	De Levenswijze van de Nederlander	14
15	De Levenswijze van de Nederlander	15
16	De Levenswijze van de Nederlander	16
17	De Levenswijze van de Nederlander	17
18	De Levenswijze van de Nederlander	18
19	De Levenswijze van de Nederlander	19
20	De Levenswijze van de Nederlander	20
21	De Levenswijze van de Nederlander	21
22	De Levenswijze van de Nederlander	22
23	De Levenswijze van de Nederlander	23
24	De Levenswijze van de Nederlander	24
25	De Levenswijze van de Nederlander	25
26	De Levenswijze van de Nederlander	26
27	De Levenswijze van de Nederlander	27
28	De Levenswijze van de Nederlander	28
29	De Levenswijze van de Nederlander	29
30	De Levenswijze van de Nederlander	30
31	De Levenswijze van de Nederlander	31
32	De Levenswijze van de Nederlander	32
33	De Levenswijze van de Nederlander	33
34	De Levenswijze van de Nederlander	34
35	De Levenswijze van de Nederlander	35
36	De Levenswijze van de Nederlander	36
37	De Levenswijze van de Nederlander	37
38	De Levenswijze van de Nederlander	38
39	De Levenswijze van de Nederlander	39
40	De Levenswijze van de Nederlander	40
41	De Levenswijze van de Nederlander	41
42	De Levenswijze van de Nederlander	42
43	De Levenswijze van de Nederlander	43
44	De Levenswijze van de Nederlander	44
45	De Levenswijze van de Nederlander	45
46	De Levenswijze van de Nederlander	46
47	De Levenswijze van de Nederlander	47
48	De Levenswijze van de Nederlander	48
49	De Levenswijze van de Nederlander	49
50	De Levenswijze van de Nederlander	50

M. RAICHENBACH

B. SPRINGER

SPRINGERS DAMSLEUTEL IN SAMENWERKING MET M. RAICHENBACH.
EEN LEIDRAAD DOOR DE THEORIE, CENTRUM- EN FLANKSPEL OPENINGEN.
116 VARIANTEN
PRIJS 55 CENT

Beoordeelingen over Springers-Damsleutel in samenwerking met M. Raichenbach.

... Een schitterend stuk werk ... buitengewoon ver-
nuffig uitgedacht ... een onmisbare sleutel voor iede-
re dammer ... de uitvoering is keurig.

Blankenaar

... belangrijkste werk op theoretisch gebied van de
laatste 25 jaar. Het is onontbeerlijk voor elke dammer.

J. de Haas

... de meest praktische dam-uitgave, welke tot dusver
verscheen, ... munt uit door beknoptheid en over-
zichtelijkheid ...

Ham

... belangrijk studiemateriaal ... op hoog peil staande
uitgave ... warm aanbevolen ...

Raman

... een prachtig werk, dat iederen dammer in zijn
bezit moet hebben ...

B. Dukel

... veropenbaring als novelty op damlectuur ...
... praktische nieuwe vondst ... warm aanbevolen

Het Handelsblad van Antwerpen

... Deze op hoog peil staande origineele uitgave
kunnen wij iederen dammer aanbevelen ...

De Koerier

... Het is een prachtstuk werk ...

De Noord-Hollander

... ongetwijfeld een goede leidraad ... een aanwinst
voor de damliteratuur ...

Algem. Handelsblad

... een goede leidraad ...

Het Volk

... nuttig, uiterste zorg samengesteld ... prachtige
handleiding ...

Org. van den Prov. Gron. Dambond

... volmaakt ...

Oprechte Haarlemsche Courant

... zeer originele uitgave toejuichen, ... den uitgever
er dankbaar voor zijn ... draagt bij tot sneller opvoe-
ding van het spelpijl ...

Noord Brabantsche R.K. Dambond

... van groot nut ...

De Gooi- en Eemlander

... onmisbaar stukje werk ...

Leidsche Courant

... de meest volledige handige verzameling, waaraan
meerdere malen behoefte werd gevoeld ...

met nadruk aan te bevelen ...

De Jonge Wacht

Bij het verschijnen van dit boek, samengesteld door den heer H. Wittkowski, den reeds in diverse denksporten goed bekenden uitgever, mag ik een woord van erkentelijkheid en appreciatie niet achterwege laten.

De heer Wittkowski, die vóór dien de bekende en door ter zake kundigen zeer gewaardeerde z.g.n. „sleutels“ voor Bridge, Schaak- en Damspelen deed vervaardigen, heeft onmiddellijk bij het bekend worden van den match Springer-Raichenbach het plan opgevat, deze ontmoeting onvergetelijk te maken door het uitgeven van een boek, waarin alle 25 gespeelde partijen werden besproken en geanalyseerd.

Daartoe riep hij de hulp in van niemand minder dan van dengene, die daartoe in de eerste plaats in aanmerking kwam, n.l. van een der beide kampvechters, die aan dezen hoogst belangrijken match heeft deelgenomen, Bernard Springer, die zich spontaan bereid verklaarde, aan het verzoek van den heer Wittkowski te voldoen.

Iedereen, die de meest belangrijke ontmoeting van de laatste 10 jaar van verre of dichtbij heeft gevolgd en die zich voor onze mooie damsport interesseert, is stellig overtuigd, dat de door Springer opgenomen taak aan geen betere handen kon worden toevertrouwd. Want moge de match al door Raichenbach zijn gewonnen en de titel van Wereldkampioen op eerlijke, faire en sportieve wijze door hem verdiend, het is ten slotte gebleken, dat het krachtsverschil der beide spelers maar zeer gering was en Springer den overwinnaar meer moelte en inspanning heeft bezorgd, dan deze ooit van eenigen tegenstander heeft ondervonden.

Ik ben dan ook overtuigd, dat dit boek, dat een authentiek document belooft te worden aan een behoefte en aan een door duizenden in den lande gekoesterden wensch zal voldoen. Vele der gespeelde partijen zullen met eere den naam „klassiek“ mogen dragen en zullen een vraagbaak en studiebron vormen voor hen, die het damspel uit een wetenschappelijk oogpunt willen bezien. Zij zullen genieten van de diep-doordachte analyses van den man, die zelf in het vuur heeft gezeten en met den Wereldkampioen Raichenbach meer dan een maand lang in het middelpunt der publieke belangstelling heeft gestaan.

Zonder eenig voorbehoud kan ik dit boek met warmte aanbevelen en voorspel het een buitengewoon groot succes. Moge het bijdragen om het damspel de populariteit te verschaffen die het zoo ruimschoots verdient en waarvoor wij allen strijden en werkzaam zijn.

Voorzitter van den Nederl. Dambond.

VOORWOORD VAN DEN UITGEVER

Gedurende mijn korte werkzaamheid als uitgever is dit reeds mijn zesde uitgave.

Heb ik voor de voorafgaande de z.g. „draaischijven-vorm” gekozen, thans verheugd het mij het publiek mijn eerste uitgave in boekvorm te kunnen presenteeren.

Voor mij persoonlijk dus een aanleiding om van een gebeurtenis te mogen spreken.

Ik koester de hoop, dat ook deze uitgave een succes zal worden.

De prijs is buitengewoon laag gehouden, en in de Damwereld bestaat blijkbaar sterke vraag naar dit werk, aangezien al reeds voor het verschijnen een betrekkelijk groot aantal bestellingen zijn binnengekomen.

Ik hoop, dat de damliteratuur door deze nieuwe uitgave verrijkt zal worden.

Indien tevens een ontwikkeling en populariseering van het damspel in het algemeen zou worden verkregen, kan ik mij daar slechts over verheugen, daar dit dan tevens in het bijzonder zou beteekenen een verdere ontwikkeling van mijn jeugdige Uitgeverij.

DUS HEEREN DAMMERS: „Koopt allen dit Boek!”

U dient daarmee Uw persoonlijk genoegen, Uw mooi spel en tevens den Uitgever, (hetgeen U misschien minder interesseert) daar deze laatste dan in de gelegenheid zal worden gesteld, een herdruk te laten verschijnen.

Ik bemerk, dat ik, al schrijvende, bij een herdruk ben aangeland alvorens nog een exemplaar van de pers is!

Waar optimisme niet toe leiden kan !!

Een geheim wil ik U nog verklappen !

Ik ben met Springer een weddenschap aangegaan wat betreft het aantal drukfouten in dit werk.

Springer beweert dat er niet meer dan 9 zullen voorkomen.

Ik echter heb gezegd, dat het er ten minste 18 zullen zijn!

De lezers zullen in deze kwestie fungeeren als scheidsrechters!

Wie van hen mij het eerst het grootste aantal drukfouten zal signaleeren, ontvangt een mooien prijs.

Een zeker aantal troostprijzen zullen ook nog ter beschikking worden gesteld.

EN NU, HEEREN DAMMERS, AAN HET WERK!!!

Bestudeert de partijen, verzamelt drukfouten (tenminste 18, dan win ik tevens van Springer) en helpt mee, te zorgen, dat dezen winter nog een herdruk kan verschijnen zonder één enkele fout!

Rest mij nog een woord van dank te richten tot de auteurs Springer en De Haas, die geen moeite hebben gespaard om iets blijvends en waardevols te scheppen en mij tevens de gelegenheid hebben gegeven, dit boek zoo kort na de match te kunnen laten verschijnen. Ook den Heer A. van Broek zeg ik hierbij dank voor de vriendelijke introductie, die aan dit werk voorafgaat.

Amsterdam
Juli, 1937

De Uitgever
H. Wittkowski

● **Springers Damsleutel**

in samenwerking met M. Raichenbach

55 Cent

Matchboek

● **Wereldkampioenschap**

Dammen 1937 Raichenbach-Springer

75 Cent

● **Ches Key** bij Dr M. Euwe, R. Fine and
S. Landau (Engelsch - Deutsch - Fransch)

● **Schaak Sleutel**

bewerkt door R. Fine en S. Landau

55 Cent

● **Bridge Sleutel**

bewerkt door Mr. E. C. Goudsmit in samen-
werking met S. Landau

Het bieden **65 Cent**

Het spelen **65 Cent**

UITGAVE VAN H. WITTKOWSKI - AMSTERDAM C.

INLEIDING.

Toen de uitgever mij vroeg, een inleiding te schrijven voor dit boek, heb ik mij onmiddellijk hiertoe bereid verklaard, omdat ik het niet alleen van groot belang acht, de partijen van een dergelijke belangrijke match in boekvorm te zien verschijnen, maar ook om de groote beteekenis van deze match voor het damspel in ons land, om hetgeen geschreven en gezegd is en om hetgeen aan deze match voorafging.

In dit verband is het van belang, de voorgeschiedenis van deze match na te gaan.

Nadat Springer in 1928 den wereldtitel veroverde, ontstond een verschil van meening tusschen den Nederlandschen Dambond en de Fransche Organisatie. Het duurde ZEER LANG voordat men het eens werd, en Springer, onder den indruk van deze onaangename discussie, deed VRIJWILLIG afstand van den hoogen titel. Gedurende deze periode organiseerden de Franschen eenige wedstrijden en matches, met als einduitslag, dat Raichenbach wereldkampioen werd.

Om de Internationale ontwikkeling te bevorderen, besloot de N.D.B. het contact met de Franschen te herstellen, met het gelukkige resultaat, dat in 1935 een match tot stand kwam tusschen M. Raichenbach en den kampioen van Nederland, R. C. Keller.

De belangstelling voor deze match, die uit tien partijen bestond, was groot. Het was de eerste groote Internationale match om het wereldkampioenschap sinds 1911.

In ons land had men zeer groot vertrouwen in Keller. Men hoopte, dat het hem zou gelukken, den begeerden titel in ons land te brengen. Helaas, het resultaat was vernietigend; drie partijen verloor onze kampioen, het gelukte hem niet, één partij te winnen. Met 13 tegen 7 punten behaalde Raichenbach den zege.

Het was de eerste groote nederlaag van een Nederlandschen dammer in een match om het wereldkampioenschap. Er ging als het ware een schrik door dammend Nederland. Men riep om revanche en toen Vos voor de zesde maal het kampioenschap van Nederland behaalde, meende men in hem den geschikten candidaat te hebben, om Raichenbach met succes te bestrijden en misschien de titel te veroveren.

De belangstelling voor deze ontmoeting was nog grooter dan voor de voorafgaande, waardoor de match uitgebreid werd tot twintig partijen.

Het begin van deze match was even teleurstellend als dat van Keller. Ook ditmaal won de wereldkampioen de eerste partij en daarna nog 4 partijen, zonder dat het onzen kampioen gelukte, ook maar één partij te winnen. Het eindresultaat, Raichenbach vijf en twintig- Vos vijftien punten, was een groote nederlaag. Dertig partijen door den wereldkampioen gespeeld tegen onze kampioenen en niet één verloren. Het werd een soort mythe, Raichenbach verliest GEEN partij in ons land.

Wederom was de teleurstelling groot. De terugslag werd gevoeld in al onze geleerden; dat wij in Nederland, met onze groote organisatie, met onze rubrieken in bijna alle couranten, met ons belangrijk tijdschrift en onze duizenden beoefenaars, na vijf en dertig jaren van organisatie een dergelijke nederlaag moesten lijden, dat was erg! Van enkele van de cude garde ontving ik brieven met de vraag: „Hebben wij dan geen speler, die partij kan geven aan dezen jongen Franschman? Wij met twee

ex-wereldkampioenen in ons midden, Hoogland en Springer, moeten wij hierin berusten?"

Het geroep om Springer werd steeds luider; hij, die op zoo'n schitterende wijze in 1928 het wereldkampioenschap behaalde, zou hij geen kans hebben? Was hij nog zoo sterk als in 1928? Het moet ter eere van Keller gezegd worden, dat hij, die wederom kampioen van Nederland was geworden en daardoor het recht had opnieuw met Raichenbach te kampen, en uit den aard der zaak er naar verlangde, bereid was, zijn recht op uitdaging op het spel te zetten in een match met Springer.

Het Bestuur van den Nederlandschen Dambond begreep de beteekenis van Keller's geste en hechte zijn goedkeuring aan deze match. Er werd bepaald, dat er tien partijen zouden worden gespeeld. Het werd een vinnige strijd. Niet minder dan negen partijen werden remise. De eenige winstpartij werd door Springer behaald, zoodat deze aangewezen was om Raichenbach uit te dagen.

Het merkwaardigste in de match Keller—Springer was, dat de laatste, die gedurende vijf jaar aan geen enkele belangrijke wedstrijd had deelgenomen, en dus niet in training was, geen partij verloor.

De hoop herleefde! Zou Springer waar maken wat hij na de nederlaag van Vos per radio had gezegd, n.l. „Ik zal het zeker zoo goed doen als mijn voorgangers.“

Allerwege werden Comité's opgericht. Autoriteiten verklaarden zich bereid Eere-Comité's te vormen en in den recordtijd van twee maanden, werd een match georganiseerd van vijf en twintig partijen.

De belangstelling voor deze match was ongeloofelijk groot, en toen de match aanving op 28 Mei j.l. en de Burgemeester van Den Haag, Mr. Dr. de Monchy den eersten zet deed, stelden zich de dammers de vraag: „Zou Raichenbach de traditie getrouw, de eerste partij winnen?"

Zooals tegen Keller en Vos, in de eerste partij, opende Raichenbach met 33—28. Keller had geantwoord met 18—23, Vos met 18—22. Springer's antwoord was evenals van Vos 18—22. Raichenbach antwoordde precies eender als bij Vos met 31—27, zwart 22x33, wit 39x28. Vos speelde hierop 19-23, waardoor dadelijk vier schijven geruild worden. Springer speelde 17-21. Deze voortzetting bewees, dat Springer het spel niet zou vereenvoudigen, en de eerste partij bevestigde mijn vermoeden omtrent deze match, n.l. dat deze een geheel ander karakter zou dragen dan de voorgaande matches.

Het resultaat van de eerste partij was, dat met de traditie gebroken werd. De partij werd REMISE. Het vertrouwen steeg en men voelde, dat deze match spannender zou worden dan de vorigen.

De verwachtingen werden niet bedrogen. De spanning gedurende deze match was geweldig. Welke ups en downs, welke prachtige partijen werden er gespeeld en welke blunders werden er gemaakt.

De strijd was fel met als einduitslag, dat de wereldkampioen overwinnaar bleef met 26 tegen 24 punten. Raichenbach won 5, Springer 4 partijen.

Raichenbach behaalde zijn titel en verdiende het. Hij was de sterkste. Springer verloor, maar hoe? Eén partij verschil op de vijf en twintig. Hij toonde hiermede, de aangewezen speler te zijn om op dit oogenblik den wereldkampioen te bestrijden. Terecht zei de Bondsvoorzitter bij de huldiging: „Het is Springer gelukt, vier gaten in het pantser van Raichenbach te slaan. Hij heeft hiermede voor een ieder die na hem komt het denkbeeld weggenomen, dat men in Nederland niet van den wereldkampioen kan winnen." Dit mag men niet gering schatten.

Hierbij denk ik aan de matches tusschen Weiss en mij en Weiss met Hoogland. Tweemaal heb ik gekampt met den wereldkampioen. De eerste match van tien partijen bleef onbeslist. De tweede match, bestaande uit twintig partijen had tot resultaat: Weiss wint drie partijen, verliest twee en vijftien remise.

Deze matches, die van grooten invloed waren op de ontwikkeling van ons spel, brachten met een ruk het damspel in het middelpunt van de publieke belangstelling.

Het werkte stimulerend op de beoefenaars, dat in ons land, waar het damspel pas een tiental jaren ernstig werd beoefend, een speler was, in staat den geduchten Weiss partij te geven. En toen de 19-jarige Herman Hoogland in 1911 een match speelde van tien partijen tegen den wereldkampioen, met als uitslag: Weiss wint twee partijen, verliest één en zeven remise (de Club te Marseille benoemde de 19-jarige Hoogland tot eere-lid wegens deze prestatie) begreep men, dat deze resultaten de voorloopers waren van nog betere resultaten voor Nederland.

De propagandistische waarde van deze matches was groot. Het besef, dat in dit moeilijke spel van den geest Nederland op weg was den top te bereiken, deed zijn invloed gelden. Er was vreugde in dammerskringen over het resultaat van deze ontmoeting.

Door allerlei omstandigheden vindt pas drie en twintig jaar later een nieuwe match om het wereldkampioenschap plaats in ons land en in 1935 weer een, met het bekende resultaat. Welk een verschil met de vroegere matches, en de gevolgen bleven niet uit. Er kwam een reactie. De belangstelling in ons spel daalde. De terugslag werd scherp gevoeld.

Op tijd werd een match in 1937 georganiseerd en het was als voorheen, Springer handhaafde de traditie van de oudere meesters. Wij hadden weer een speler, die ernstig den wereldkampioen bedreigde. De gevolgen van dezen strijd waren duidelijk waarneembaar. Het optimisme is teruggekeerd. De 40-jarige Springer heeft den weg gewezen. Het is nu de beurt aan de jongeren. Tenzij..... Springer, na ernstige training, nog een kans krijgt.

Ik acht het van groot belang voor de ontwikkeling van ons spel, het één en ander te zeggen van Springer's stijl en opvatting.

Hetgeen ik hier laat volgen, geeft precies diens meening weer. „Men moet trachten het damspel te spelen in den geest van het schaakspel, d.w.z. ALS AANVALSSPEL en NOOIT de aanval loslaten." (Zie Springer's opmerking bij de 13e partij). Springer bedoelt dit als tegenstelling met het afwachtend spel, waarbij men angstvallig vasthoudt aan de formatie b.v. voor zwart, schijven op 2, 3, 4.

Ik herinner mij een uitspraak van den ex-wereldkampioen Hoogland „Het moeilijke van het damspel is, dat men in het middenspel zoo dicht mogelijk bij zijn basis moet staan, terwijl men in het eindspel zoo dicht mogelijk bij de basis van den vijand moet staan."

In het spel van de jongere meesters ziet men een stijl, die overhelt naar Hoogland's opvatting. Hiervan wil Springer niets weten; hij staat hier lijnrecht tegenover. Met alle kracht verdedigt hij zijn stijl en tracht de jongere generatie te beïnvloeden om te dammen in zijn geest, maar dan het middenspel **STERKER** dan hijzelf. De toekomst is dan aan dezen stijl en niet aan het systeem van afwachten.

Springer geeft als voorbeeld de 4e, 8e, 16e, 17e en 23e partij. In deze partijen heeft hij niet consequent zijn systeem doorgezet, hij had moeten blijven aanvallen.

Tevens heeft hij eenige zwakke zetten gedaan (hiermede wordt niet op de blunder bedoeld).

In de 13e, 20e en 23e partij komt Springer's stijl scherp naar voren, in het bijzonder in de 23e partij. De forsche concentratie op het midden bleef tot het einde behouden.

Na afloop van de 20e partij zei Springer: „Zie je de Haas, die schijf op 17 bleek strategisch sterk te staan. Raichenbach meende, dat deze schijf voor mij een nadeel was, anders had hij die schijf daar niet gebracht. Zie zijn 31e zet. Nu is het wat anders of IK, indien mogelijk, een schijf op 17 zou hebben gespeeld. Zoodra men zoo sterk is, dat men vooraf berekenen kan de beteekenis van het bezetten en zoo mogelijk van het blijvend bezetten, van een dergelijk strategisch punt, ja, dan zal mijn spelsysteem meerdere kansen bieden dan het systeem van afwachten, al wordt het dan nog zoo wetenschappelijk toegepast. Dat is dan wat ik bedoelde met te zeggen, dat men het middelspel sterker moet gaan spelen dan ik het zelf doe.”

Tot zoover Springer. Ik heb met opzet Springer's opvatting en stijl zoo uitvoerig besproken, omdat het van belang is, dat de jongere generatie practisch onderzoekt door het spelen van partijen en ook door studie, de beteekenis van Springer's opvatting.

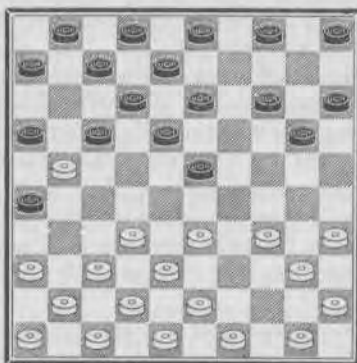
En nu het een en ander over het RANDSPEL ALS SYSTEEM.

In Springer's damsleutel (die samengesteld is met medewerking van Raichenbach) wordt de Raichenbachvariant als volgt behandeld.

WIT	ZWART		
1. 33-28	17-21	5. 33-28	9-14
2. 39-33	21-26	6. 28x19	14x23
3. 31-27	19-23	7. 44-39	10-14
4. 28x19	14x23	8. 39-33	11-17
		9. 27-21	— —

Diagram I.

Stand na den 9e zet van Wit.

Men lette op den stand op Diagram. Er is geen enkele NOODZAKELIJKHEID voor wit deze voortzetting te kiezen, die noodwendig het gevolg heeft, dat schijf 21 naar 16 gaat. Bovendien staan er wederzijdsch na den uitruil 17 schijven op het bord. Dit nu is het RANDSPEL, ALS SYSTEEM en na een aantal zetten die ik volledigheidshalve laat volgen, is de conclusie dat ZWART BETER STAAT.

9. — —	16x27	17. 41-37	4-9
10. 32x21	17-22	18. 46-41	20-24
11. 21-16	5-10	19. 34-30	12-17
12. 50-44	14-19	20. 37-31	8-12
13. 44-39	10-14	21. 41-37	2-8
14. 37-31	26x37	22. 47-42	22-27
15. 42x31	6-11	23. 31x22	18x27
16. 31-26	1-6		

De wereldkampioen stelt vast, dat WIT NADEEL heeft.

Feitelijk zou men hiermede de discussie kunnen sluiten, nu de toepasser van dit systeem toegeeft dat het niet goed is. Dat ik echter nog hierover uitweid, vindt zijn oorzaak in mijn vrees voor de nawerking van de destijds bekende opschriften, zooals „triumph van het randspel“, „Raichenbach heeft met de theorie afgerekend“, enz. Dit alles werd geschreven gedurende de matches van Keller en Vos.

Hoogland, Springer en schrijver dezes hebben zich steeds verzet tegen die verheerlijking van het randspel. Wij vreesden den nadeeligen invloed hiervan, en zoowel in lezingen als in analyses werd deze aangetoond.

Ondanks dit alles waren er nog aanhangers van het randsysteem, ook onder de sterke spelers.

Deze match heeft o.a. uitgewezen, dat de wereldkampioen zijn randsysteem heeft prijsgegeven. In de vijf en twintig partijen heeft hij slechts EENMAAL het randspel als SYSTEEM toegepast, en dat was in de 17e partij, toen hij als gevolg van minder sterk openingsspel eenig nadeel kreeg en dientengevolge naar den rand ging.

Het verschil in speeltrant was zoo opvallend, dat men sprak van een hervorming, ja zelfs werd verkondigd, dat het in de vroegere matches proefnemingen geweest waren, om te onderzoeken of hiermede niet nieuwe banen in het damspel geopend konden worden.

Zoo ingewikkeld is het niet, het is allereenvoudigst. Raichenbach, een jonge man van 22 jaar, evolueert. Hij vervolmaakt zich als speler, en op weg naar volle ontwikkeling, ondergaat hij de wisselende invloed van het nog niet bezonkene. Dit is heel gewoon.

Het is daarom dubbel jammer, dat een speler met een autoriteit als Keller, in een interview verklaart, dat Springer bewust of onbewust gespeeld heeft, om dit systeem te ontwijken.

Met een stuk op 29 voor wit en voor zwart op 22 wordt deze spelbouw uitgeschakeld. Keller vraagt: „Wat was de geheime bedoeling van den zet 34-29 zoo spoedig in de opening?“ Wat Keller hiermede bedoelt, daar begrijp ik niets van. Raichenbach opende TIEN malen met 34-29, Springer slechts 4 maal. Deze opmerking in Keller's interview is inderdaad geheimzinnig.

Hiertegenover stel ik, dat dit randsysteem het best kan worden toegepast in de klassieke partij en wat blijkt in zijn match tegen Keller. De wereldkampioen heeft van de vijfmaal dat hij mocht openen DRIE MAAL 33-28 gespeeld.

Tegen Springer van de 13 keer slechts TWEEMAAL.

Bovendien had Raichenbach naar den rand kunnen gaan in de 4e, 6e, 9e, 12e, 13e, 15e en 18e partij. Dus Springer's spelopbouw heeft het in DEZE partijen toch niet verhinderd.

Keller merkt nog op, dat in „de 17e partij, waarbij het systeem voor 100 procent

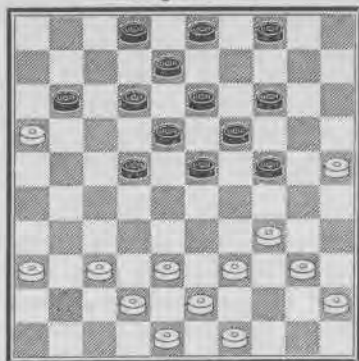
tot uiting kwam, Springer strategisch verslagen werd." Is dit nu een bewijs, dat het randspel-systeem goed is?

Wij hebben ons slechts deze vraag te stellen: „Is dit systeem goed?" En deze vraag moeten wij op de meest objectieve wijze beantwoorden. Zuiver wetenschappelijk, onafhankelijk van het resultaat verkregen in één of meerdere partijen.

De wereldkampioen keurt het af (zie de „Damsleutel"). Is Keller een voorstander? Zoo ja, dan mag hij Springer dankbaar zijn, dat deze hem (zie Keller's interview) den weg gewezen heeft hoe men dit beletten moet.

Ik was aanwezig toen Keller voor het demonstratiebord de 23e partij analyseerde, en ik kreeg den indruk, dat Keller het randspel als SYSTEEM verwart met het spelen naar den rand. Ter verduidelijking geef ik dezen stand uit de 23e partij.

Diagram II

Hier betoogde Keller, dat Springer de randschijf op 16 niet liet staan. Springer speelde 4-9 en sloeg naar 11. Als ik goed begrijp, dan bedoelt Keller, dat Springer nu als consequentie van zijn spelopvatting schijf 16 niet had moeten ruilen. Dit is nu juist, hetgeen ik bedoel met mijn hierboven gemaakte opmerking; wat Keller verwart.

Het spelen van een schijf naar den rand is zoo oud als het damspel. Er zijn standen waar het zelfs sterk is. B.v. zie stand op diagram. Het spelen naar 16 is sterk. Indien Springer het stuk niet ruilt, dan werkt het belemmerend op zijn aanval. Het is toch duidelijk, dat zwart gereed moet zijn den langen vleugel aan te vallen of naar het midden te gaan. Zwart mag niet afwachten. Wanneer zwart dus 2-7 of 11-17 speelt, dan is dit zwak.

Moet nu een speler, omdat hij een uitgesproken tegenstander, van het randspel als *systeem*, is, dus onder alle omstandigheden een randschijf laten staan?

Keller, die vóór alles een wetenschappelijk dammer is en aan wiens woorden waarde toegekend wordt, had niet zonder meer moeten verklaren in een interview „In de 23e partij heeft Springer schijf 16 dadelijk geruild". Elke dammer die het spel bestudeert zal zich afvragen: „Wat bedoelt Keller hiermede, is dit critiek!" Hij zegt het toch om iets te bewijzen. Moet men in een dergelijken stand niet ruilen? Ik hoop van harte dat, als Keller in een dergelijken stand komt, hij dan, evenals Springer, ruilt.

Hiermede eindig ik mijn bespreking over het RANDSPEL ALS SYSTEEM, dat de bedoeling had, dit systeem in het juiste licht te stellen, met als slotconclusie, de toepassing ervan te ontraden.

DE EINDSPELEN.

Het eindspel in deze match heeft reeds aanleiding gegeven tot uitvoerige analyses. In het bijzonder door de Heeren Mertens en Groenteman, resp. in „Het Damspel” en de „Arbeiderspers” en door een ander in de „Nieuwe Rotterdamse Courant”. Vermoedelijk zal in de komende maanden nog heel wat over deze eindstanden geschreven worden. Er is ongetwijfeld heel wat leerzaam materiaal.

In de match zelf zijn er weinig eindspelen met DAMMEN voorgekomen. Ik zal trachten duidelijk te maken, wat hiermede bedoeld wordt. In de 3e partij, nadat Springer bij den 50en zet 2-7 speelt is het spel remise. In de 5e, 10e en 18e partij, toen beiden een dam hadden, was het spel remise.

De partijen waarin gesproken mag worden van eindspel, zijn de 3e, 4e, 11e, 17e, 20e, 21e en 22e. Er is een scherp onderscheid tusschen EINDSPELKENNIS en EINDSPELFINESSE. Nemen wij b.v. de derde partij. Het is duidelijk, dat nadat wit schijf 26 geofferd heeft (41e zet), schijf 16 op ruit 1 dam moet nemen. Strategisch staat de dam nadeelig. De wereldkampioen tracht met een tweede schijf naar dam te gaan; maar nu volgt de ruil van zwart, waardoor het spel remise wordt. Dat Raichenbach na 2-7 (50e zet) nog 17 zetten speelt, bewijst dat hij niet wist, dat dit een klassieke eindspelvariant is, die remise is. Dit is een tekort aan eindspelkennis, hetgeen hij zelf toegeeft. M.I. is het meest kansrijke systeem in dit eindspel, bij den 41en zet 49-43 te spelen.

Slotstand 21e partij is aardig; het is echter een finesse.

22e partij. Winst door Raichenbach aangegeven is een DIRECTE winstgang.

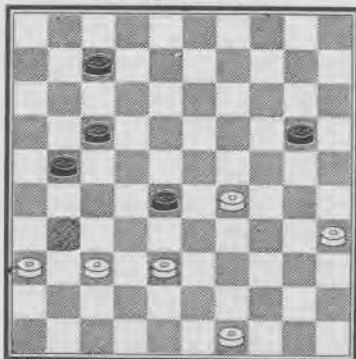
20e partij. De winst die Springer inleidt bij den 62en zet is eveneens een DIRECTE winstgang.

Ik spreek hier met opzet van een DIRECTE winstgang om duidelijk te maken, dat het ZIEN van een DERGELIJKE winst, nog niet tot groot Eindspel-kenner maakt.

Een partij waar het wellicht mogelijk was een winst te vreëren in grooten stijl is de 17e, d.w.z. indien men een variant kiest waarin beiden een dam hebben.

De 11e partij, waarin Springer een tweede dam haalt en toch verliest, heeft een aardig slot. En toch kan men dit geen eindspel met dammen noemen, omdat Springer tweemaal de remise verzuimt.

Diagram III

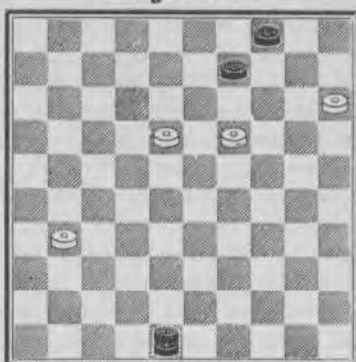
Tot besluit van dit gedeelte over het eindspel geeft ik twee diagrammen, waarvan

het eerste duidelijk demonstreert, wat men verstaat onder Eindspelkennis, en het tweede (zie diagram 4) precies de grens tusschen KENNIS en DIRECTE WINSTGANG laat zien.

Deze stand is uit de tweede partij van de match. Raichenbach met zwart speelde 21-27. Een belangwekkende variant geeft het volgende spel. Ik laat alleen het afspel volgen zonder analyse. (Uit de „Arbeiderspers“).

WIT		ZWART	15. 28-41	36x47
B. Springer		M. Raichenbach	16. 20-15	gewonnen.
1. — —		28-33		
2. 29-23		33x31		
3. 36x16		7-12		
4. 49-43		20-24		
5. 43-38		17-22		
6. 16-11		22-27		
7. 11-6		27-31		
8. 23-18		12x23		
9. 6-1		23-28		
Op	1x15	15-10	winst	
31-36	36-41			
10. 1-6		28-33		
11. 38x20		31-37		
12. 6-28		37-42		
13. 35-30		42-47		
Op	23-14	14-3		
42-48	48x25			
14. 30-24		47-36		

Diagram IV

Misschien kan het anders gespeeld worden, echter is dit een voorbeeld van winst, hetwelk berust op eindspel-kennis.

Dit is een eindspel uit de 4e partij. Springer met wit speelde 15-10, 19-13 en het spel werd remise.

Hij overwoog 19-14, zag de volgende winst:

WIT		ZWART	6. 13-9	— —
1. 19-14		9x20	14-10	13-9
2. 15x24		48-34	4x15	21-3
3. 18-13		34-12	3-21	9-4
4. 24-20		12-21		gewonnen.
5. 20-14		31-36	6. — —	4x13
			7. 14-10	21-32
			gewonnen.	

Hoewel het een directe winstgang is, toch berust de uitvoering op kennis van het Eindspel, en wel van de formatie dam 21, schrijf 36.

Volledigheidshalve vermeld ik de winstgang van den Heer Mertens. Zie den stand op diagram.

WIT		ZWART	13-9	14-10	10-4	4-15	15x4	
19-14		9x20	4x14	41-46	12-18	46-10	18-36	wint.
15x24		48-34	— —					4x15
18-13		34-12	13-9					12-3
24-19		41-36	9-4					41-47
19-14		36-41	4-18					3-9
14-10			18x4					47-36
			gewonnen					

Ook deze fraaie winstgang behoort onder grensgevallen gerubriceerd te worden.

DE OPENINGEN.

Deze droegen een eenigszins eenzijdig karakter. De wereldkampioen opende 10 maal met 34-29, tweemaal met 33-28 en éénmaal met 32-28.

Springer 4 maal met 34-29, 4 maal met 33-28 en 4 maal met 32-28.

Ten opzichte van de 34-29 opening is het spel verrijkt. Bijzonder belangrijk voor de theorie is, op 34-29 het antwoord 19-23 met de vervolgzetten als in de vijfde partij. Bij den 5en zet speelt Raichenbach 31-26 en Springer 17-22, hetgeen m.i. niet sterk is. De symetrische zet 20-25 is sterker.

In de 17e partij speelt Springer als 5e zet, 20-25 en krijgt voordeel in de opening.

In de 23e partij wordt dezelfde opening gespeeld, echter, nu speelt de wereldkampioen als vijfden zet 29-24, maar ook in deze voortzetting kreeg wit nadeel. Als merkwaardigheid mag opgemerkt worden, dat in de match Raichenbach—Keller, in de negende partij, Keller de opening precies zoo tegenspeelde als Springer, echter bij den 27en zet 18-22 speelde. Een voortzetting van Fabre. Ik geloof dat Springer's zevende zet, 17 22, sterker is.

In de 13e partij speelde Springer als 7e zet 14-19 en kreeg voordeel. Het is natuurlijk de vraag of in deze variant wit's 13e zet de juiste voortzetting is. Het bezetten van ruit 37 blokkeert min of meer.

Gezien al deze voortzettingen, is het een theoretische vraag van groot belang, of men na 19-23 niet als tweeden zet 32-28 moet spelen.

In de symmetrische variant, wit 34-29, zwart 17-22 enz. speelt de wereldkampioen als 4e zet 20-25, zie 8e en 12e partij.

In de Kellervariant, zie de Damsleutel, wordt symmetrisch als volgt gespeeld:

34-30	40-34	45-40	50-45	31-26
17-22	11-17	6-11	1-6	16-21

De vraag, die slechts door studie en praktische toepassing beantwoord kan worden is: „Is Keller's voortzetting sterker dan van den wereldkampioen?”

BELANGRIJK is ook nog het volgende: In de 8e partij speelt Raichenbach ook 19-23; zet echter anders voort dan Springer. Nu geeft Damme aan, dat, als wit na zwart's 9e zet 37-32 speelt en slaat naar 23, wit goed spel heeft. M.i. is dit juist. Belangwekkend is ook de variant in de 10e partij, waarin Springer Raichenbach's 12e zet 21-27 tracht te weerleggen. Zwart krijgt een schijf op 28. Deze voorpost is m.i. niet zwak. Ook Springer's voortzetting in de 16e partij is aller aandacht waard. Ik bedoel den 18en zet 29-23; de vraag is echter, of 29-24 niet sterker is.

Ik geloof niet teveel te hebben gezegd, door te zeggen, dat de theorie van de opening 34-29 verrijkt is, echter moet hier onmiddellijk aan toegevoegd worden, dat er nog ontzaggelijk veel in deze opening te bestudeeren is.

HET INTERVIEW MET DEN WERELDKAMPIOEN.

Gezien de groote belangstelling voor deze match en het spannende verloop ervan, is het begrijpelijk en ook toe te juichen, dat men Raichenbach interviewde. Wat is echter hierbij van groot belang? Dat men de vragen zoo inkleedt, dat het den overwinnaar niet in moeilijkheden brengt.

De vragen werden gesteld door dam-journalisten, die heel wat jaren meelopen. Deze hadden toch zeker ermee rekening moeten houden, dat de Wereldkampioen pas 22 jaar is, en dat op dezen leeftijd a slip of the tongue mogelijk is. Men had Raichenbach

NIET moeten vragen naar de KRACHTSVERHOUDING tusschen KELLER, SPRINGER en VOS. Men kan heel wat vragen zonder dat men dat vraagt.

Wat is het gevolg van deze uiting van den Wereldkampioen? Dat de waarheid en eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat zijn bewering NIET JUIST is.

Ik vind het buitengewoon onaangenaam, dat ik dat moet schrijven, maar het is in het belang van ons spel en voor de historie, dat men recht zet wat fout is. Er is geen kwestie van, dat deze drie spelers van gelijke kracht zijn. Laten wij eerst de cijfers laten spreken.

Keller speelt een mach van 10 partijen, verliest drie, zonder een enkele te winnen. Vos speelt twintig partijen, verliest vijf en wint geen enkele. Springer speelt vijf en twintig partijen, verliest vijf en wint vier.

Men tracht deze cijfers aan te vallen met de opmerking, dat Raichenbach nimmer zooveel fouten heeft gemaakt als in deze match. Dit wordt van Fransche zijde beweerd. Afgescheiden ervan, dat deze bewering een kleineering is voor Springer's spel, is het niet van belang ontbloot, Keller's uitspraak in „De Telegraaf”, na zijn match tegen Raichenbach, te herhalen: „Misschien had mijn nederlaag iets kleiner kunnen zijn, maar dat is ook alles, WANT FOUTEN MAKEN is ook voor een groot deel een gevolg van STERK TEGENSPEL.” Dit onderschrijf ik volkomen. Ik kan hier aan toevoegen, dat Raichenbach tegen Keller en Vos ook fouten heeft gemaakt. Helaas hebben deze hiervan niet geprofiteerd.

DE KRANTENVERSLAGEN.

Enkele aanhalingen laat ik nu volgen uit de courantenverslagen gedurende de match Raichenbach—Keller en Raichenbach—Vos. Deze zijn van dezelfde journalisten die de verslagen van de match Raichenbach—Springer maakten.

„HANDELSBLAD”: Na de derde partij. „Keller's spel schijnt door vrees te worden beheerscht.”

„TELEGRAAF”: Na de derde partij. „Neen, men heeft niet veel vertrouwen meer in de overwinning van onzen kampioen.”

„VOORUIT”: Na de derde partij. „Keller heeft niets in te brengen,” en dan iets verder: „Jammer is, dat nu de meening gaat heerschen, dat waar de z.g. sterkste Nederlandsche vertegenwoordiger zoo wordt geklopt, het Nederlandsche damspel een stuk moet achterstaan bij dat der Franschen. Toch is het geval niet zoo hopeloos. Keller is wel kampioen van Nederland, maar men bedenke, dat in Den Haag een speler woont”, hiermede wordt Springer bedoeld. Het artikel gaat dan verder over Springer.

Over Vos bij de eerste partij. „Het gemis aan zelfvertrouwen, dat wij reeds bij hem meenden te kunnen waarnemen.” („Vooruit”).

12e partij „wordt de vrees uitgedrukt voor een debacle.” („Vooruit”).

12e partij „De match wordt een ware debacle voor Vos.” („Handelsblad”).

Na de 20e partij. „Toch is het niet juist, te veronderstellen, dat Nederland geen speler zou kunnen aanwijzen, die den Franschman met kans op succes zou kunnen bekampen. Zeker, Raichenbach won achtereenvolgens van twee Nederlandsche kampioenen, Keller en Vos, doch hijzelf meent, dat de dammer, die hem ernstig kan bedreigen, SPRINGER is. („Haagsche Courant”).

Ik zal het hierbij maar laten. Ik vind het buitengewoon onaangenaam deze aanhalingen te moeten doen. Er bleef mij niets anders over.

Vos en Keller zijn beide spelers voor wiens spel ik een groot respect heb en die ik als menschen sympathiek vind. Nu moet ik juist over deze spelers gaan schrijven op deze wijze, en in het bijzonder tegen Vos, die een bescheiden mensch is en een sterk speler. Iemand die altijd zijn weg is gegaan, alleen zijn partij spelend. Nu komt deze speler ook in het geding, zonder dat hij het wenscht en zonder dat hij er iets tegen kan doen. Dat komt door interviews die ontactisch geleid worden.

Ik zou niet volledig zijn zonder aanhalingen te doen uit de couranten betreffende Springer.

„HANDELSBLAD“: 2e partij. „Het pleit echter voor Springer's kunnen en genialiteit, dat hij niet alleen Raichenbach, maar een volle zaal voor een sensationeel feit plaatste, dat niemand had zien aankomen.“

„DAMME IN DE TELEGRAAF“: Na de derde partij. „Springer heeft twee belangrijke voordeelen behaald, voordeelen die niet zullen nalaten de match in hooge mate aantrekkelijk te maken“, en verder „Raichenbach heeft in geen dezer partijen zijn flanksysteem toegepast. Zou hij werkelijk bekeerd zijn en deze opvatting hebben herzien?“

„VOORUIT“: 10e partij. „Prima spel van Springer, dank zij een schitterende opbouw der stelling,“ en verder „Springer speelt met een zelfbewustheid als geen ander.“

„HANDELSBLAD“: 13e partij. Wij aarzelen niet te zeggen, dat Raichenbach in Springer's phenomenaar gespeeld middenspel geen schijn van kans heeft gekregen.

„VOORUIT“: Na de 20e partij. „En Springer boekte deze overwinning niet door een blunder van zijn tegenstander, doch door eigen oersterk spel.“

„DAMME IN DE TELEGRAAF“: „Dat het Springer gelukte, den wereldkampioen vier keer te slaan, bewijst, dat er kracht uitging van zijn spel. Dat bijna alle partijen van deze match analytisch belangwekkend zijn, pleit voor beider prestaties.“

„NIEUWE ROTTERDAMSCH E COURANT“: „Aan Springer laten wij de eer, dat hij het den wereldkampioen danig lastig heeft gemaakt. Het moge hem een troost zijn, dat hij het er beter heeft afgebracht dan zijn beide voorgangers. Raichenbach was de sterkste, dat zal niemand willen betwisten, maar Springer's minderheid was toch NIET zoo GROOT als men van ZEKERE zijde ons wil laten geloven.“

Ph. de Schaap in „De Maandagmorgen“. „In genialiteit is er tusschen beide spelers geen verschil te maken, Raichenbach heeft in Springer, zooals hij trouwens zelf reeds verklaarde bij het begin van de match, den speler gevonden, die hem, meer dan Keller of Vos vermochten, partij te geven“ en verder „Springer, moeten wij huldigen als Nederlandsch geniaalste speler, die Raichenbach vier nederlagen toebreacht.“

Inderdaad, wanneer men het RESULTAAT van deze match ziet, en de verslagen over deze match VERGELIJKT met die van de beide VOORGAANDE, en dat men dan ervan spreekt, dat er GEEN verschil is tusschen Keller, Springer en Vos, dan moet het mij van het hart, dat ik dit kras vind.

OVER SPEL EN SPELERS.

Over de beide spelers nog dit. Raichenbach verdiende ten volle de overwinning. Hij is een pracht dammer. Zijn kracht in het middenspel is geweldig, zoo heb ik nooit het middenspel zien spelen.

Hoogst belangwekkend is o.a. hoe hij tracht actief te zijn met zijn korten vleugel. Hij tracht b.v. voor wit zich voor te behouden de formatie met schijven op 34, 40, 45, zie b.v. de 21e partij. Merkwaardig is het tegenspel in de klassieke partij, zie de 4e partij. Zijn mooiste partijen in deze match zijn de 11e, en de 16e. De tegenaanval in deze laatste partij, begonnen bij de 19e zet is diep en getuigt van een buitengewoon inzicht. Ook de 17e partij getuigt van zijn groote kracht. De wijze waarop hij profiteerde van eenige zwakke zetten van Springer is bewonderenswaardig.

De 21e is een prachtpartij, het is een juweel van spelkunst. Een partij die den wereldkampioen alle eer aandoet. Het is een voorbeeld van damspelkunst in hoogsten vorm. Het schijnt eenvoudig, maar het is o, zoo moeilijk.

Wat de openingen betreft, daar heeft Raichenbach meer studie van gemaakt dan vroeger. In het bijzonder van eenige voortzettingen van Keller. Dat zal zijn spel zeer ten goede komen. Kennis van de literatuur is onontbeerlijk om sterk te blijven en sterker te worden. Echter, wat zijn kennis van de theorie betreft, is hij de mindere van Keller.

Het eindspel is nog steeds zijn zwakste zijde, daarin is hij niet veel sterker geworden. Hij heeft meer ervaring gekregen, weet meer finesses, doch in verhouding tot zijn groote kracht in het middenspel, is zijn eindspel beduidend minder.

Het is natuurlijk een vraag of het anders kan! Is het mogelijk, op den jeugdigen leeftijd van den wereldkampioen, te zijn doorgedrongen in de mysteriën van het moeilijkste deel van het spel?

Echter, wat deze jonge Franschman spresteert is geweldig. Hij behield zijn hooge titel en verdiende het en wij eeren hem als den grootmeester in ons spel.

Wat Springer betreft, deze is nog altijd geweldig sterk en origineel. Hij ziet diep en is in zijn element in gecompliceerde standen. Hij doet soms zetten, die niemand verwacht. Het is een vraag of ze strategisch juist zijn, doch in de partij wordt de tegenstander hierdoor voor moeilijkheden geplaast die bijna niet op te lossen zijn. Hij ook heeft in deze match prachtige partijen gespeeld.

Ik wijs op de 10e partij. In opzet en verder spel is iets origineels. Ook de 12e is krachtig gespeeld. Voor liefhebbers van het eindspel valt er te genieten. De vraag is, of het eindspel met 5 schijven te winnen is.

De 13e partij is Springer's beste prestatie en mag op één lijn gesteld worden met Raichenbach's winst in de 21e. De 20e partij is zoo echt in de lijn van Springer. Een vooruit geschoven schijf op 17, een eenigszins gecompliceerde stand vol gevaren; dan is Springer op zijn best.

Ook de 23e partij is door Springer krachtig gespeeld. Zijn spelopbouw is fraai.

Jammer dat hij in het eindspel de winstvoortzettingen mist. Het was anders een monumentale partij geweest. De 25e partij is een voorbeeld, dat Raichenbach tegen Springer geen risico kan nemen. Het bezetten van ruit 22 maakte het spel gecompliceerd en toen 46-41 volgde, was het pleit spoedig beslist. Springer's 23e en 24e zet zijn heel sterk.

Springer heeft een fraaie match gespeeld. Hij verloor, maar hoe? Slechts met één partij verschil. De vraag is of er MOMENTEEL in ons land een speler is die een beter resultaat zou gemaakt hebben. Ik geloof het niet. Springer heeft onze kleuren op waardige wijze verdedigd. Wij moeten hem eeren als één der allergrootsten, die ons land heeft voortgebracht. Springer is een speler van groot formaat.

De vraag, door velen gesteld, of er veel krachtsverschil is tusschen den wereldkampioen en Springer, beantwoord ik volmondig met neen.

Ik heb de 25 partijen nauwkeurig bestudeerd, was vrijwel bij alle partijen aanwezig en heb als het ware meegespeeld bij deze match. Mijn conclusies berusten op ernstige overwegingen.

He verschil tusschen deze twee groote meesters bestaat ALLEEN hierin, dat Springer MEER BLUNDERS maakt. Dit is natuurlijk een deel van het spel en als men veel blunders maakt dan is men niet meer zoo sterk. Met blunders bedoel ik, zooals in de 9e en 16e partij. Dit is zuiver zwakte en wordt niet beïnvloed door het sterke spel van den tegenstander.

Raichenbach is wellicht de meerdere in het subtiële fijne positie-spel, hetgeen zeer belangrijk is. Hiertegenover staat, dat Springer iets krachtiger speelt en zeker de meerdere is in het eindspel en ook in de openingen.

Springer is 40 jaar. Een leeftijd die men vooral in een geestesspel niet kan bestempelen als oud. Springer kan nog heel wat jaren mee. Maar dan moet hij zich trainen. Hij moet meespelen in elke competitie-wedstrijd van zijn club. Hij moet deelnemen aan den wedstrijd om het kampioenschap van Nederland. (Ik geef hem nog altijd in een rondtoernooi de beste kansen). In één woord, hij moet waar het kan aan wedstrijden deelnemen. ALLEEN dan geef ik Springer kans bij een Revanche-kamp, anders niet.

Wanneer Springer zich weer voor langen tijd isoleert, dan vrees ik, dat men zal spreken van Sic transit Glorta mundi.

Als slotwoord dit. Ik heb deze uitvoerige inleiding geschreven met geen andere bedoeling, dan ons mooi spel te dienen zooals ik dat reeds meer dan veertig jaar doe. Het spel echter kan alleen gediend zijn door waarheid en zuiverheid, zonder aanzien des persoons. Ik heb niemand onaangenaam willen zijn. Ik ben slechts zakelijk geweest.

Ik vertrouw dat ieder dat van mij zal willen aannemen.

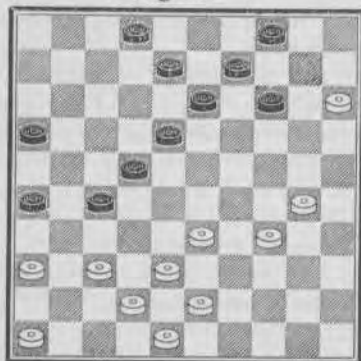
Ik eindig met de hoop uit te spreken, dat de hoogste titel nogeens door een landgenoot veroverd zal worden en dat dit BOEK hiertoe moge bijdragen. Wanneer het zoover is dat één onzer wereldkampioen wordt en de journalisten hem zullen interviewen, laat hij zich dan het bekende Engelsche sportieve spreekwoord herinneren „If you lose, say nothing, if you win, say less”. (Zoo je verliest, zeg niets, zoo je wint, zeg nog minder).

De partij die ik hier laat volgen, is uit de match Weiss—Hoogland 1911.

Ik geloof niet, dat het de mooiste is. Echter geeft deze partij zeer goed de speltrant weer van den grooten Weiss, en ook eenigszins van den ex-wereldkampioen H. Hoogland.

1. 34-30
2. 40-34
3. 44-40
4. 32-28
5. 31-27
6. 27-22
7. 37-28
8. 50-44
9. 41-37
10. 47-41
11. 37-32
12. 41-37
13. 32:12
14. 28-22
15. 33-28
16. 38:27
17. 39-33?
18. 33:15
19. 30:19
20. 44-39
21. 43-38
22. 49-43
23. 34-30
24. 40:29
25. 39-33
26. 45-40
27. 40-34
28. 34-30
29. 29-24
30. 30-25
31. 25:34
32. 35-30

Diagram V

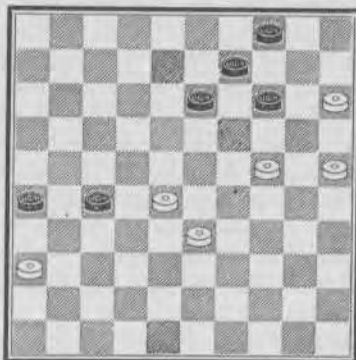
- 20-25
- 14-20
- 20-24
- 10-14
- 18-23
- 23:32
- 5-10
- 16-21
- 15-20
- 12-18
- 18:27
- 21-26
- 7-18
- 18:27
- 27-32
- 1-7
- 24-29
- 19-24
- 14:21
- 7-12
- 12-18
- 11-16
- 25:34
- 6-11
- 11-17
- 17-22
- 10-14
- 14-19
- 9-14
- 19-30
- 3-9
- 21-27

33. 37-31
34. 42:31
35. 31:22
- 26:37
- 22-28
- 28:17?

Zwart zou hier, indien wit 33:22 sloeg, door 13-19, 14-20 en 20:40 te spelen, vrijen doortocht naar dam verkrijgen en niettegenstaande het achter zijn van twee schijven wel winnen.

36. 46-41
37. 48-42
38. 30 25
39. 33:22
40. 41-37
41. 43-39
42. 34-30
43. 39-33
44. 33-28
45. 37-32
46. 32:21
47. 36-31
48. 38-33
49. 42-37
50. 37-32
51. 32:41
52. 41-36
53. 30-24
- 17-22
- 8-12
- 22-28
- 18:27
- 2-7
- 12-18
- 16-21
- 7-11
- 11-16
- 21-26
- 26:17
- 18-22
- 16-21
- 21-26
- 26:37
- 22-27
- 17-21
- 21-26?

Diagram VI

54. 28-22
55. 33-28
56. 28:17
57. 24:13
- 27:18
- 18-22
- 13-19
- 9:18

58. 17-11	18-23	65. 36-31	— —
59. 11-7	23-28	20-14 gaf remise door 26-31 en	16:32.
60. 7-1	28-33	65. — —	16-2
61. 1-23	33-38	66. 20-14	2-13
62. 23:5	38-43	67. 14-10	13:36
63. 5-37	43-49	68. 10-5	36-18
64. 25-20	49-16		

Remise.

Scheveningen
Juli 1937

J. de Haas

1e PARTIJ.

Tamme Partij.

De eerste partij de eerste zet. Ik was zeker, dat de wereldkampioen de klassieke opening zou kiezen. Het is juist in deze partij, dat zijn fijn tempospel zoo tot zijn recht komt. Hij is in deze partij in zijn element.

Ik besloot niet klassiek te antwoorden. Zoo'n eerste partij van een reeks van vijf en twintig is een soort verkenning; evenzoo vermoedelijk van mijn tegenstander, vandaar zijn orthodoxe voortzetting.

Wit	Zwart
M. Raichenbach	B. Springer
1. 33-28	18-22
2. 31-27	— —
orthodoxe voortzetting	
2. — —	22x33
3. 39x28	17-21
4. 44-39	21-26
5. 39-33	12-18
6. 37-31	26x37
7. 42x31	7-12
8. 50-44	19-23

Dit is beter dan 18-23; de lange vleugel moet ontwikkeld worden.

9. 28x19	14x23
10. 44-39	10-14
11. 47-42	5-10
12. 41-37	11-17
13. 46-41	— —

Tot nu toe is de opening langs bekende paden gegaan; alles heel oud en heel gewoon. Zoo zijn er honderden partijen gespeeld. De tekstzet beteekent, dat wit zich op den langen vleugel eenigszins zal laten opsluiten. Of dit goed is? Ziehier de vraag, die men zich altijd opnieuw stelt, gedurende de partij, wanneer je tegenstander een theoretischen zet doet, dien je niet verwacht.

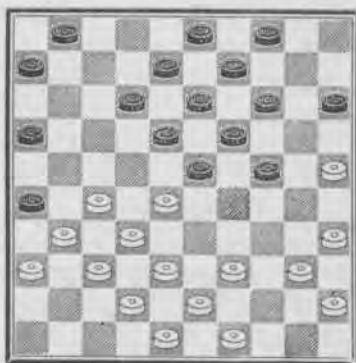
13. — —	14-19
14. 33-28	17-21

Er dreigt een zetje van zeer licht kaliber: 28-22, 34-29, 32x5. Ik besloot tot 17-21, daar ik zeker was, dat op 10-14 wit 28-22, 27-21, 31x33 zou spelen.

15. 31-26	10-14
16. 26x17	12x21
17. 36-31	21-26
18. 41-36	8-12
19. 34-30	2-8
20. 30-25	20-24

Diagram 1.

Stand na den 20en zet van Zwart:

21. 39-34	14-20
22. 25x14	9x20
23. 34-30	20-25

De gekozen voortzettingen zowel voor wit als zwart, zijn vrijwel aangewezen. Het is een strijd om de tempi.

24.	49-44	25x34
25.	40x20	15x24
26.	45-40	— —

De wereldkampioen in actie. Wil mij verlokken tot 24-29. Schijnbaar sterk, echter juist in deze stand nadeelig voor zwart. Dit is nu zoo'n voorbeeld van het fijne positie-gevoel van den jongen Franschman.

26.	— —	4-9
27.	40-34	9-14
28.	34-30	14-20

Voordat ik tot deze voortzetting besloot, gebruikte ik zeer veel tijd, daar deze zet het geheele aspect van de partij verandert. Ik geloof echter wel, dat het de sterkste zet is, daar ik anders tempo-nadeel krijg. Wit wordt nu gedwongen tot 30-25, daar anders deze het tempo nadeel krijgt. Dit is voor Raichenbach het vreeselijkste wat hij zich denken kan.

29.	30-25	24-29
30.	25x14	19x10
31.	28x19	13x24
32.	27-22	— —

De sterkste zet. Er dreigt 18-23, hetgeen wit zeer moeilijk spel geeft. De voorzetting 32-28 geeft wit moeilijk spel, wegens zwart 29-34.

32.	— —	18x27
33.	31x22	10-14
34.	43-39	14-20
35.	39-33	— —

44-40 mocht niet, dan zwart 12-18, 20-25, 25x45.

35.	— —	20-25
-----	-----	-------

Na afloop werd mij verteld, dat eenige spelers meenden, dat wit nu als volgt moest spelen :

22—18 32—28

12X23

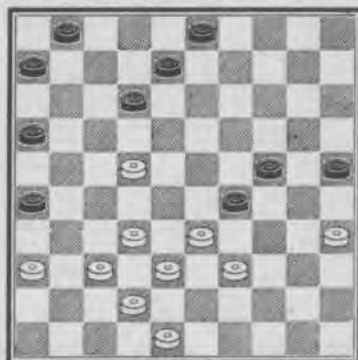
Ik speel dan

	28X30	X
26—31	25X34	34X40

36. 44-39

Diagram 2.

Stand na den 36en zet van wit.

De wereldkampioen behandelt dit gedeelte van de partij zeer sterk. Ik word voor groote moeilijkheden gesteld. De sterke voortzetting 25-30 kan niet, daar hierop het offer volgt, 22-18 en 33-28, met nadeelig spel voor mij.

36.	— —	8-13
37.	39-34	— —

Sterk gespeeld. Wit mag niet 32-28 spelen, daar hierop 25-30 zou volgen met voordeel.

37.	— —	29x40
38.	35x44	12-18

Nu mijn aanval afgeslagen is, besloot ik op remise aan te sturen, daar ik geen voordeel meer heb. Het is echter een vraag, of 12-18 wel de sterkste is.

39.	32-28	18x27	46.	23-19	13-18
40.	28-23 !!	1-7	47.	19x30	25x34
41.	37-31	26x37	48.	44-39	34x43
42.	42x22	7-12	49.	48x39	8-13
43.	33-28	12-17	50.	33-29	13-19
44.	22x11	6x17			
45.	38-33	3-8			

Remise.

Iets sterker is wellicht 25-30, het is echter remise, waarom dan het moeilijker te maken dan noodig is?

Mijn conclusie van de eerste partij is: Een vrij goede partij. Niets bijzonders, wat ook niet te verwachten is bij den aanvang van een dergelijke match.

2de PARTIJ.

Eerste verliespartij van den wereldkampioen in ons land.

Een sensationeel typeslag, die de aanwezigen verblufte en dat juist in Amsterdam, waar zooveel sterke dammers zijn.

Men vertelde mij, dat bij den 12en zet de experts van meening waren, dat ik een schijf moest verliezen. Het veroorzaakte een ongewone consternatie toen het bleek, dat het omgekeerde het geval was; mijn tegenstander verloor een schijf.

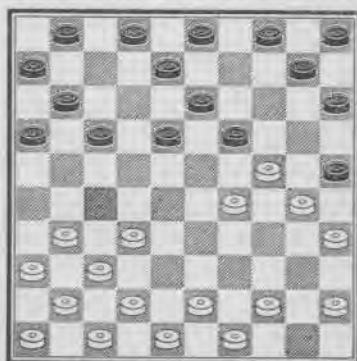
Ik keek van mijn hooge plaats (wij zitten op een soort tooneel) de zaal in en het was alsof een soort deining door de zaal ging en mijn gedachten gingen terug, toen ik in 1928 het wereldkampioenschap behaalde. Het was ook in de hoofdstad. Ik speelde een partij met den grooten Franschen Meester Dr. Molimard. Ook toen meende men dat ik een schijf verloor en..... het resultaat was als nu, ik won een schijf. Een aardige herinnering, maar het herinnert ons, dat een reeks van jaren voorbij zijn gegaan, wat minder aardig is.

	Wit	Zwart
B. Springer		M. Raichenbach
1.	33-28	18-23
2.	39-33	12-18
3.	44-39	7-12
4.	50-44	20-24
5.	34-30	18-22
6.	30-25	12-18
7.	40-34	14-20
8.	25x14	9x20
9.	34-29	— —

11.	33x24	22x33
12.	38x29	20-25

Diagram 3.

Stand na den 12en zet van Zwart.

Met deze afruil leg ik den Wereldkampioen een valstrik, die tot mijn verbazing er in vliegt.

9.	— —	23x34
10.	39x30	24-29

Het oogenblik dat de spanning op zijn hoogst was kon ik duidelijk hooren „Springer verliest een schijf”.

13.	29-23!!	De pointe
13.	— —	18x20
14.	31-27	25x34
15.	27-22	17x28
16.	32x25	— —

Na deze groote uitruil blijkt, dat de Wereldkampioen een schijf gaat verliezen, wat vrij zeker beteekent, zijn eerste verliespartij in ons land. Raichenbach had tot nu toe geen partij in Nederland verloren.

Men vertelde mij dat Mr. Levenbach de opmerking maakte „Huisvlijt”. Dit is juist. Het was een studie, hetgeen bewijst hoe noodzakelijk het is te studeeren! Het damspel wordt zoo wetenschappelijk beoefend, dat zonder grondige kennis van de theorie men niet tot de allereersten kan behooren.

16.	— —	10-14
17.	44-39	15-20
18.	39x30	13-19
19.	42-38	1-7
20.	37-32	7-12
21.	41-37	8-13
22.	38-33	20-24
23.	32-28	12-18
24.	43-39	4-9
25.	39-34	5-10
26.	34-29	2-8
27.	29x20	19-23
28.	28x19	13x15

Het was mijn bedoeling mijn tegenstander te dwingen tot deze achterwaartschen afruil.

29.	37-32	15-20
	Beter is 33-29.	

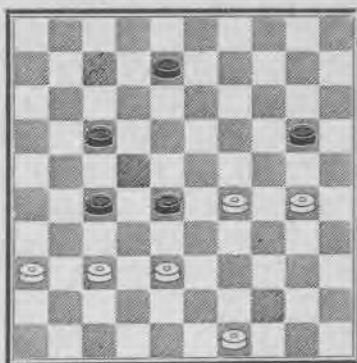
30.	46-41	20-24
31.	30x19	14x23
32.	41-37	11-17
33.	47-41	6-11
34.	45-40	9-14
35.	32-28	23x32
36.	37x28	18-23
37.	28x19	14x23

Raichenbach behandelt dit gedeelte heel sterk, echter met een schijf minder is het moeilijk.

38.	40-34	23-28
39.	33x22	17x28
40.	25-20	10-14
41.	20x9	3x14
42.	34-29	14-20
43.	41-37	16-21
44.	48-42	11-17
45.	42-38	21-27
46.	35-30	— —

Diagram 4.

Stand na den 46en zet van wit.

Een aardige eindstand, die altijd verloren is. Zwart mag niet 20-25 dan wit 38-32 met winst. Op 28-33 dan wit 38-32 met winst.

46.	— —	17-22
47.	38-33	28x39
48.	30-25	20-24
49.	29x20	22-28
50.	20-14	28-33
51.	14-10	33-38

52.	10-4	27-32
53.	37x28	38-42
54.	4-31	42-48
55.	31-26	8-13
56.	28-23	39-43
57.	49x38	48-34
58.	26-31	34x1
59.	31x4	zwart geeft op.

Nadat ik de schijf gewonnen had, speelde ik een gewonnen

partij. Verwickelingen deden zich niet meer voor. Instructief is de eindstand, waar ik een diagram geplaatst heb. Men kan dit spel na den 18en zet ook anders voortzetten. Ik ben het echter volkomen eens met Lasker, die zegt: „Wanneer je een winstmogelijkheid ziet, speel die, al zijn er andere sterke voortzettingen”.

3e PARTIJ.

De wereldkampioen faalt in het Eindspel. — Levendige partij.

Deze partij werd gespeeld in de hoofdstad van Noord-Brabant, beroemd om zijn schoone kathedraal; de St. Janskerk. Er was veel belangstelling.

De meesten stelden, evenals ik, de vraag: „Welke opening zou de Wereldkampioen spelen? Het was geen klassieke opening. De eerste zet was 34-29 en ik besloot, het spel niet te vereenvoudigen.

Het is belangwekkend, hoe Raichenbach een scherpe aanval voorbereidde, gebruik makende van eenige zwakke zetten mijnerzijds.

Wit	Zwart
M. Raichenbach	B. Springer
1. 34-29	17-22
2. 40-34	11-17
3. 45-40	6-11
4. 31-26	20-25

Het is een vraag, of de voortzetting van Keller, 16-21; dezelfde beteekenis heeft nu 50-45 niet is gespeeld; misschien doet zich in een later gedeelte van de match de gelegenheid voor, dezen zet te spelen.

5. 50-45	1-6
6. 37-31	14-20
7. 41-37	20-24

7e zet van wit leek mij niet sterk. Ik besloot tot deze uitruil, met de bedoeling later ruit 27 te bezetten,

8. 29x20	25x14
9. 46-41	19-23

10. 35-30	22-27
11. 31x22	18x27
12. 32x21	16x27
13. 30-25	14-20

Volgens de Haas is de sterkste voortzetting 13-18, om tijdig te kunnen aanvullen met 9-13 en 4-9,

14. 25x14	10x19
15. 33-29	— —

De sterkste voortzetting.

15. — —	17-22
---------	-------

Een zwakke voortzetting. Het sterkste tegenspel is 13-18, om op wit 37-31 te vervolgen met 8-13. Het is hoogst belangwekkend hoe de wereldkampioen deze zwakke voortzetting uitbuit.

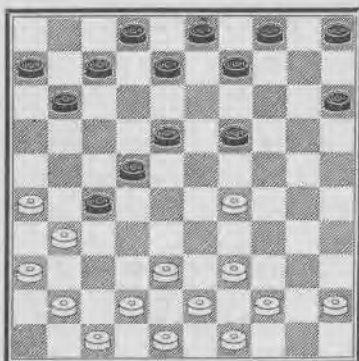
16. 29x18	12x23
17. 34-29	23x34
18. 40x29	13-18

19. 37-31

De inleiding tot een scherp aanval op de vooruitgeschoven post 27. Ik krijg hierdoor gedwongen spel en wordt voor groote moeilijkheden geplaatst.

Diagram 5.

Stand na den 19en zet van wit

19.	---	9-13
20.	41-37	5-10
21.	37-32	11-16
22.	32x21	16x27
23.	42-37	7-11
24.	48-42	2-7
25.	37-32	11-16
26.	32x21	16x27
27.	42-37	7-11
28.	47-42	15-20?

De beslissende fout. Het zwarte is nog wel houdbaar, mits ik maar 10-14 speel.

29.	37-32	11-16
30.	32x21	16x27
31.	42-37	6-11
32.	37-32	11-16
33.	32x21	16x27
34.	38-33	---

Nu de zwarte vleugel uitgedund is, gaat de wereldkampioen tot den beslissenden aanval over. Schijnbaar is 37-32 sterker. Terecht begrijpt Rai-

chenbach, dat zwart hierop 8-12 speelt met betere verdediging.

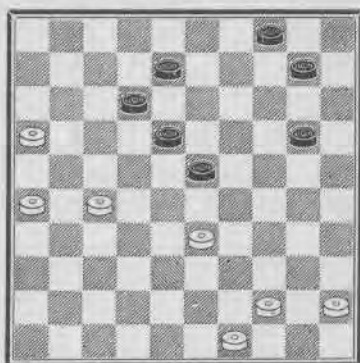
34. --- 8-12

Duidelijk blijkt nu, hoe zwak mijn 28ste zet is. Nu kan ik de sterke uitruil niet verhinderen.

35.	29-23	18x38
36.	43x21	13-18
37.	31-27	22x31
38.	36x27	3-8
39.	39-33	19-23
40.	21-16	---

Diagram 6.

Stand na den 40en zet van wit

Het geheele middenspel heeft Raichenbach meesterlijk gespeeld. Hij liet mij geen kans om op adem te komen. Het eindspel, dat niet zijn sterkste zijde is, behandelt hij niet zoo sterk.

Volgens onze beste eindspelkenner, de Haas, had wit inplaats van de tekstzet, 49-43 moeten spelen. Inderdaad, deze voortzetting is sterker.

40.	---	12-17
41.	26-21	17x26
42.	16-11	18-22
43.	27x29	26-31
44.	33-28	---

Wit mag niet 11-7 spelen. Ik ruil dan uit door 8-12, 20-24, 10-

14, 4x22. Daarom tracht wit een stand te formeeren met twee dammen. Maar dat kost tijd. Mogelijk is 11-6 sterker.

44. — —	31-37
45. 28-22	37-42
46. 22-17 ??	— —

De opmerking die ik nu laat volgen, schrijf ik na afloop van de derde partij. Ik weet dus niet, wat het resultaat van deze Match zal zijn. Maar hoe deze mag zijn, ik moet hier constateeren een zeker manco in eindspelkennis bij den wereldkampioen. De uitruil die ik nu laat volgen heeft hij voorzien. Hij meende echter, dat deze stand van 4 tegen twee altijd gewonnen is. Merkwaardig, dat het klassieke eindspel dat nu ontstaat en dat niet te winnen is, Raichenbach onbekend was. Hij vertelde

mij, dat hij meende te kunnen winnen, daarom bleef hij door-spelen.

46. — —	8-12
47. 17x8	20-24
48. 29x20	10-14
49. 20x9	4x2
50. 11-6	2-7
51. 6-1	7-11
52. 44-39	42-47
53. 1-12	11-16

Na enkele zetten werd tot remise besloten. Winst voor zwart is onmogelijk. Zwart blijft de lijn 15-47 beheerschen. Om den zwarten dam van deze lijn te doen verdwijnen, moet de witte dam verplaatst worden, waarna onmiddellijk schijf 16 gespeeld wordt.

Een merkwaardige partij, waarbij de wereldkampioen het beste van het spel had, doch faalde in het eindspel.

4e PARTIJ.

Levendige Partij.

Te Amsterdam, in het Victoria Hotel, speelden wij deze partij en op het oogenblik dat ik mij achter het bord zette, stelde ik mijzelf de vraag: „Welke partij zal ik spelen?” Ik besloot, de klassieke partij te spelen, met afwijking.

GEDURENDE DE PARTIJ keek ik in de volle zaal en daarna, door het raam naar buiten. Ik was verbaasd dat er zooveel toeschouwers waren, die vanaf de straat de partij volgden op het Instructie-bord, dat van buitenaf duidelijk zichtbaar was. Wat een belangstelling! De zaal tjokvol en op straat zooveel liefhebbers!

Wit	Zwart
B. Springer	M. Raichenbach
1. 33-28	18-23
2. 39-33	12-18
3. 31-27	17-21
4. 37-31	21-26
5. 44-39	26x37
6. 42x31	20-24
7. 41-37	14-20
8. 47-42	7-12

9. 46-41	1-7
10. 49-44	10-14

Het spel heeft een theoretisch verloop. Men kan de klassieke partij ook op andere wijze spelen. Er zijn verschillende systemen die het spel vereenvoudigen.

Ik zocht complicaties, vandaar dat ik niet speelde 34-29, 39x30 om op zwart 20-25, met 28-23 te vervolgen.

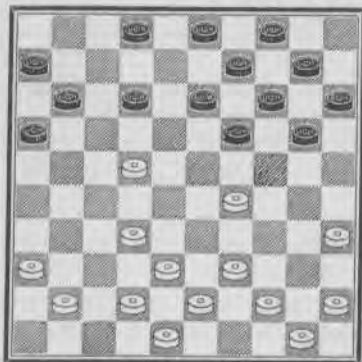
11.	34-29	23x34
12.	40x29	18-23
13.	29x18	12x23
14.	33-29	24x22
15.	27x29	7-12
16.	32-28	5-10
17.	37-32	12-18
18.	28-22	18x27
19.	31x22	— —

Terwijl ik tot deze voortzetting besloot, dacht ik aan de historische partij tusschen de Haas en Hoogland, gespeeld circa vijf en twintig jaar geleden, waarbij Hoogland een nieuwigheid invoerde, het bezetten van de ruiten 22 en 29. De stand is niet identiek, doch de herinneringen kwamen. Ik weet, dat de Haas in het algemeen een tegenstander is van deze opbouw. Ik wachtte met groote belangstelling af hoe de wereldkampioen hierop zou reageren.

19. — — 8-12

Diagram 7.

Stand na den 19en zet van zwart.

Wellicht is 16-21 sterker.

20.	41-37	20-25
21.	39-33	19-24
22.	29x20	15x24
23.	44-39	10-15

24.	50-44	14-19
25.	32-28	9-14
26.	33-29	— —

Een beetje avontuurlijk, echter niet fout.

26.	— —	24x33
27.	38x29	2-8

De juiste voortzetting.

28.	43-38	14-20
29.	39-34	— —

Het bezetten van ruit 33 is gevaarlijk, daar hierop 19-24 zou volgen.

29. — — 4-9

Sterker is 4-10

Zoo noodig kan zwart uitrusten door 20-24, 25x14 met een formatie van 3 schijven op 10, 14 en 19. Bovendien verhindert deze zet de offercombinatie die later volgt.

Terwijl ik dit schrijf overweeg ik, of het damspel eens zoo sterk gespeeld zal worden, dat men dergelijk diep zien heel gewoon zal vinden.

30. 37-32 — —

Hier stelde ik mijzelf de vraag of 38-33 niet sterker is. Ik vreesde 19-24 en 12-17. Deze klemstand aan beide vleugels durfde ik niet aan. Ik kon de gevolgen niet berekenen. Ik slaakte de verzuchting: „Had ik maar meer tijd!”

30. — — 20-24

Zwart mag niet 16-21 spelen, dan wit 34-30, 22-18, 38x27.

31.	29x20	15x24
32.	34-30	— —

Ik besloot tot deze voortzetting, omdat ik mijn stand nadeelig vond. Van het bezetten van het midden is niets terecht gekomen. Aanval heb ik niet meer. De op-

stelling van zwart is sterker. Ik stuur op remise aan.

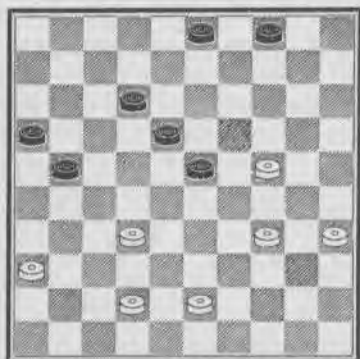
32.	— —	25x34
33.	22-17	11x33
34.	38x20	— —

Stond schijf 9 op 10 dan was deze voortzetting niet mogelijk.

34.	— —	12-18
35.	48-43	9-14
36.	20x9	13x4
37.	44-39	6-11
38.	39x30	19-23
39.	45-40	11-17
40.	30-24	17-21
41.	40-34	8-12

Diagram 8.

Stand na den 41en zet van Zwart.

De gekozen spelgang van den wereldkampioen ziet er veelbelovend uit en is toch, m.i. niet het allersterkste. De drie witte schijven op 24, 34 en 35 dreigen met doorbraak op de lange vleugel. Een aanval op het midden door 8-13, 21-27 is, meen ik, kansrijker. Een partijgedeelte voor liefhebbers van eindspelen om van te smullen.

42.	24-20	12-17
43.	35-30	21-26

In èèn der dagbladen las ik, dat 3-8 geforceerd wint, d.w.z. een schijf wint of doorbraak naar

dam.

Had de wereldkampioen deze spelgang gekozen, dan had ik onmiddellijk gespeeld 32-28, 42-37 36x47 en zwart heeft moeilijk spel.

44.	43-48	— —
-----	-------	-----

Er dreigde 23-29 enz.

44.	— —	17-21
45.	30-24	3-9
46.	20-15	18-22
47.	34-29	23x34
48.	32-28	22x33
49.	38x40	26-31
50.	36x27	21x32
51.	40-34	16-21
52.	34-29	21-26
53.	29-33	36-31
54.	23-18	32-37
55.	24-19	37x48
56.	15-10	— —

Ik overwoog den uitruil 19-14, 15x24, maar dan volgt een leerzame winst.

19-14 15x24 18-13 24-20 20-14

9x20 48-34 34-12 31-36 12-21

14-10 (a) 13-9 9-4 gewonnen.

4x15 21-3 3-21

(a) 13-9 14-10 gewonnen.

4x13 21-32

56.	— —	4x15
-----	-----	------

57.	19-13	9-14
-----	-------	------

58.	13-8	48-30
-----	------	-------

59.	8-2	30-34
-----	-----	-------

60.	2-13	Remise.
-----	------	---------

Een levendige partij waarbij ik in het middenspel sterk het centrum bezette. De wereldkampioen speelde zeer tactisch en belette mij de allersterkste formatie, ging daarna tot den aanval over. Ik kreeg een nadeelig eindspel. Het is echter zeer moeilijk. De remise die ik bereikte gaf mij een zekere voldoening en stemde mij hoopvol.

De toekomst zal leeren of deze hoop gerechtvaardigd was.

5e PARTIJ.

Fraaie Partij.

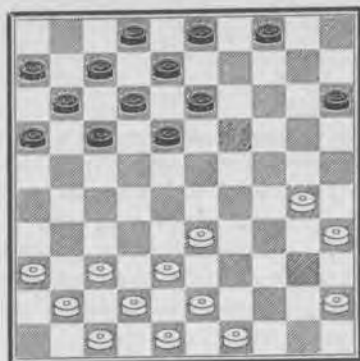
Rotterdam, de stad van Constant Stams, Vervloet en Blankenaar, de voorloopers van de Nederlandsche Dambeweging. Het triumviraat, die naast de Haas zooveel hebben bijgedragen tot de ontwikkeling van het damspel. Geen van de drie eerstgenoemden zijn er meer. Zij hebben helaas niet mogen beleven de geweldige populariteit van hun geliefd spel. Wat zou dit voor hun een vreugde geweest zijn!

De groote zaal van het „Rotterdamsch Nieuwsblad“, dat de partij organiseerde, was gevuld met belangstellenden. Op de eerste rij zat de Haas. Wat zal er bij hem zijn omgegaan, hij, de eenige overblijvende van het viertal? Ik vermoed, dat zijn herinneringen teruggingen naar zijn eerste ontmoeting met het beroemde drietal, dat hij zoo vaak beschreven heeft. Toen de blinde dammer Olsen binnenkwam en iets later de Eere-Voorzitter, Mr. de Jong en ik de Haas hun de hand zag schudden, toen voelde ik, dat Rotterdam nog steeds de typische damstad was, waarvan wijlen Jozef Blankenaar dichtte: „Aan de oevers van de blonde Maas“.

Wit	Zwart	juiste tegenspel vast te stellen.
M. Raichenbach	B. Springer	16-21 schijnt mij niet afdoende.
1. 34-29	19-23	Ik geloof dat bij den 5en zet zwart 20-25 moet spelen.
De theoretici prefereeren den symetrischen zet 17-22.		10. — — 19-23
2. 39-34	14-19	11. 28x19 14x23
3. 44-39	10-14	12. 35-30 — —
4. 50-44	5-10	De juiste zet.
5. 31-26	17-22	12. — — 10-14
Een sterkere voortzetting is 20-25.		13. 40-35 — —
6. 37-31	11-17	Wit heeft dit gedeelte uitstekend gespeeld. Ik heb moeilijk spel; de dreiging 33-28, 30x10 dwingt mij tot een voortzetting die ik uit vrije verkiezing niet zou spelen.
7. 41-37	— —	13. — — 14-19
Een voortzetting die mij verastte. Ik had verwacht 31-27, 26x37.		14. 30-24 19x30
7. — —	7-11	15. 34x14 23x34
8. 46-41	1-7	16. 39x30 9x20
9. 32-28	23x32	17. 31-27 — —
10. 37x28	— —	Precies op tijd.
Deze behandeling van de 34-29 opening is vermoedelijk een studie van den Wereldkampioen en het is een theoretische vraag het		17. — — 22x31
		18. 26x37 20-25
		19. 44-39 25x34
		20. 39x30 — —

Diagram 9.

Stand na den 20en zet van wit.

Na deze groote afruil is de stand vrijwel gelijk. Er is echter één verschil. Wit kan zijn beide vleugels naar willekeur ontwikkelen, zwart daarentegen moet zich aan den langen vleugel tot verdediging bepalen en moet opereeren met den korten vleugel. Vandaar dat uit een oogpunt van figuur mijn spel mij niet geheel bevredigen kan.

20.	— —	17-22
21.	37-31	16-21

Moet vrijheid houden om dezen vleugel te ontwikkelen. Laat ik 31-26 toe voordat ik 16-21 speel, dan wordt mijn ontwikkeling belemmerd.

22.	31-26	21-27
23.	45-40	13-19
24.	40-34	18-23
25.	33-29	15-20

	Ik overwoog	3-9
26.	29x18	12x23
27.	41-37	3-9
28.	38-32	— —

Wellicht is 38-33 sterker.

28.	— —	27x38
29.	42x33	20-24

Het is moeilijk vast te stellen

of 22-28 en 9-14 sterker is.

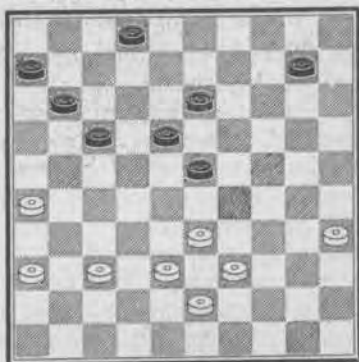
30.	43-38	9-14
31.	47-42	22-28
32.	33x22	4-10
33.	49-43	— —

22-18 gevolgd door 38-33, 34-29 geeft nadeelig spel voor wit.

33.	— —	23-29
34.	34x23	19x17
35.	30x19	14x23
36.	43-39	8-13
37.	38-33	7-12
38.	42-38	12-18
39.	48-43	— —

Diagram 10.

Stand na den 39en zet van wit.

39.	— —	17-22
-----	-----	-------

De Haas meent, dat 17-21, 11x22 en vervolgens 6-11 sterker is.

40.	37-32	22-27
-----	-------	-------

Ik overwoog 11-17 en geloof dat dit sterker is.

41.	32x21	23-28
42.	33x22	18x16
43.	39-33	16-21
44.	26x17	11x22
45.	38-32	2-7
46.	36-31	7-12
47.	32-28	12-17
48.	35-30	6-11
49.	31-26	11-16
50.	28-23	22-27
51.	43-38	— —

De wereldkampioen heeft dit gedeelte sterk gespeeld. De schijven van mijn korten vleugel hebben geen bewegingsvrijheid, echter is het voordeel niet groot genoeg om te winnen.

51.	— —	16-21
52.	30-24	10-14
	forceert de remise	
53.	33-29	13-18
54.	23x12	17x8
55.	26x17	27-31
56.	17-11	31-36
57.	11-7	— —

11-6 is eveneens remise.

57.	— —	8-12
58.	7x18	36-41
59.	18-12	14-19
60.	24x13	41-47
61.	38-33	47-36
62.	13-8	36-22

Remise.

Wel een fraaie partij, waarbij de wereldkampioen zeer sterk heeft gespeeld, in het bijzonder na den grooten afruil was zijn opbouw, zoowel uit een verdedigings- als aanvals oogpunt voortreffelijk. Een partij waarvan veel te leeren is.

6e PARTIJ.

De Franschman in de aanval. Een delicate remise.

In de stad van Hoogland, zooals wij dammers Utrecht noemen, werd deze partij gespeeld.

Ik besloot klassiek te spelen, misschien geïnspireerd door het feit, dat Hoogland deze partij zoo sterk speelde. Utrecht is de stad waar hij altijd gewoond heeft; waar hij op twintig-jarigen leeftijd het wereldkampioenschap won en ter eere van hem, door de studenten een fakkeloptocht werd georganiseerd.

Er was een enorme belangstelling, toen de Burgemeester van Utrecht ons welkom heette. Eén der groote zalen van het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen was geheel bezet. De bekende dammers uit Utrecht en omgeving waren aanwezig. Op de eerste rij de Familie Hoogland, de vader met zijn zoons en natuurlijk de ex-wereldkampioen Herman Hoogland.

De Burgemeester deed den eersten zet, 33-28, en zoo ving de partij aan.

Wit	Zwart
B. Springer	M. Raichenbach
1. 33-28	18-23
Ik moet erop wijzen dat Raichenbach in de beide klassieke partijen met 18-23 antwoordt en niet met 18-22, zooals in den laatsten tijd bij ons vaak wordt gespeeld.	
2. 39-33	12-18
3. 31-27	17-21

De wereldkampioen speelt dit bij voorkeur om gereed te zijn op 37-31 met 21-26 te antwoorden.

Ik houdt deze voortzetting voor sterk.

4. 37-31	21-26
5. 44-39	26x37
6. 42x31	20-24
7. 41-37	7-12
8. 46-41	14-20
9. 47-42	1-7
10. 49-44	10-14
11. 34-29	23x34
12. 40x29	— —

Men kan ook voortzetten met 39-30 en op 20-25, 28-23 spelen, maar deze spelgang kan mij niet

bevredigen. Ook in dit systeem is het moeilijk den langen vleugel op de juiste wijze te ontwikkelen.

12. — —	18-23
13. 29x18	12x23
14. 33-29	— —

M.i. is dit een logisch gevolg van de door mij gekozen spelgang

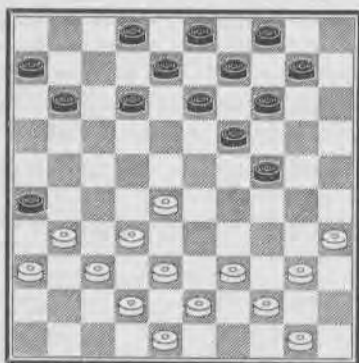
14. — —	24x22
15. 27x29	5-10
16. 32-28	16-21

Deze voortzetting is m.i. sterker dan de speelwijze door den Wereldkampioen gevolgd in de 4e partij.

17. 37-32	21-26
18. 41-37	7-12
19. 45-40	20-24
20. 29x20	15x24

Diagram 11.

Stand na den 20en zet van zwart

Het is duidelijk dat de partij overgaat in het klassieke genre, een voordeel voor zwart, gezien, dat de schijf op 26 wit's vrijheid eenigszins beperkt.

21. 31-27	12-18
22. 40-34	18-23
23. 34-30	10-15
24. 30-25	— —

Ik overwoog 39-33; het is zeer

moeilijk de juiste voortzetting te geven; terwijl ik dat neerschrijf ben ik het met mijzelf niet eens wat de sterkste zet is.

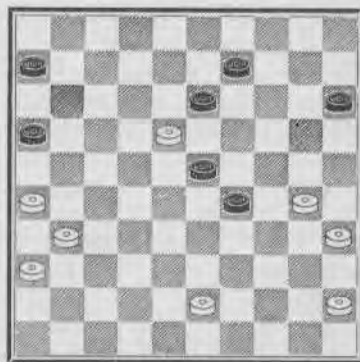
24. — —	2-7
25. 50-45	7-12
26. 44-40	13-18
27. 37-31	26x37
28. 42x31	9-13
29. 40-34	4-9
30. 34-30	24-29
31. 39-33	12-17
32. 33x24	14-20
33. 25x14	9x29
34. 27-22	— —

Mogelijk is 30-25 sterker.

34. — —	18x27
35. 32x12	23x32
36. 38x27	8x17
37. 31-26	11-16
38. 48-42	3-9
39. 42-37	19-23
40. 37-31	17-22
41. 27x18	— —

Diagram 12.

Stand na den 41en zet van wit.

Een moeilijke beslissing. Zwart heeft enig voordeel; is nu 13x22 sterker. Dit is een vraag die niet zoo gemakkelijk te beantwoorden is. Een uitvoerige analyse is hiervoor noodig.

41. — —	23x12
42. 43-38	9-14
43. 45-40	6-11
44. 40-34	29x40
45. 35x44	— —

Ik heb nadeel en stuur op remise aan.

45. — —	15-20
46. 44-39	13-19

Op 20-25 volgt 31-27 en 26x10

47. 30-25	19-23
-----------	-------

Raichenbach meende dat 12-17 wint. Hoogland toonde onmiddellijk aan dat dit ook remise was door 31-27, echter de tekszet is onmiddellijk remise. Daarom is

12-17 kansrijker.

48. 26-21	16x27
49. 31x22	23-29
50. 36-31	11-16
51. 31-27	12-17

Het maakt niet veel verschil of zwart 20-24 speelt, remise is niet te keeren.

52. 22x11	16x7
53. 38-32	

Remise.

Deze partij is door den Wereldkampioen sterk gespeeld en is een bijdrage tot studie van de klassieke partij.

7e PARTIJ.

Afwisselende Partij.

Te Deventer, de stad met zijn fraaie St. Lebuïnus Kerk, werd deze partij gespeeld. Voor ons dammers heeft deze stad een bijzondere betekenis, omdat hier ook aan schoolkinderen dammen wordt geleerd. Een van de tradities van deze stad is, dat bij bijzondere gebeurtenissen de beroemd geworden Deventer Koek wordt uitgereikt. Ik herinner mij, dat Dr. Willem Mengelberg een Deventer Koek werd aangeboden. Ook aan de Haas, bij één van zijn lezingen te Deventer, en natuurlijk den wereldkampioen en mij.

Er was gelijk overal, veel belangstelling, toen de Burgemeester, na een aardige toespraak den eersten zet deed. Ik verwachtte den openingszet 34-29 en inderdaad was dit het geval.

Wit	Zwart
M. Raichenbach	B. Springer
1. 34-29	17-22
2. 40-34	11-17
3. 45-40	6-11

Iets sterker is 7-11

4. 31-26	20-25
5. 37-31	19-23

Ik wilde niet het symmetrische spel 14-20, 20-24, 25x14.

6. 31-27	22x31
7. 26x37	14-19

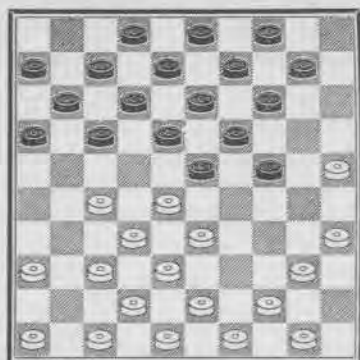
8. 33-28	15-20
9. 36-31	— —

Ik verwachtte 39-33 en geloof dat het de voorkeur verdient boven de tekszet.

9. — —	20-24
10. 29x20	25x14
11. 31-27	1-6
12. 41-36	10-15
13. 34-30	15-20
14. 30-25	20-24
15. 39-33	5-10

Diagram 13.

Stand na den 15en zet van Zwart.

Met opzet speelde ik 5-10 overtuigend dat Raichenbach de damzet niet zou nemen. Het was voor mij een complete verrassing dat hij onmiddellijk den damslag deed!

16.	35-30	24x35
17.	25-20	14x25
18.	33-29	23x45
19.	28-22	17x28
20.	32x5	18-22
21.	27x18	13x22

Het was voor mij iets eigenaardigs, dat de wereldkampioen nu twintig minuten gebruikte, dus na den damslag op mijn voortzetting die te voorzien was.

22.	5-23	—
	de zet	
23.	—	9-13
23.	44-40	45x34

Niet 35-24 dan Wit 49x40
23x40 om bij den volgenden zet de dam veilig op 49 te plaatsen.
24. 23x45 13-19

Het is te voorzien, dat wit 50-44 zal spelen. Ik ben dan verplicht de dam af te nemen. Om die redenen is het sterker 25-30 te spelen om bij den volgenden zet 30-

34 te spelen; de dam wordt gevangen en de overblijvende stand is vrijwel gelijk. Ik heb dan een randschijf.

25.	50-44	19-23
26.	45x31	12-18
27.	31x9	3x14

Na dezen afruil staat wit iets beter. Er is weinig contact tusschen de zwarte schijven en de randschijven 25 en 35 zijn een nadeel. Ik tracht een remise-stelling te bereiken.

28.	38-33	7-12
29.	37-32	12-18
30.	46-41	14-19
31.	41-37	11-17
32.	36-31	8-13
33.	43-39	—

Wit staat voor een zeer moeilijke beslissing; de tekszet verzwakt den witten korten vleugel. Daartegenover staat, dat wit zich een aantal vrije zetten verschaft. Het is niet gemakkelijk een betere voortzetting te vinden.

33.	—	25-30
-----	---	-------

Gedwongen. Het strategische veld 34 mag Zwart niet laten bezetten.

34.	44-40	—
-----	-------	---

Natuurlijk, anders ruilt zwart uit door 30-34 met goed spel.

34.	—	35x44
-----	---	-------

35.	49x40	—
-----	-------	---

Is 39x50 sterk?

35.	—	30-35
-----	---	-------

Ook ik heb moeilijkheden. Ik moet zuinig zijn met principieele zetten en moet dus afwachten hoe wit voortzet.

36.	48-43	35x44
37.	39x50	18-23
38.	47-41	23-29
39.	33x24	19x30
40.	43-39	13-19

Daar wit het midden beheerscht, ben ik genoodzaakt naar den vleugel te spelen.

41.	42-38	2-8
42.	38-33	— —
De uitruil 39-34, 38-33, 32x14 mag niet; zwart speelt 4-9, 16x 47.		
42.	— —	19-24
43.	31-27	17-21
44.	37-31	21-26
45.	41-37	6-11

Wit heeft het geringe voordeel na den grooten uitruil behouden en een sterken stand opgebouwd. Zwart heeft echter genoeg verdediging om de remise te bereiken.

46.	32-28	8-12
47.	27-22	4-9
48.	31-27	11-17
49.	22x11	16x7
50.	28-23	7-11
51.	50-44	30-35
52.	27-22	12-17

Van de laatste zetten is bij een spectraal overzicht weinig te zeg-

gen. Men kan misschien voor wit een andere speling wenschen; het is een vraag of er winst te behalen is. Ik meen, zooals bij voorgaande zetten gezegd, van niet.

53.	23-18	17-28
54.	33x22	24-29

Ik heb de oppositie bereikt.

55.	18-12	9-13
-----	-------	------

Zwart heeft geen voordeel meer.

56.	22-17	— —
-----	-------	-----

Sterker dan 22-18

56.	— —	11x22
57.	12-7	22-27
58.	7-2	13-18
59.	2-16	

Remise

Een partij met afwisselingen. Opening 34-29, overgaande in een klassieke partij, daarna een nogal dure damzet. De dam kan nog net gered worden, zwart moet de dam afnemen; krijgt een klein nadeel, dat door de wereldkampioen uitstekend uitgebuit werd. Desniettemin was winst niet mogelijk.

8e PARTIJ.

Mijn eerste nul. — Een merkwaardige partij.

Groningen, één der oudste steden van ons land, die volgens de geschiedenis reeds in den tijd der Noormannen een rol heeft gespeeld, is heden ten dage meer bekend om zijn Martinatoren, circa 100 Meter hoog en zijn fraai gerechtsgebouw, het voormalige Huis Ensum, een juweel van oud-Hollandsche bouwkunst. In deze oude stad in het Huis „de Beurs” opende ik met 34-29, een nogal hypermoderne voortzetting. De wereldkampioen behandelde deze partij ongewoon sterk. Het is hoogst belangwekkend, zijn spel in deze partij te volgen.

Wit	Zwart
B. Springer	M. Raichenbach
1. 34-29	19-23
2. 39-34	— —

De orthodoxe voortzetting 32-28 is ook goed, echter voor mijn smaak een vereenvoudiging.

2.	— —	14-19
3.	44-39	20-25

10-14, 5-10 is m.i. zeker zoo goed.

4.	50-44	10-14
5.	32-28	23x32
6.	37x28	5-10
7.	29-24	19x30
8.	35x24	18-22

Het is Raichenbach's bedoeling het spel te leiden zooals in de derde partij, na 18-22, 14-20 te spelen om, wanneer ik sluit, schijf 24 voortdurend aan te vallen.

9.	42-37	14-20
10.	47-42	—

In „De Telegraaf” geeft *Damme* hier de voortzetting 10. 37-32, 20x29; 11. 34x23 aan.

Na onderzoek ben ik ook tot de conclusie gekomen, dat deze voortzetting hier zeer sterk is!

10.	—	20x29
11.	33x24	22x33
12.	39x28	—

Een eenigszins bizarre stand waaraan voor wit gevaren verbonden zijn; maar ik houd van het gevaar.

12.	—	10-14
13.	43-39	17-21
14.	37-32	14-20
15.	34-29	—

Op 39-33 33x24 32x21 31x22
20x29 21-27 16x27 13-18

22x13		
8x50		
15.	—	21-26
16.	31-27	11-17
17.	27-21	—

Ik moet trachten vrijheid te krijgen. Het is echter de vraag of 41-37 niet sterker is.

17.	—	16x27
18.	32x21	6-11
19.	21-16	—

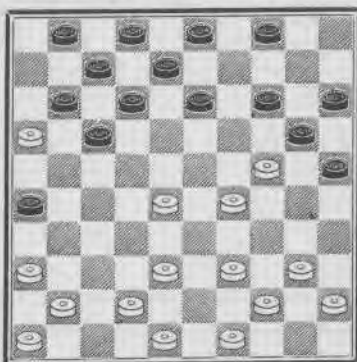
Hoewel geen voorstander van het bezetten van deze ruit, acht

ik het in dit spelgenre aangewezenen.

19.	—	9-14
-----	---	------

Diagram 14.

Stand na den 19en zet van zwart.

Een merkwaardige stand, die mij voor groote moeilijkheden plaatst, maar m.i. goed te verdedigen is.

20. 28-23

Deze zet acht ik zwak. Wit moet zoolang mogelijk wachten met deze ruit te bezetten. De pointe in dezen stand is, dat zwart niet op 18 mag spelen, dat zwart niet op 18 mag spelen, daar ik dan onmiddellijk 29-23 speel. De sterkste voortzetting voor mij is 49-43.

20.	—	13-18
21.	40-34	17-22
22.	41-37	11-17
23.	38-33	—

Op 49-43 volgt 22-28, 18-23, 20x49.

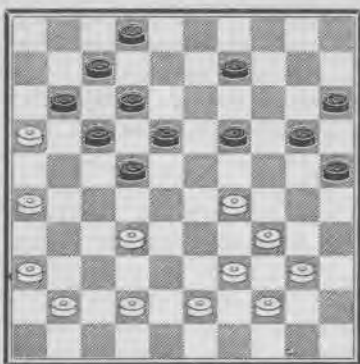
23.	—	8-13
24.	37-31	26x37
25.	42x31	3-8
26.	46-41	1-6
27.	45-40	—

De meening dat deze de oorzaak van mijn verlies is, deel ik niet.

27. — —	13-19
28. 24x13	8x28
29. 48-42	— —
Op 21-27 33x13 36x27 34x25	
22x31 6-11 25-30 18-22	
27x18	
12x45	
29. — —	28-32
30. 42-37	32-38
31. 33x42	14-19
32. 49-43	6-11
33. 31-26	4-9
34. 37-32	9-14

Diagram 15.

Stand na den 34en zet van zwart.

De tekszet is m.i. de beslissende fout. Ik had 43-38 moeten

spelen met de dreiging 26-21, 34-30, 37x6.

35. 32-27 ?? — —

Een blunder, waardoor de partij op slag verloren is. 42-38 geeft nog eenige verdediging.

35. — — 22x31

36. 26x37 17-21

37. 16x27 25-30

38. 34x25 18-22

39. 27x18 12x45

40. 44-40 45x34

41. 39x30 20-24

Wit geeft op.

Een door den wereldkampioen zeer sterk gespeelde partij en door mij zwak gespeeld. Behalve zwak spel heb ik een tactische fout gemaakt en wel om in den tijdsduur van 25 zetten per uur een dergelijke gecompliceerde partij te spelen.

Ook de wereldkampioen is van meening dat voor dergelijke moeilijke partijen het tempo te snel is. Men beschouwe dit echter niet als een excuus. Raichenbach verdiende de winst. Het is een wenk om voor toekomstige belangrijke matches het aantal zetten tot twintig per uur te verminderen.

9e PARTIJ.

Mijn tweede Nul. — Kalme partij met een verrassend slot.

Het was feest in Amsterdam, ter eere van de Koninklijke familie. Ik hoorde, terwijl ik plaats nam op de tribune in de zaal van „Victoria”, de feestvierende menigte. Desondanks was de zaal geheel bezet. Dat bewijst wel de groote belangstelling voor deze match.

Jammer dat in de zaal een ondragelijke hitte heerschte, daardoor moesten de ramen openblijven, waardoor de feestvreugde nogal hoorbaar was. Het was niet bepaald een ideale plaats om te dammen.

Eén der leden van het Comité vroeg ons, of wij een rustiger zaaltje wilden hebben, maar wij wenschten geen van beiden daarvan gebruik te maken. Wij aanvaardden de consequenties om zoo te spelen en mag ik mij hierop niet beroepen, nu ik de partij verloor, daar de omstandigheden voor beiden dezelfde waren.

Wit

Zwart

M. Raichenbach

B. Springer

Diagram 16.

Stand na den 21en zet van wit.

1. 34-29

19-24

De inleiding tot een waarschijnlijk klassieke partij.

2. 32-28

14-19

3. 37-32

20-25

4. 29x20

25x14

5. 41-37

18-23

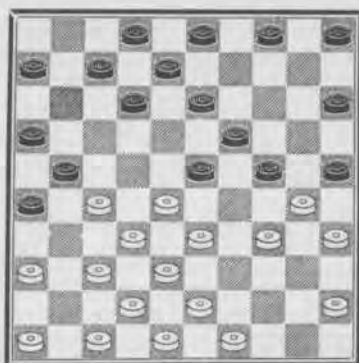
6. 40-34

16-21

De stand is klassiek.

7. 34-30

21-26

Het is een open vraag of dit een voordeel is.

8. 30-25

15-20

9. 39-34

11-16

Deze voortzetting sluit zich niet logisch aan bij mijn 7e zet, 12-18 en 7-12, is iets sterker. X

10. 34-30

20-24

11. 44-40

17-21

12. 31-27

12-18

Ik overwoog 10-15 om op 40-34 uit te ruilen door 24-29 en 14-20, doch deze groote uitruil waarbij zooveel schijven van het bord gaan, pas ik alleen toe in de grootste noodzakelijkheid. Deze opvatting is zuiver individueel.

13. 40-34

7-12

14. 34-29

23x34

15. 30x39

18-23

16. 50-44

1-7

17. 44-40

10-15

18. 40-34

14-20

19. 25x14

9x20

20. 34-30

20x25

21. 39-34

— —

Wit's laatste zet beoogt, door den uitruil 34-29 zich de noodige vrijheid van beweging te verschaffen. Wit mocht niet b.v. 49-44 spelen, omreden na den uitruil zwart meer vrije zetten heeft.

21. — —

12-18

22. 34-29

25x34

Het is een vraag en ook een kwestie van studie of 23x34 sterker is.

23. 29x40

5-10

24. 37-31

26x37

25. 42x31

21-26

26. 47-42

26x37

27. 42x31

— —

Het spel heeft een heel kalm karakter, positioneel is er geen verschil.

27. — —

10-14

28. 31-26

8-12

29. 43-39

14-20

Op 7-11 volgt de Coup Royal
b.v. 27-22 32x21 40x7 7x16

18x27 23x34 16x27

30. 46-41

7-11

Verhinderd 41-37 dan volgt

denzelfden slag door 24-30, 20x29, 19x30 enz.

31. 36-31 24-29

Een belangwekkende voortzetting. Of het echter de sterkste voortzetting is, is een vraag. Mischien is 12-17, 17-22 sterker.

32. 33x24 20x29

33. 40-34 — —

Een aardige damzet volgt op
39-33 33x24 33x8 35x24 24-15

12-17 19x30 2x13 15-20 4-10
15x4 4x22

13-19 17x46

Wit mag evenmin 39-34 spelen, dan volgt 12-17 met voordeel.

33. — — 29x40

34. 45x34 15-20

35. 41-36 20-24

36. 39-33 2-8

37. 34-30 4-9

38. 49-43 9-14

39. 30-25 12-17

Ik profiteer van de gelegenheid om nu den tekszet te spelen. Dit is feitelijk de spil waar dit gedeelte van het middenspel om draait. Raichenbach heeft dezen zet zoolang mogelijk belet.

40. 27-22 18x27

41. 32x12 8x17

42. 48-42 23x32

43. 38x27 19-23

44. 42-37 3-8

45. 37-32 13-19

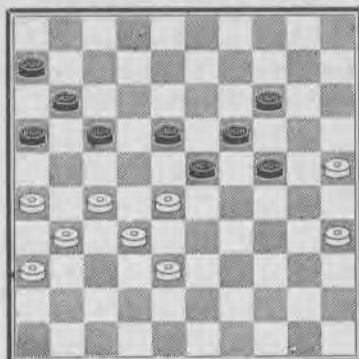
46. 43-38 8-12 ??

Aangewezen is 23-28. Ik bereken een winstmogelijkheid die er niet is.

47. 33-28 12-18??

Diagram 17.

Stand na den 47en zet van zwart.

Ik meende nu de winststelling te hebben bereikt. Mij ontgaat het eenvoudige 27-21, 31x13. Ik zag slechts 27-21, 32x12. Een ongelooflijk staaltje van damblindheid, die in mijn damcarrière, zoover als ik mij herinner, nooit is voorgekomen. Een jammerlijk einde van een belangwekkende partij.

48. 27-21 16x27

49. 31x13 Opgegeven

Het slot van deze partij maakte op den wereldkampioen een eigenaardigen indruk. Hij zei letterlijk „Ik moest het nemen, echter is het onbevredigend, zoo te winnen”.

Het merkwaardigste is in deze partij, dat, na mijn zwakke zet 8-12 ik nog remise kan maken, mits ik maar 23-29 speel. Het doet daarom eigenaardig aan, dat in sommige couranten bij het beschrijven van deze partij de volgende uitdrukking voorkwam: „Het fenomenale inzicht van den wereldkampioen”. Een uitdrukking, waarmede de wereldkampioen, ten opzichte van deze partij het heelemaal niet eens was.

10de PARTIJ.

Een theoretische nieuwigheid.

Het was in Leiden, dat deze partij gespeeld werd.

Deze stad heeft voor elken Nederlander een historische beteekenis, nl. het Beleg van Leiden.

En als jongen herinner ik mij, mijn vereering voor de beroemde Pieter Adriaanz. van der Werf, die met nooit falende energie de stad verdedigde tegen de Spanjaarden, totdat deze 3 October 1574 door de Geuzen ontzet werd.

Voor mij heeft deze stad nog een bijzondere beteekenis: Het was hier dat ik mijn eenigste partij won in mijn match tegen Keller.

Nadat Raichenbach en ik in de ruime zaal van Zomerlust op het podium hadden plaats genomen, en ik met aandacht luisterde naar de aardige rede van den Wethouder, gevolgd door een prettig woord van den voorzitter van het Studenten-Corps, voelde ik mij als het ware geïnspireerd en besloot, het uiterste te doen, om winst te verkrijgen.

Wit	Zwart
B. Springer	M. Raichenbach
1. 34-29	17-22
2. 32-28	11-17
3. 37-32	6-11
4. 41-37	1-6
5. 46-41	20-25

De gewone theoretische voortzetting. Wit moet nu bepalen hoe voort te zetten, met 39-34 of 40-34. Ik besloot tot 40-34, hoewel ik, terwijl ik het speelde, niet wist wat sterker is.

6. 40-34	19-23
7. 28x19	14x23
8. 45-40	10-14
9. 50-45	5-10
10. 32-28	23x32
11. 37x28	---

Het midden bezetten lijkt mij de sterkste voortzetting in dit stadium van de partij.

11. ---	16-21
---------	-------

Deze voortzetting is sterker dan 22-27. Wit kan hierop antwoorden met 38-32 of 28-23.

12. 41-37	21-27
-----------	-------

Een belangwekkende voortzetting. Het is echter een vraag of 11-16 niet sterker is.

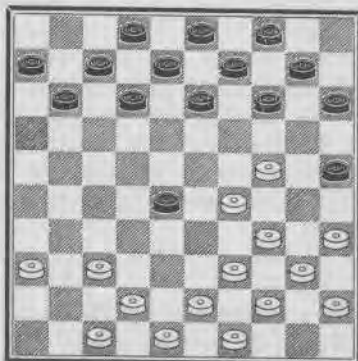
Dat de wereldkampioen ondanks zijn voorsprong de moeilijkheden niet mijdt, valt te loven

13. 29-23

13. ---	18x29
14. 33x24	22x33
15. 31x22	17x28
16. 38x29	---

Diagram 18.

Stand na den 16en zet van wit

Een merkwaardigen stand. De vooruitgedrongen zwarte schijf kan een bedreiging worden voor wit, zoo deze gehandhaafd en versterkt wordt.

Mijn tactiek berust erop, deze schijf te verwijderen en te trachten een sterk centrum te formieren.

16. — —	11-17
17. 42-38	17-22
18. 38-32	12-17
18. 32x23	13-19
20. 24x13	8x28

De wereldkampioen heeft een sterke formatie opgebouwd, die er dreigend uitziet, echter heb ik genoeg verdediging en de vooruitgeschoven schijf op 28 is een aanvalsobject.

21. 29-24	14-19
er dreigt 24-19 34-30 40x27	14x23 25x34

22. 24x13	9x18
23. 48-42	— —

Ik overwoog 43-38 dat zwart zou noodzaken tot afruil met 28-32. Misschien is dit sterker dan mijn tekszet.

23. — —	7-12
24. 35-30	— —

De voortzetting 43-38 is ook goed, doch wat tam.

24. — —	6-11
25. 30-24	11-16
26. 43-38	— —

Ik moet maatregelen treffen tegen de sterke concentratie van zwart. Raichenbach heeft zijn stand zeer fraai opgebouwd. Ik wordt in de verdediging gedrongen.

26. — —	16-21
27. 34-29	15-20

De sterkste zet; op 21-27 volgt 36-31 38-32 met voordeel.

27x36	
28. 24x15	28-33
29. 39x28	22x24

Na dezen uitruil staat zwart wellicht een graad beter.

30. 44-39	10-14
-----------	-------

Misschien is onmiddellijk 2-7 sterker. Met 10-14 heeft zwart geen haast.

31. 36-31	21-26
32. 39-33	14-19

Nog steeds verdient 2-7 de voorkeur.

33. 33-28	2-7
34. 38-32	— —

Ik overwoog 40-34, doch ik vreesde 18-23, en op het juiste moment 17-21, waarna schijf 34 kan worden aangevallen.

34. — —	25-30
---------	-------

Op 18-22 volgt 31-27 en hoe zwart slaat, altijd volgt doorbraak naar 14. De pointe in dezen stand is of zwart genoodzaakt kan worden 18-23 te spelen, voordat ik 31-27 speel. Plaats ik te vroeg schijf 31 op 27, dan volgt de uitruil 18-22, 12x23 en mijn lange vleugel wordt geblokkeerd. Echter had ik aan 3-9 de voorkeur gegeven boven den tekszet.

35. 49-44	30-35
36. 40-34	3-9
37. 42-38	9-14
38. 47-42	18-23

Eindelijk. De voortzettning 14-20 gaat niet, dan wit 44-40, 34-30, 15x2.

39. 34-30	24-29
-----------	-------

Deze zet forceert de remise, waaruit geconcludeerd mag worden, dat Raichenbach zijn stand minder goed vindt. Ik ben genoodzaakt de remise-variant te nemen, anders kom ik in het na-deel.

40.	30-24	29x20
41.	15x13	35-40
42.	28x10	40x49
43.	10-5	17-22

Remise is niet te verhinderen, vandaar dat ik tot volgende afwikkeling besloot.

44.	13-9	4x13
45.	32-28	49x46
46.	28x19	26x48

Remise.

Een nogal origineele partij, die voor de theoretici veel studiemateriaal bevat.

Opening en eerste gedeelte van het middenspel is door den wereldkampioen uitstekend behandeld. Hij krijgt voordeel, echter door eenige zwakke zetten komt hij in het nadeel, forceert daarna op bekwame wijze de remise.

11e PARTIJ.

Mijn derde Nul. — Een leerzame partij.

De ontvangst te Borculo, waar deze partij werd gespeeld, zal ik niet licht vergeten, en ook de wereldkampioen was zichtbaar onder den indruk.

De regeling was als volgt. Bij onze aankomst aan het station waren een aantal auto's opgesteld, waarin plaats namen de verschillende officials van de dambeweging, alsmede van de Gemeente.

De stoet werd voorafgegaan door muziekcorps. Zoo trokken wij door de straten, die naar het wedstrijdlokaal leidden.

Aan weerszijden van de straten was een haag van menschen opgesteld, die op ondubbelzinnige wijze blijk gaven van hunne belangstelling. Het leek een zege-toch en toen wij arriveerden in het speellokaal, waar een 500 belangstellenden ons verwachtten, dacht ik: „Dat had de Haas moeten zien!”

Nadat de Burgemeester ons verwelkomd had en een aardig souvenir had aangeboden, namen wij plaats voor het bord en op het oogenblik dat de eerste zet gedaan werd, herinnerde ik mij plotseling hoe in 1925 Boculo door een wervelstorm verwoest werd. Was dit een „menetekel?”

	Wit	Zwart
M.	Raichenbach	B. Springer
1.	34-29	19-23
2.	39-34	14-19
3.	44-39	19-24
4.	32-28	23x32
5.	37x28	20x25
6.	29x20	25x14
7.	41-37	14-19
8.	46-41	18-23

De partij heeft een normaal theoretisch verloop. Gen van beiden heeft voordeel.

Sterker is 10-14 en 5-10, het bezetten van 23 is te vroeg.

9. 37-32

Terecht grijpt wit de gelegenheid aan, om van speeltype te verwisselen om tot een klassiek spel te geraken. Dit gezien den stand van mijn langen vleugel, die geen perspectieven biedt.

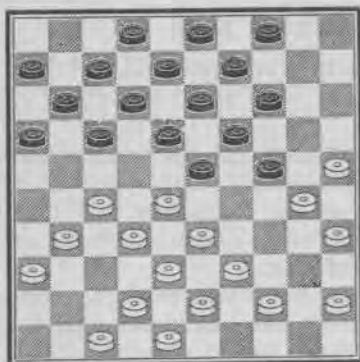
9.	— —	12-18
10.	41-37	15-20
11.	50-44	7-12
12.	31-27	10-15
13.	34-30	20-25

Op 5-10 volgt 33-29, 28-22, 32x5.

14.	37-31	25x34
15.	39x30	15-20
16.	30-25	20-24
17.	44-39	5-10
18.	40-34	10-14
19.	34-30	1-7
20.	49-44	— —

Diagram 19.

Stand na den 20en zet van Wit.

Hoewel ik beperkt ben in mijn zettenkeus, toch is mijn stand niet slecht, mits ik maar onmiddellijk 14-20 speel, gevolgd door 19x10 enz. De zet die ik speel, n.l. 17-21 is zwak en de wijze waarop Raichenbach hiervan profiteert is buitengewoon. Trouwens, de opening, het vervolg tot de diagram-stand is door den wereldkampioen in superieuren stijl gespeeld.

20.	— —	17-21
21.	42-37	— —

Een krachtige zet.

21.	— —	14-20
-----	-----	-------

Consequent is nu 21-26 om 47-42; 11-17 te spelen.

22.	25x14	19x10
-----	-------	-------

23.	28x19	18-22
24.	27x18	12x14
25.	30x19	14x23
26.	33-28	9-14

Vermoedelijk is 13-19 sterker; ik vreesde echter de formatie 39-34, 44-40, 43-39 enz.

27.	28x19	14x23
28.	39-33	10-14
29.	44-40	7-12
30.	33-28	13-19
31.	43-39	8-13

Ik heb zeer moeilijk spel. De schitterende opbouw van Raichenbach plaatst mij voor groote moeilijkheden. Hij laat mij in het onzekere hoe hij zal voortzetten. Ik besloot daarom af te wachten, wellicht in deze stand ontactisch, 4-10 is vermoedelijk sterker.

32.	39-34	14-20?
-----	-------	--------

Zwak gespeeld. Meer verdediging biedt 2-8.

33.	34-29	23x34
34.	40x29	2-8

Op 19-24 volgt 31-26, op 47-42, 31-27, 37x19.

35.	47-42	— —
-----	-------	-----

Wit behandelt dit gedeelte bijzonder sterk, terecht haast hij zich niet, omreden dat ik bij elken zet mijn stand verzwak.

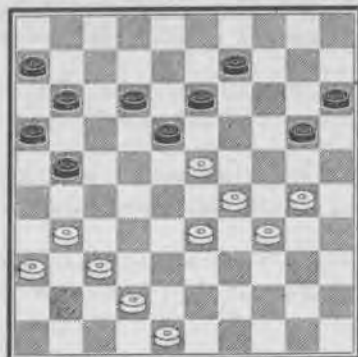
35.	— —	4-10
36.	45-40	10-15
37.	28-23	— —

De zorgvuldig voorbereide aanval op het centrum wordt nu ondernomen.

37.	— —	19x28
38.	32x23	3-9
39.	40-34	13-18
40.	35-30	8-13
41.	38-33	— —

Diagram 20.

Stand van den 41en zet van Wit.

41. — — 12-17

Voor het bord heb ik geen betere voortzetting kunnen vinden en nu na de partij kan ik het evenmin.

42. 23x12 17x8
43. 30-25 9-14
44. 31-26 — —

Alles even fraai als sterk.

44. — — 13-18

Op 21-27 volgt 37-31 33-28
27-32 ?

enz.

45. 26x17 11x22
46. 37-32 6-11

Ik overwoog 22-27, maar dit verliest door 32x21 33-28 34-30
16-27 8-13 6-11

30-24 28-23 enz.

11- ?

47. 32-27 22x31
48. 36x27 11-17
49. 33-28 8-12
50. 42-38 17-21

Ik heb steeds gedwongen zeten.

51. 38-32 21-26
Op 48-42 25x23 27x36 23x21

14-19 26-31 12-17 16x47
52. 34-30 12-17
53. 28-23 18-22

Ik berekende dat 26-31 verliest door 23-21 21-17 32-27

31x22 22-11 11-17
18-42 27-22 42-37 30-24 enz.

17-21 21-26 16-21

Ook 17-22 verliest, daar wit dam neemt op 3 met de dreiging 29-24.

54. 27x18 26-31
55. 18-13 31-36
56. 13-8 36-41
57. 8-2 17-22
58. 30-24 22-27

Mij ontgaat de eenvoudige remise door 14-19.

59. 32x21 16x27
60. 23-18 27-31

Veel sterker is 27-32.

61. 48-42 31-36

Ik meen dat 41-47 remise is. Dit eindspel speel ik zeer zwak.

62. 18-12 41-46
63. 12-7 36-41 ??

De belissende fout.

64. 7-1 14-19

Op 41-47 volgt 24-19 met winst.

65. 25x23 15-20
66. 24x15 41-47
67. 2x35 47x20
68. 15x24 46x30
69. 35x2 gewonnen

Een door den wereldkampioen sterk gespeelde partij. Opening en middenspel is prachtig. Tot nu toe de mooiste partij. Hoewel ik eenige malen remise kon maken, toch verdiende de wereldkampioen de winst, voor de wijze waarop hij deze partij speelde.

12e PARTIJ.

Interessant Openingspel. — Heb ik kunnen winnen? X

Deze twaalfde partij werd gespeeld in het nieuwe villadorp Bithoven, onder den rook van Utrecht gelegen.

We waren in den middag het fraaie natuurbad gaan bezichtigen, één van de moderne sociale werken waarop ons land terecht zoo trotsch is.

De partij werd gespeeld in het prachtige hotel „Heidepark”, een hotel zoo mooi en zoo modern, dat men het in zoo'n klein plaatsje niet gezocht zou hebben.

De belangstelling was zeer groot, eveneens een verrassing, daar Bithoven tot nog toe niet bekend was als damcentrum. Het is een groote vraag of ik de partij kon winnen!

Wit	Zwart		
B. Springer	M. Raichenbach	6.	32-28
1.	34-29	7.	37x28
2.	40-34	8.	41-37
3.	45-40	9.	46-41
		10.	31-26
		11.	37-32

23x32

1-6

14-20

10-14

5-10

13-19

Bij nader onderzoek is mij gebleken dat deze symmetrische zet iets minder goed is dan 7-11. Immers, na 6-11 kan Zwart de symmetrie niet blijven doorvoeren, b.v. 3. — —, 6-11; 4. 31-26, 20-25; 5. 37-31, 14-20? 6. 32-28! met dubbele dreiging van 26-21 enz. en tevens 29-23 enz., waardoor Zwart slecht spel zou krijgen.

4. 50-45 Beter is 31-26 enz.

4. — — 20-25

5. 35-30 — —

Een voortzetting van Keller, hier in de voorhand gespeeld d.w.z. dat Keller deze zet aan geeft voor Zwart na: 1. 34-39, 17-22; 2. 40-34, 11-17; 3. 45-40, 7-11; 4. 50-45, 1-7; 5. 31-26, en nu 16-21; Zie voor verdere uitwerking „De Damsleutel bij denzelfden uitgever verschenen.

5. — — 19-23

Wel de beste, daar op iedere andere zet Wit 30-24 en 29-23 kan laten volgen.

Hier is 16-21 een belangrijke voortzetting, daar op 41-37 dan 21-27 en 20-24 kan volgen.

12. 30-24 Vrijwel gedwongen.

12. — — 19x30

13. 29-23 18x29

14. 33x35 22x33

15. 38x29 — —

Zwart staat thans misschien iets beter.

15. — — 9-13

16. 41-37 4-9

17. 43-38 14-19

18. 29-23 — —

Wil natuurlijk niet toelaten dat Zwart zijn randschijf door 20-24 oplost, daar dan het nadeel beslist aan Wit zou zijn. Bovendien is de tekszet ook wel kansrijk.

18. — — 19x28

19. 32x23 13-18

Gaat trachten iets te ondernemen tegen de geëxponeerde schijf op 23.

20. 39-33 18x29

Gedwongen maar ook goed.

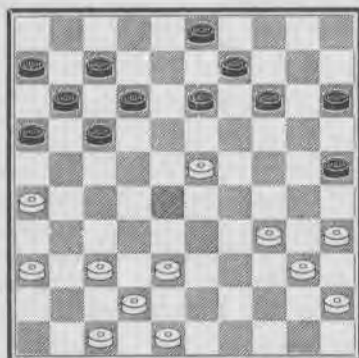
21.	33x24	20x29
22.	34x23	8-13
23.	40-34	10-14
24.	44-40	— —

Waardoor de verdere omsingeling van schijf 23, door 17-22 belet wordt wegens Wit 23-18, 34-30 enz. met schijfwinst.

24.	— —	2-8
25.	49-43	13-18
26.	43-39	18x29
27.	34x23	8-13
28.	39-34	— —

Diagram 21.

Stand na den 28en zet van wit

28.	— —	14-19
-----	-----	-------

Zwart ziet dat hij tegen de vooruitgeschoven schijf niets bereiken kan en ruilt daarom de lastpost af. Het spel is thans voor Wit tenminste gelijk, zoodat de aanval over vak 23 toch iets gersorteerd heeft.

29.	23x14	9x20
30.	38-33	12-18
31.	42-38	7-12
32.	47-42	13-19
33.	37-32	18-22

Deze zet had ik hier niet ver-

wacht en is dan ook minder sterk. Heel wat beter lijkt mij 19-24, waarna het voor Wit een probleem blijft, hoe verder dit spel voort te zetten.

34.	32-27	Natuurlijk.	22x31
35.	26x37		3-8
36.	37-32		16-21
37.	42-37		8-13

De tekset gaf mij de gelegenheid, belangrijk voordeel te behalen. Het is echter voor Zwart niet eenvoudig een goede voortzetting te vinden. Feitelijk is de voorgaande zet reeds zwak, daar er hierdoor een aantal zetjes van klein kaliber mogelijk worden, welke tezamen Zwart echter veel moeilijkheden geven. Zoo kan b.v. 21-26 of 27 niet gespeeld worden wegens het damzetje met schijf 35. Ook de vakken 22 en 24 zijn voor Zwart onbespeelbaar door den slag met schijf 35. Dat vak 23 niet bezet kan worden is wel duidelijk. De beste zet voor Zwart lijkt mij hier 11-16 waarna het nog moeilijk is voor Wit, iets te bereiken.

38.	34-30 !!	25x34
29.	40x29	21-27

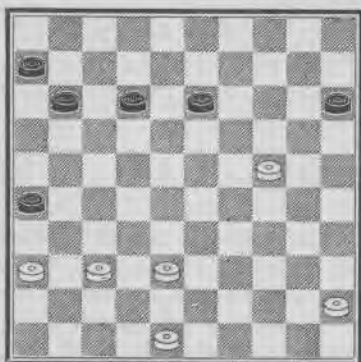
Zwart moet den sterken zet 29-24 toelaten, daar veld 24 nog steeds ontoegankelijk voor hem is wegens het slagje 33-28 of 29 enz.

40.	32x21	17x26
41.	29-24	20x29
42.	33x24	19x30
43.	35x24	— —

Waarna Wit een zeer gunstig eindspel heeft bereikt met groote winstkansen

Diagram 22.

Stand na den 43en zet van wit

43. — — 11-17

Zwart mag veld 23 niet gaan bezetten wegens het volgende:

43. — —, 12-18; 44. 38-33, 18-23;
45. 37-32 en Zwart is verloren,
want er dreigt 33-28, terwijl 23-29 niet mogelijk is wegens 24-19 enz. met winst voor Wit.

44. 37-32 17-22
45. 38-33 — —

De plausibele voortzetting 45. 32-27 geeft niet meer dan remise, b.v. 45. 32-27, 22x31; 46. 36x27, 12-18; 47. 38-32, 18-23; 48. 27-22, (48. 48-42, 13-18; 49. 42-37 6-11; remise) 48. — —, 26-31!! 49. 48-42, 6-11; 50. 45-40, 11-16; 51. 22-17, 13-18; 52. 40-35, 31-36; 53. 42-37, 16-21!! 54. 17x26, 18-22!! 55. 35-30, 36-41!! 56. 37x46, 22-28; 57. 32-27, 28-33; 58. 27-22, 33-39; 59. 22-17, 39-44; 60. 17-11, 44-50; 61. 11-6, 23-29; 62. 24x33, 50x17; 63. 6-1, 15-20!!

Remise.

45. — — 22-27
46. 32x21 26x17
47. 33-28 6-11
48. 45-40 17-21
49. 40-34 — —

Hier geeft 28-22 remise, doordat Zwart voortzet met 21-26 en vervolgens 12-17 enz.

49. — — 21-27
50. 34-29 ?? — —

Een zwakke voortzetting welke Zwart voldoende resources laat om gemakkelijk remise te bereiken. Veel beter is 28-23. Ik beweert niet dat het eindspel dan gewonnen is, maar voor het bord zou het toch een zeer moeilijk eindspel voor Zwart gegeven hebben. Het is weer één van die momenten waarin men den juiststen zet niet kan vinden door het berekenen van varianten, maar door de stelling logisch en objectief te bekijken. Het is vrijwel onmogelijk op dit moment uit te maken of schijf 34 naar 29 of 30 moet.

Daar schijf 28 in ieder geval naar 23 moet, is het dus feitelijk vanzelfsprekend, dat 34 nog even moet blijven staan. Wanneer zal een speler zich echter zoodanig van de wedstrijd sfeer kunnen losmaken, dat hij zijn stelling zoo nuchter zal kunnen bekijken??

50. — — 11-17
51. — — 17-21

Er is hier niet veel beter aan te geven. Op 51. 28-23, 27-32; 52. 48-42, 17-21; 53. 42-37, 32x41; 54. 36x47, 21-27; 55. 23-19, 27-32; 56. 19x17, 32-38; 57. 17-11, 38-43; 58. 11-7, 43-49; 59. 47-42, (of?) 49-27; Remise.

Op 51. 29-23, 17-21; 52. 48-42, (23-19, 15-20; Remise) 52. — —, 13-18; 53. 23-19; 12-17; met een gemakkelijke remise door de dreiging 18-22, eventueel gevolgd door 22-28 enz.

51. — — 17-28

52. 42-37 — —
 Hier doet 28 of 29-23 het spel
 in reeds aangegeven remiseva-
 rianten vervallen.

52. — — 21-26

En niet 27-32.

53. 28-23 13-18

De meest solide voortzetting,
 welke het snelst tot remise voert.
 Deze zet was mij ontgaan toen ik
 als 50e zet 34-29 speelde. Het is
 echter uiterst moeilijk deze remise
 op dat moment te zien aankomen.

54. 24-19 Er is niet beter
 15-20

55. 29-24 20x29

56. 23x34 12-17

Remise gegeven.

Het is een studie overwaard,
 na te gaan of Wit in dit eindspel
 heeft kunnen winnen. Volgens
 mijn gevoelen moet er wel ergens
 een winst gezeten hebben. Het is
 mij echter nog niet gelukt, deze
 te ontdekken!!

13e PARTIJ.

Mijn aandeelen stijgen weer! — Een mooie overwinning.

Den Haag, de tuin van Holland, met zijn bosschen en zijn stranden,
 zijn enorm aantal geschiedkundige bezienswaardigheden, de residentie,
 de stad, waar over het wel en wee van ons land wordt beschikt, had op
 vijf partijen van deze match beslag weten te leggen.

De dertiende partij was de eerste welke in Den Haag gespeeld werd.
 Was het het voordeel van eigen publiek en eigen terrein? Ik weet het
 niet! Wel weet ik, dat ik deze partij zeer sterk speelde, terwijl mijn
 tegenstander minder goed op dreef was.

Ik wist een mooie overwinning te behalen, waardoor de hoop in het
 kamp van mijn supporters weer herleefde, daar hierdoor mijn achter-
 stand tot een minimum gereduceerd werd!

Wit	Zwart
M. Raichenbach	B. Springer
1. 34-29	19-23
2. 40-34	14-19
3. 44-40	10-14
4. 50-44	5-10
5. 29-24 Een tamme voortzetting	
5. — —	20x29
6. 33x24	19x30
7. 34x25	14-19

Direct 17-22 is hier wel zoo
 goed, daar de tekstzet Wit gele-
 genheid geeft het stuk van 25
 weer een productief aandeel aan
 het spel te doen nemen.

8. 35-30 — —

Geheel gespeeld in den stijl van
 Keller!

8. — —	10-14
9. 30-24	19x30
10. 25x34	17-22

De lange vleugel van Zwart is
 vrijwel uitgespeeld en moet dus
 thans wel met de andere vleugel
 gespeeld worden.

11. 31-26	11-17
12. 37-31	14-19

Op 7-11 kan Wit door 32-28
 enz. een hekstelling innemen
 welke wel perspectieven biedt.

13. 41-37	9-14
14. 34-30	7-11
15. 46-41	1-7
16. 40-35	— —

Volgens zijn gewone tactiek
 heeft Wit zijn stand dusdanig op-

gebouwd, dat zijn tegenstander het initiatief moet nemen! De Franschman hoopt dan dat zijn tegenstander hierdoor in het verdere verloop een zwak punt zal verkrijgen. In het uitbuiten daarvan is Raichenbach werkelijk fenomenaal! Het is echter de vraag of tegen een zeer sterke dammer, ik bedoel zoo sterk als momenteel nog niet bekend is, deze tactiek het niet zal moeten afleggen.

Immers, mijn opvatting is, dat het dammen gespeeld kan worden in dezelfde stijl als hetschaken, d.w.z. dat de kansen zijn aan de kant van hem die de aanval heeft. Terrainwinst is in dammen heel belangrijk, vermits men zich zonder nadeel tot het eindspel kan handhaven. Ik geef echter toe, dat dit laatste zeer moeilijk is!

16. — — 22-27

Het blijft een open vraag of 23 23-28 niet nog sterker is dan de tekstzet.

17. 32x21 16x27

18. 31x22 18x27

19. 37-32 17-21

Ik laat hier de afruil door 36-31 en 32-28 toe, omdat ik het stuk op 16 nadeeliger vind dan het stuk op 36.

20. 26x17 12x21

21. 30-25 — —

Raichenbach schijnt mijn opvatting te deelen wat betreft de 2x2 afruil, welke ik boven aangaf.

21. — — 11-16

Volgens mijn opvatting staat Zwart thans reeds beter, daar Wit niet op het midden kan komen.

22. 41-37 7-12

23. 44-40 4-9

24. 39-33 12-18

25. 40-34 8-12

26. 34-30 2-8

27. 33-29 — —

Misschien is hier 30-24 wel iets beter. Het blijft voor Wit echter moeilijk, verdere ontwikkelingsmogelijkheden te vinden.

27. — — 23x34

28. 30x39 19-24

Een sterke zet.

29. 39-33 18-23

Anders bevrijdt Wit zich door met 33-29 af te ruilen.

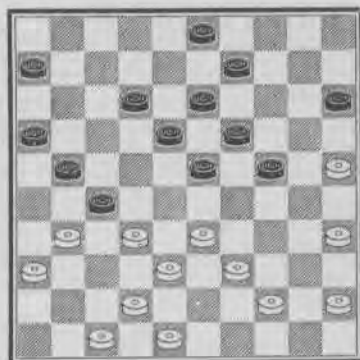
30. 43-39 14-19

31. 49-44 12-18

32. 37-31 8-12

Diagram 23.

Stand na den 32en zet van zwart

33. 31x22 18x27

Thans is het wel heel duidelijk dat Wit heel wat zal moeten presteeren om het spel gelijk te krijgen. Het merkwaardige is, dat tot hertoe feitelijk geen uitgesproken zwakke zet door Wit is gedaan en hij toch nadeel heeft.

Dit zal dus alleen te verklaren zijn door het verschil in opvatting wat het openingsspel betreft. Zie ook opmerking bij den 16en zet van Wit.

34. 44-40 6-11

Om te voorkomen, dat dit stuk achterblijft.

35. 42-37 12-18
36. 37-31 21-26!!

Vrijwel gedwongen, maar ook zeer sterk. Natuurlijk was hier 9-14 niet goed, daar, na de afruil, Wit met 32-28 eenvoudige winst verkrijgt. Bovendien kan thans het Zwarte stuk van 11 in de verdere opbouw een productieve rol gaan vervullen.

37. 31x22 18x27
38. 32x21 16x27
39. 40-34 9-14

Er is niets beters.

40. 34-30 11-17
41. 39-34 13-18

Om het centrum te blijven beheerschen, nadat Wit 34-29 zal hebben gespeeld.

42. 47-42 17-22

Zwart heeft thans een ideale stelling bereikt en staat Wit hier reeds vrijwel verloren.

43. 42-37 3-8
44. 34-29 ———

Hier geeft 37-22 een snelle winstgeving voor Zwart door 27-31 enz.

44. ——— 23x34
45. 30x39 8-13

En niet direct 18-23, omdat dan 37-32 mogelijk is. Wel geeft dat Wit nog geen herstel, maar wel uitstel. Bovendien worden door den tekszet de antwoorden van Wit uiterst beperkt.

46. 48-42 ?? ———

Deze zet verliest snel. Echter is m.i. winst voor Zwart hier nog slechts een kwestie van techniek. De beste zet was hier ongetwijfeld 37-32, waarna het spel als volgt kan gaan.

46. 37-32, 27-31; 47. 36x27,

22x31; 48. 48-42, 19-23; 49. 42-37, (A) 31x42; 50. 38x47, 18-22; 51. 47-42, (B) 13-19; 52. 42-37, 22-27; 53. 32x21, 26x17; 54. 37-32, 17-22; 55. 45-40, 15-20; en Wit heeft geen enkele goede zet meer.

B) 51. 45-40, (a) 13-19; 52. 47-41, 22-27; 53. 32x21, 26x17; 54. 40-34, 17-22; 55. 41-37, 15-20! 56. 37-31, 23-28; 57. 34-30, 28-32; 58. 39-34, 22-28; 59. 33x22, 24-29; 60. 34x23, 24x22; en Zwart heeft gewonnen.

a) 51. 39-34, 13-19; 52. 34-30, 23-28; enz. en Zwart heeft gewonnen eindspel.

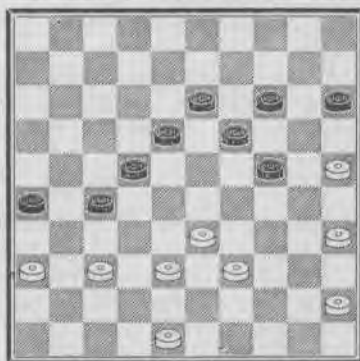
A) 49. 45-40, 31-36; 50. 42-37, 18-22; 51. 39-34, 13-19; 52. 34-30, 22-27! 53. 32x21, 26x17; 54. 38-32, 17-22; 55. 40-34, 23-29; en Zwart wint.

46. ——— 18-23

Forceert nu een snelle winst.

Diagram 24.

Stand na den 45en zet van zwart

47. 45-40 ———

De eenige zet. Op 37-32 volgt 22-28; 33x31, 26x48; 39-34, 48x30; 25x34, 23-29; 34x23, 19x37; en Zwart heeft gewonnen.

47. ——— 15-20!!

De pointe.

48.	36-31	— —
	Weer gedwongen, want nog steeds is 37-32 verloren op de manier als boven aangegeven en 40-34 verliest door 23-29; 34x23, 19x28; 36-31, 27x36; 38-32, 22-27! 33x31, 36x47; en Zwart wint.	
48.	— —	27x36
49.	38-32	23-29

Hier kon Wit gevoegelijk de partij opgeven, daar er geen enkele ressource meer is.

50.	42-38	19-23
51.	39-34	13-19
52.	35-30	— —

Gedwongen, want 34-30 loopt

vast door 22-27x17, en vervolgens 17-22 enz.

52.	— —	24x44
53.	33x15	— —
	Op 33x13 wint eenvoudig 44-49, door de dreiging 23-28 enz.	
53.	— —	44-49
54.	38-33	49-16

Wit geeft op. Inderdaad is er niets meer te hopen. Reeds moet Wit een derde schijf verliezen om tot dam te kunnen komen, terwijl dan nog het dammen verhinderd wordt door de vangstellingen.

Een zeer gave partij, in lijn gespeeld!

14e PARTIJ.

Een vrij kalm spelbeeld. — Mijn aanval afgewezen.

De veertiende partij werd gespeeld te Ermelo, een klein plaatsje in het mooie Gelderland, bekend om zijn prachtige ligging in het midden van de bosschen.

Behalve om zijn vele fraaie herstellingsoorden is Ermelo vooral bekend geworden door de beroemde (of beruchte?) partij uit den match Aljechin-Euwe!

Mijn tegenstander was zoo verstandig geweest, deze, door zijn landgenoot Aljechin gelanceerde „beroemdheid-beruchtheid" niet te bestendigen.

Ik kreeg geen kans, mijn in Den Haag begonnen opmarsch verder voort te zetten.

Wit	Zwart	
B. Springer	M. Raichenbach	
1.	32-28	18-23
2.	33-29	23x32
3.	37x28	19-24
4.	39-33	14-19
5.	41-37	20-25
6.	29x20	25x14
7.	37-32	12-18

Een zeer kalme en bekende openingsvariant. De Franschman gaat nu trachten het midden te heroveren, warrna hij vertrouwt op zijn grooter aantal tempi, om

daardoor iets te kunnen bereiken.

Hier stel ik mijn opvatting tegenover, welke berust op het bezet houden van het midden, trachtende mijn tegenstander daarvan af te houden en dan later een aanval te beginnen tegen den zwarten langen vleugel.

8.	34-29	7-12
9.	46-41	14-20

Zet zijn plan systematisch door. De bedoeling is 20-24 te spelen en dan met 18-23 het midden te hernemen met de meeste bewe-

gingsvrijheid.	
10. 41-37	20-24
11. 29x20	15x24
12. 40-34	18-23
13. 34x29	— —

Een tijdelijk offer om Zwart van het midden af te houden. Een nadere studie zal moeten uitwijzen of dit offer inderdaad betekenis heeft.

13. — —	23x34
14. 44-40	10-15
15. 40x20	15x24
16. 43-39	17-21

De beste, want op iedere andere voortzetting laat Wit 28-22 volgen, daarmee Zwart een zwak punt in zijn stelling bezorgende, hetwelk zich vervolgens tot aanval zou leenen.

17. 39-34	5-10
18. 45-40	12-18
19. 28-22	— —

Met deze voortzetting had Wit nog even kunnen wachten. Eerst 50-45 geeft eenige kansjes, b.v. mag Zwart niet 1-7 spelen, omdat Wit dan dam maakt door 28-23, 40-34, 38-33 enz.

Ook 19. — —, 18-23 is niet goed mogelijk, wegens 20. 34-29, 23x34; 21. 40x20, 19-23; gedwongen 22. 28x19, 13x15; 23. 33-29, en Wit heeft het geheele midden en bovendien mooi aanvalsspel.

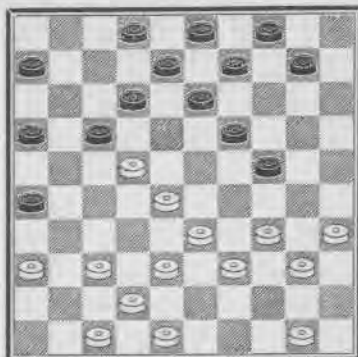
Na 19. 50-45 is Zwart dus verplicht een zet te doen welke niet direct in het kader van zijn opbouw ligt, terwijl Wit de mogelijkheid van 28-22 toch blijft behouden. Het zijn juist deze kleinnigheden welke vaak beslissen omtrent den loop van een partij.

19. — —	18x27
20. 31x22	1-7
21. 32-28	21-26

22. 49-43	7-12
23. 43-39	11-17

Diagram 25.

Stand na den 23en zet van zwart

Dit is typeerend voor het spel van den wereldkampioen.

Hier zou anders een zet moeten geschieden waardoor het spel definitief in andere banen zou geraken dan Raichenbach met zijn openingsspel voorhad. Daarom geeft de Franschman de voorkeur aan dezen afruil. Er zit dus wel lijn in deze partij. Immers, nog steeds beheerscht Wit het midden, terwijl Zwart zoekt, met tempovoordeel dit te heroveren.

24. 22x11	16x7
25. 50-45	10-15
26. 37-32	12-18
27. 42-37	7-12
28. 47-42	— —

Voor de verdere aanval over vak 29 komt Wit nu een stuk te kort en heeft de tactiek van Zwart dus in zooverre succes gehad, dat het spel hier vrijwel volmaakt gelijk is.

28. — —	18-23
29. 36-31	4-10
30. 31-27	10-14
31. 37-31	26x37

32. 42x31 12-18
 33. 34-30 — —

Deze zet lijkt mij thans niet de beste en buiten de lijn van de partij te liggen. De strijd om het midden kan nu alsnog worden voortgezet met 33. 48-43, 2-7; 34 31-26, 8-12; 35. 34-29, 23x34; 36. 40x20, 14x25; 37. 27-22, 18x27; 38. 32x21, met kansrijk spel voor Wit.

33. — — 14-20
 34. 30-25 2-7
 35. 25x14 9x20
 36. 31-26 7-11
 37. 40-34 — —

X
 Het is thans moeilijk voor Wit een betere zet aan te geven. Wel krijgt Wit nog eenig voordeel in het volgende afspel, echter, er zijn nog te weinig stukken over, om iets beslissends te kunnen bereiken.

37. — — 24-29

Wel de beste zet.

38. 33x24 20x40
 39. 35x44 — —

Wit stelt zich nog iets voor van de formatie 45-40-34 en slaat daarom achteruit. Vooruitslaan is niet beter.

39. — → 15-20
 40. 44-40 3-9

Een sterke zet, waardoor nog een kleine combinatie in den stand gevlochten wordt, welke Wit straks beletten zal de sterkste zet te doen.

41. 39-34 20-24
 42. 26-21 — —

De beste zet uit positieoogpunt is hier 48-43. Echter, Zwart zou dan onmiddellijk remise maken door 24-30; 18-22; 19-23 en 13x42; met nog eenig voordeel voor Zwart.

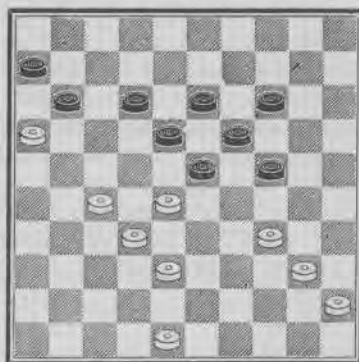
42. — — 8-12
 43. 21-16 — —

Wederom is hier de zet 48-43 niet mogelijk, thans wegens Zwart 23-29; 19-24 en 11x42 met zekere remise.

43. — — 9-14

Diagram 26.

Stand na den 43en zet van zwart

Beter dan 11-17, waarop Wit winstkans krijgt door het volgende spel. 43. — —, 11-17; 44. 16-11, 17-21; (A) 45. 27x16, 6x17; 46. 40-35, 9-14; 47. 34-30, 23-29; (B) 48. 32-27, 18-23; (B) 49. 38-32, en Zwart loopt vast.

(B) 48. — —, 14-20; 49. 27-21, 17x26; 50. 28-23 en Wit wint een stuk met een eindspel wat vrij zeker gewonnen is.

(A) 44. — —, 17-22; 45. 28x8, 13x2; 46. 38-33, 6x17; 47. 34-29 en Wit wint.

44. 16x7 12x1
 45. 38-33 14-20
 46. 48-43 20-25
 47. 43-38 1-7
 48. 34-29 23x34
 49. 40x20 25x14
 50. 33-29 — —

De partij eindigt zooals ze begonnen is, n.l. met de bezetting

van veld 29 door Wit. Echter, winst is niet meer mogelijk.

50. — —	14-20
51. 45-40	7-12
52. 27-22	18x27
53. 32x21	19-24
54. 38-33	13-18

Remise gegeven.

Een fraaie positiepartij, waarin de minste fout van één van

beide spelers noodlottig kan zijn.

Een van die partijen welke er als kijkstuk niet „in” gaan, daar er oppervlakkig niet zoo heel veel gebeurt.

Van de spelers wordt er echter veel gevergd, daar het een soort van loopgravenstrijd is, waarbij men steeds voor verrassingen op zijn hoede moet zijn.

15e PARTIJ.

Een partij met wisselende kansen. — Bijna winst!

De 15e partij werd gespeeld te Slikkerveer, het bekende scheepsbouwcentrum van ons land, gelegen tusschen Rotterdam en Dordrecht.

Behalve als centrum van scheepsbouw is deze streek echter ook bekend als een centrum van dammers. Immers, plaatsjes als Alblasserdam, Kinderdijk enz. tellen tenminste één damclub.

Het was dan ook geen verrassing voor mij, dat deze streek er prijs op had gesteld, één der partijen te organiseeren!

Was ik een weinig bevreesd, in een slechte speelgelegenheid terecht te komen, dat viel alleszins mee, daar de zaal waar gespeeld werd, tot de beste van ons land kan worden gerekend.

Het was een prachtgebouw, behoorende bij de scheepsbouwwerf van de firma Smit, met zeer moderne installaties en een prachtige tooneelzaal!

De organisatie was in de puntjes verzorgd en is het dan ook een goed geslaagde propagandadag voor ons spel geworden.

Wit	Zwart
M. Raichenbach	B. Springer
1. 34-29	19-24
2. 32-28	14-19
3. 37-32	20-25
4. 29x20	25x14
5. 40-34	18-23

Waardoor het spel weer eens in klassieke banen wordt geleid.

6. 34-30	15-20
7. 30-25	20-24
8. 45-40	10-15
9. 41-37	— —

Natuurlijk niet direct 40-34 wegens de bekende groenzet door Zwart 23-29; 17-22 enz.

9. — —	12-18
--------	-------

10. 40-34	14-20
-----------	-------

Dit houdt het spel eenvoudig. Het is de vraag of gewoon 17-21 niet sterker is. Wel kan Wit dan de klaverbladstelling innemen, het is echter lang niet uitgemaakt of dat beteekenis heeft.

11. 25x14	9x20
12. 34-30	20-25
13. 39-34	— —

Sterker dan de afruil, daar Zwart in zijn ontwikkeling zou worden geholpen. Bovendien wint de tekszet tempi, iets waaraan Raichenbach zeer groote waarde toekent.

13. — —	7-12
14. 34-29	25x34
15. 29x40	16-21
16. 31-27	— —

Door 31-26, 21-27; enz. zou Raichenbach zijn bekende randspel kunnen gaan inleiden. Op dat punt schijnt de Franschman echter minder enthousiast dan eenige jaren geleden. Tenminste, in deze match werd het slechts één enkele maal door hem gespeeld en dat nog op een moment dat er voor hem niet veel beters te spelen was.

16. — —	21-26
Hier staat dit stuk beter dan op 16.	
17. 44-39	5-10
18. 40-34	15-20
19. 49-44	— —

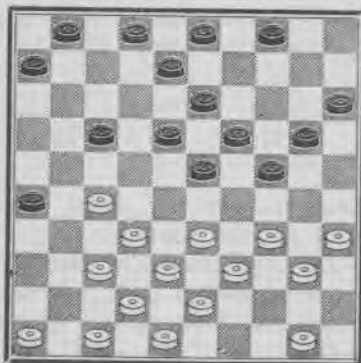
Len fijne opbouw en sterker dan 34-30, waarop Zwart weer 20-25 zou hebben gespeeld.

19. — —	10-15
Beter is 11-16 en 17-21.	
20. 44-40!!	17-22

Vrijwel gedwongen, want er dreigt 21. 34-29, 28-22 en 32x25, waarna het Zwarte stuk op 24 in het gedrang komt. Wel gaat dit

Diagram 27.

Stand van den 22en zet van zwart

niet verloren, doch Wit krijgt toch het beste spel.

21. 28x17	11x31
22. 36x27	12-17

Ik was dien dag zeker niet in een ondernemende stemming, daar ik anders zeer zeker als 22e zet 24-29 zou gespeeld hebben.

Deze voortzetting is feitelijk de consequentie van de voorafgaande afruil.

23. 33-28	4-9
24. 46-41	6-11
25. 27-22	— —

Ik had deze afruil toegelaten, omdat ik dacht, met de formatie 6-11-17 aanvalskansen te verkrijgen over vak 22.

Raichenbach belastte zich ermee, mij te bewijzen dat dit een dwaling was en dat, integendeel, hij de aanvaller werd vanaf dit moment.

25. — —	18x27
26. 32x12	8x17
27. 34-30!!	23x32
28. 37x28	20-25

Mijn bedoeling was oorspronkelijk, hier voort te zetten met 2-8 (30-35, 9-14, 1-6; en vervolgens 17-22 enz. met kansrijk spel. Thans bemerk ik echter dat deze variant faalt op het volgende tegenspel: 28. — —, 2-8; 29. 30-25!! 9-14; 30. 39-34!! De pointe. 24-20; gedwongen. 31. 35x24, 19x39; 32. 43-34, en de witte aanval over vak 29 komt heel wat sneller tot zijn recht dan de mijne over veld 22. Deze variant is dus de onmiddellijke weerlegging van mijn 24e zet.

29. 50-45	25x34
30. 40x20	15x24
31. 37-34!!	2-8
32. 38-33	1-7

Aan gewijzigde omstandigheden gewijzigde plannen, 1-6 zou hier zwak zijn, daar ik thans in de verdediging ben gedrongen en daarop dus alle stukken concentreren moet.

33. 45-40 7-12

34. 34-30? — —

Deze stelling doet mij denken aan mijn partij in Groningen tegen Keller. Ook ik zette in een dergelijke stelling voort met 34-30. Positief sterker is 34-29, om Zwart tot de terugtocht te dwingen, waarna de aanval tegen de lange vleugel behouden blijft, al is het dan ook moeilijk, iets definitiefs te bereiken. Door den tekszet herstelt Zwart zich geheel.

34. — — 12-18

35. 40-34 9-14

Natuurlijk.

36. 30-25 24-30

De beste. Het verleidelijke 8-12 faalt op 43-39, waarna Zwart in 24-30 moet vervallen.

Daarna laat Wit dan 34-39 en 39-34 volgen met zeer kansrijk aanvalsspel.

37. 35x24 19x39

38. 43x34 14-19

Wit heeft nu het beste spel en Zwart zal alle zeilen moeten bijzetten om het ergste te voorkomen. Het is zeer mooi, te zien, hoe de wereldkampioen met heel eenvoudige middelen veel weet te bereiken.

39. 34-29 11-16

40. 41-37 3-9

41. 48-43 16-21

Zwart verdedigt zich zeer goed en betwist Wit iedere duim terrein. Afruilen door 17-22 en 18-23 of ook 19-24 en 18-23 zouden de Witte aanval slechts meer leven

inblazen. Hier is een juiste standtaxatie zeer noodig!

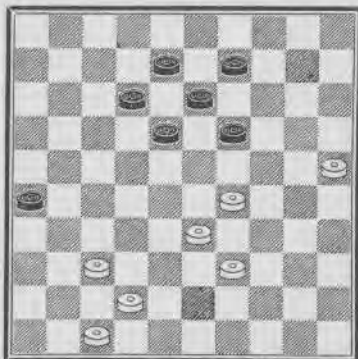
42. 43-39 17-22

43. 28x17 21x12

De Witte aanval is definitief vastgelopen en het eindspel is thans vrijwel gelijk.

Diagram 28.

Stand na den 43en zet van zwart

44. 37-32 12-17

45. 25-20 — —

Hoopt vermoedelijk op 9-14, waarna door 32-28 nog kansen blijven bestaan.

45. — — 17-22!

46. 20-15 — —

En natuurlijk niet 32-28, wegens Zwart 19-23. Altijd raak.

46. — — 9-14

De rollen zijn thans gekeerd en Wit moet nu zelf oppassen, niet in moeilijkheden te geraken.

47. 32-28 22-27

48. 42-38 — —

Op 39-34 speelt Zwart 27-32 en 14-20, met een heel voordeelig eindspel. Men ga dit maar eens na.

48. — — 27-31

49. 29-24 — —

Heeft hier vermoedelijk de thans volgende remisevariant gezien. Op 49.39-34 volgt 31-37; 50.

48-32, 37-42; 51. 47x38, 18-22;	
52. 28x17, 14-20; 53. 15x24, 19x	
37; 54. 38-32! 37x28; 55. 29-24 of	
17-11, en het spel is gemakkelij-	
ker remise dan in de door Rai-	
chenbach gekozen voortzetting.	
49. — —	19x30
50. 28-23	18x29
51. 33x35	31-37
52. 38-32	37x28
53. 35-30	13-19
54. 30-25	19-24
55. 25-20	14x25
56. 15-10	24-29
57. 10-5	29-33

58. 5x32	33x44
59. 32-19	— —
en dit stuk is niet te redden.	
Een subtiele, doch zeer fraaie re-	
mise, welke bewijst hoe diep de	
wereldkampioen kan combinee-	
ren.	
Immers, deze geheele remise-	
variant moet Wit reeds bij de 49e	
zet gezien hebben, zoodat we hier	
te doen hebben met een combina-	
van 12 zetten diep!	
Voorwaar, een mooi staaltje	
van doorzicht!!	

16e PARTIJ.

Een partij die veel beloofde! — Een jammerlijk slot!!

Voor deze partij, te Breukelen gespeeld, bestond enorme belangstelling, hetwelk te verwonderlijker is als men bedenkt dat het hier ook nog feitelijk een onontgonnen terrein betreft voor den Ned. Dambond.

Het lijdt echter geen twijfel of dit belangrijke damcentrum zal binnenkort de bondsgeladeren komen versterken.

Het is daarom dubbel te betreuren, dat juist in deze plaats de partij een vroegtijdig einde beleefde, doordat ik, in moeilijke stelling, een slagzette van zeer klein kaliber over het hoofd zag.

De teleurstelling onder te toeschouwers over dit onverwachte snelle slot was natuurlijk heel groot!!

Wit	Zwart		
B. Springer	M. Raichenbach	7. 28x19	14x23
1. 34-29	17-22	8. 32-28	23x32
2. 32-28	11-17	9. 37x28	16-21
3. 37-32	6-11	10. 41-37	11-16
4. 41-37	1-6	11. 37-32	— —
5. 46-41	20-25	Vrijwel gedwongen. De lange	
6. 39-34	— —	vleugel van Wit is reeds thans	
Deze voortzetting lijkt minder		geheel uitgespeeld en dat is fei-	
goed te zijn dan 31-26, hetgeen		telijk het bezwaar tegen deze ope-	
door den wereldkampioen hier		ningsvariant, alhoewel er van po-	
mooi wordt bewezen. Inde daad		sities nadeel nog geen sprake is.	
heeft, na 31-26, de voortzetting		11. — —	21-27
19-23; 14x34 en vervolgens 22-27,		Natuurlijk.	
weinig om het lijf.		12. 32x21	17x37
6. — —	19-23	13. 42x31	10-14
		14. 28x17	12x21
		15. 31-26	7-12

16. 26x17
17. 33-28
12x21
5-10
Dreigt 18-23.

18. 29-23

De inleiding van „het groote avontuur”. De normale voortzetting is 29-24, welke Wit goed spel geeft. Ik moet hier echter weer in een buitengewoon ondernemende stemming zijn geweest, om tot den tekszet te hebben besloten.

18. — — 18x29
19. 34x23 13-19

De inleiding tot de isoleering van het stuk op 23. In dergelijke situaties is Raichenbach, evenals de meeste Fransche grootmeesters, enorm sterk!

20. 35-30

Ik heb hier nog lang nagedacht over 23-18. Het was mij echter niet mogelijk, alle consequenties te doorzien en vond daarom het avontuur te groot.

Bij analyse blijkt de zet speelbaar en zelfs kansrijk te zijn. In het tempo van 25 zetten per uur, zijn dergelijke partijen echter niet te spelen en heb ik feitelijk alweer te veel gewaagd!

Men zal, wil men de spelers niet dwingen, de moeilijkheden systematisch te ontwijken, voor dergelijke groote matches, in de toekomst het speeltempo moeten verminderen!

Het is voor den snuffelaar de moeite waard, de gevolgen van den zet 23-18 eens na te gaan.

De volgende aardige „trekjes” worden al direct mogelijk.

1°. 20. 23-18, 2-7; 21. 36-31, 21-26; (A) 22. 18-12!! 7x18; (B) 23. 43-39, 26x37; 24. 48-42, 37x48; 25. 39-34, 48x30; 26. 35x2 en

Wit wint.

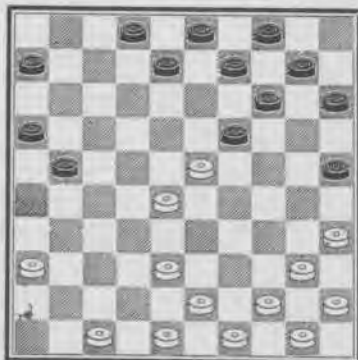
B) 22. — —, 8x17; 23. 28-23!! 26x37; 24. 35-30!! 25x34; 25. 40x29, 19x28; 26. 48-42, 37x29; 27. 44x42, en wint. Aardige verwickeling!

A) 21. — —, 8-12; 22. 28-22, 12x23; 23. 31-26, 3-8; 24. 26x17 en Wit heeft goed spel, daar 7-12 niet mogelijk is wegens 44-39, 22-17, 35-30 enz.

2°. 20. 23-18, 21-26; 21. 47-42, 6-11; 22. 44-39, 11-17; 23. 38-33, en het is voor Zwart uiterst moeilijk iets te bereiken, terwijl de vooruitgeschoven stukken lastposten kunnen worden. Natuurlijk is met deze paar gegevens de materie niet uitgeput. Een studie is deze variant zeker overwaard!

Diagram 29.

Stand na den 20en zet van wit

20. — — 25x34
21. 40x29 8-12
22. 44-39 9-13
23. 36-31 21-26
24. 31-27 Beter is 47-42
24. — — 4-9
25. 50-44 2-7

Zwart behandelt dit gedeelte zeer fraai en weet door allerlei kleine dreigingen de witte stelling

geheel te ondermijnen.

26. 48-42 7-11
27. 47-41?? —

Veel beter is 38-32, om op 12-17 met 27-22 te kunnen voortzetten. Daar ik echter van het even later volgende damzetje niets gezien heb, meende ik ook door den tekstzet heel goed spel te krijgen.

27. — — 12-17

De meest logische voortzetting, waardoor Wit in zeer grote moeilijkheden wordt gebracht.

28. 27-22 —

Nog steeds heeft Wit niets van het gevaar gezien, de beste zet is hier 41-36, leidende tot de door Wit beoogde ontwikkeling, indien Zwart met 17-21 voortzet, daar dan 38-32 en 42-37 kan volgen. Speelt Zwart, na 28. 41-36, 17-22; dan Wit 29. 28x17, 11x31; 30. 36x27, 19x28; 31. 38-33, en Wit krijgt volkomen gelijkwaardig spel. Hieruit blijkt dus, dat Wit beslist nog niet slechter stond en de hier gevolgde openingsvariant dus niet zonder meer behoeft te worden verworpen.

28. — — 17-21!!

En niet 16-21, daar Wit dan de partij zou winnen door voort te zetten met 29-24, 23-29, enz.

29. 42-37?? —

De beslissende fout. Thans maakt Zwart op zeer eenvoudige wijze een einde aan de partij. Hier stond Wit echter toch slecht. Immers, de eenige zet, welke overblijft, is 41-37, waarop het spel als volgt kan verlopen: 29. 41-37, 11-17; 30. 22x11, 16x7; 31. 38-33, (38-32 verliest door 7-11 met de dreiging 26-31, waartegen geen verweer is). 31. — —, 7-12; 32. 42-38, 21-27;; (op 13-18 wint

Wit door 29-24, 37-31, 38-32, enz.) 33. 38-32, 27x38; 34. 43x32, 15-20. Weer verliest 13-18, thans door 29-24) 35. 49-43, 10-15; 36. 43-38, en Wit heeft heel goed spel.

Het is mij bij analyse niet mogen gelukken, hier iets positiefs voor Zwart te ontdekken. Wel is de Witte stelling moeilijker te behandelen, echter, gelukt het Wit, zich te handhaven op zijn vooruitgeschoven basis, dan zullen zijn kansen voor het eindspel ook gunstiger zijn. Dat is dus de risico aan dergelijk soort spel verbonden. Sterker gespeeld dan ik dat kan, lijkt het mij echter de ideale speelwijze om tot winstpartijen te geraken!

29. — — 21-27

Natuurlijk. Dit beslist!

30. 22x31 13-18
31. 23x12 11-17
32. 12x21 16x47
33. 39-33 19-24

Wit had hier gevoegelijk kunnen opgeven, daar het afspel hopeloos is.

34. 29x20 15x24
35. 28-23 10-15
36. 44-39 47-36
37. 33-28 14-19
38. 23x14 9x20
39. 39-34 36-31
40. 37-32 31-48
41. 43-39 24-29

Wit geeft op.

Natuurlijk was deze partij voor mij zelf een groote teleurstelling, daar hierdoor mijn achterstand weer tot 4 punten was gegroeid! Ik had één troost, n.l. dat ik de trein naar Amsterdam nog kon halen en niet in Breukelen behoefde te overnachten! (Galgenhumor.)

17e PARTIJ.

Voor het eerst randspel! — Ik ontsnap aan een wissen dood.

Voor deze partij, gespeeld in het te kleine zaaltje van het „Victoria“-hotel, bestond veel belangstelling.

De aanwezigen kregen waar voor hun geld, want voor het eerst paste Raichenbach zijn bekende randspel toe. Daarop hadden reeds velen gewacht. Men was zeer benieuwd om te zien, op welke wijze ik dit systeem zou tegenspelen.

Laat ik er direct aan toevoegen, dat mijn tegenspel gefaald heeft, want ik kwam zeer slecht te staan in het eindspel.

Dat bewijst daarom nog geenszins, dat mijn opvatting van dit spelgenre fout zou zijn. Alleen kan men er uit opmaken, dat ik mijn opvatting foutief geargumenteer heb. Ik stond in het middenspel zeer goed, maar heb toen vrij zwak gespeeld, iets, dat in onverschillig welk genre, door den wereldkampioen altijd zal worden afgestraft! X

Wit	Zwart
M. Raichenbach	B. Springer
1. 34-29	19-23
2. 39-34	14-19
3. 44-39	10-14
4. 50-44	5-10
5. 31-26	20-25
6. 37-31	14-20
7. 41-37	20-24

Om te trachten iets tegen het Witte stuk op 26 te ondernemen.

8. 29x20	25x14
9. 35-30	17-22

Om geen tempogebrek te krijgen, daar thans een groote uitruil gaat volgen.

10. 46-41	22-28
11. 33x22	18x27
12. 31x22	23x29
13. 34x23	19x17
14. 36-31	12-18
15. 41-36	7-12
16. 31-27	13-19

De beste ontwikkeling. Met 18 123 zou ik, na 37-31, veld 18 niet meer kunnen bezetten zonder een afruil toe te staan.

17. 30-25	8-13
18. 40-35	2-8

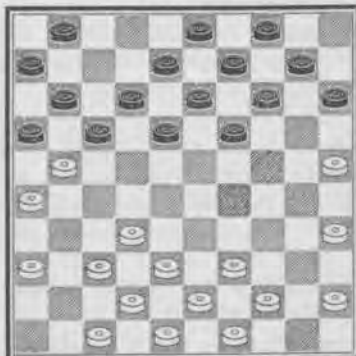
19. 27-21

De randspel-voortzetting. Opmerking verdient nochtans dat hier deze voortzetting wel de beste is, daar door het bezit van schijf 26, andere zetten moeilijker spel voor Wit zouden geven. Zoo mag Wit b.v. vak 33 niet bezetten, omdat dan, na 19-23 de voortzetting 27-21 niet meer mogelijk zou zijn.

Raichenbach speelt dit spel dus alleen wanneer de rest nog groo-tere moeilijkheden zou geven.

Diagram 30.

Stand na den 19en zet van wit

19.	— —	16x27
20.	32x21	19-23
21.	21-16	1-7
22.	37-32	14-19
23.	42-37	10-14
24.	37-31	15-20
25.	39-33	20-24
26.	44-39	4-10
27.	47-42	10-15

Deze geheele zettenreeks is vrij normaal. Zwart had, inplaats van de twee laatste zetten, ook kunnen voortzetten met 14-20 en 20-25.

Misschien is dat iets beter, daar thans schijf 15 moeilijk tot zijn recht komt.

28.	33-28	14-20
-----	-------	-------

Ook 24-29 komt in aanmerking, om te trachten Wit van het centrum te dringen.

29.	25x14	9x20
30.	49-44	3-9

Beter is 23-29, waarna Wit tot 39-33 wordt gedwongen. Zwart laat dan 29-34 volgen, met zeer goed spel. M.i. heeft Wit hier na-deell

31.	39-33	9-14??
-----	-------	--------

Een zeer zwakke zet, waarmee Zwart feitelijk het iniatief uit handen geeft. Dit soort spel beheersch ik zeer goed en achteraf begrijp ik dan ook niet, waarom ik dezen zet gespeeld heb. Wie zal echter ooit kunnen uitmaken, welke factoren, behalve spelkennis, voor het bord nog een rol spelen?

32.	31-27	17-21
-----	-------	-------

Zwart gaat voort, Wit in de kaart te spelen. Nog steeds was 24-29 veel sterker, waarna Zwart prachtig centrumspel verkrijgt.

33.	26x17	11x31
34.	36x27	6-11
35.	43-39	11-17
36.	44-40	— —

Thans komt wel goed uit hoe zwak de opstelling van den Zwartenvleugel is. Wit heeft uitstekend geprofiteerd van een paar zwakke zetten van Zwart en belet thans, door de dreiging met den „Coup-Royal”, dat Zwart over veld 25 ontwikkelt. Op 24-29 zet Wit thans voort met 39-34, eveneens met zeer moeilijk spel voor Zwart. Zwak is ook 17-21, wegens 39-34, gevolgd door 34-29, eveneens met groot voordeel. De rollen zijn dus geheel omgedraaid en wel zyn eenige zwakke zetten hier op drastische wijze bestraft.

36.	— —	17-22
-----	-----	-------

Wel gedwongen.

37.	28x17	12x21
38.	33-28	20-25
39.	42-37	14-20

Wel is de dreiging van de „Coup-Royal” nu weerlegd, echter, de Zwarte stelling is er niet op vooruit gegaan.

40.	48-43	21-26
41.	39-33	8-12

Zwart speelt deze partij buitengewoon bevangen. Alsnog kon hier zeer goed 24-29 gespeeld worden, waarna er voor Wit slechts weinig te bereiken is.

42.	43-39	Natuurlijk
42.	— —	7-11??

De laatste foutzet. Zwart ziet niets van het gevaar. Nog steeds gaf 24-29 een vrijwel gelijk eindspel.

43.	16x7	12x1
44.	28-22	— —

De verrassing! Ik had hier op 39-34 gerekend en het gevaar van dit doorstooten geheel over het hoofd gezien. De Franschman speelt dit gedeelte zeer krachtig en het is uiterst instructief, te zien,

op welke wijze de winststelling verkregen wordt.

44. — — — 1-7
 Vrijwel gedwongen, want 24-29 is nog slechter, wegens Wit 40-34, bijv. :

44. — —, 24-29; 45. 33x24, 20x29; (A) 46. 40-34!! 39x40; 47. 45x34, 15-20; 48. 22-17!! 20-24; (B) 49. 38-33, 1-7; (C) 50. 35-30!! 24x35; 51. 17-12! en wint, want op 7-11 volgt 33-29 enz.

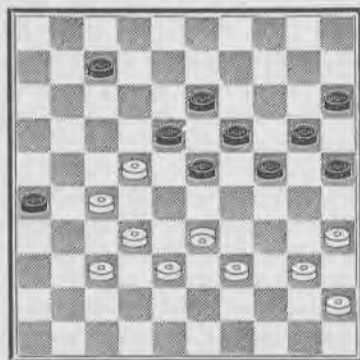
C) 49. — —, 1-6; (Op 24-30x30 volgt 33-29, met winst) 50. 17-11, 6x17; 51. 37-31, 26x28; 52. 33x11, en Wit wint.

B) 48. — —, 19-24; 49. 38-33, 13-19; (of?) 50. 35-30, 24x35; 51. 37-31, enz.

A) 45. — —, 19x30; 46. 35x24, 20x29; 47. 39-33!! 29-34; 48. 40x29, 23x34; 49. 32-28!! 1-6 of 7 gedwongen; 50. 38-32! en wint door de dreiging 33-29, waartegen geen dekking meer is.

Diagram 31.

Stand na den 44en zet van zwart

45. 22-17 7-12
 Vrijwel gedwongen.
 46. 17x8 13x2
 Vrijwel gedwongen.
 47. 39-34!! — —

De beslissende krachtzet, waarna Zwart strategisch finaal verslagen is.

47. — — de eenige zet.
 47. — — 2-7
 48. 27-22 18x27
 49. 32x21 26x17
 50. 34-30 25x34
 51. 40x18 20-25

Het ziet er donker voor mij uit, maar ik zie nog eenige kleine gaatjes en speel dus door.

Ik had hier ook nog even het offer 19-23 en 7-12 bekeken, hetwelk m.i. een groote kans op remise geeft. Iets voor de snuffelaars.

52. 38-32 17-21
 53. 45-40 25-30

De eenige kans. Natuurlijk kan 40-34 niet worden toegestaan.

54. 33-29 — —
 Vermoedelijk is hier 40-34 sterker.

54. — — 24x33
 55. 35x13 33-39
 56. 40-34 39x30
 57. 13-8 — —

Sterker is 13-9. Wit speelt het eindspel een weinig simplistisch, denkende dat 4 tegen 1 altijd wint!

Natuurlijk. Weg winst!

57. — — 7-12
 58. 8x26 30-34
 59. 18-12 34-39
 60. 12-7 39-44
 61. 7-1 44-49
 62. 32-28 49x27!!
 63. 28-23?? — —

Beter is 6-45. Of het echter dan gewonnen is, is nog een open vraag.

63. — — 15-20!!
 Belet 23-19, daar dan 20-24, gevolgd door 27-13, 19-13 remise is.
 64. 1-6 — —

64. ——— 20-24
 65. 6-50 27-9 !
 Dreigt remise door 9-14 en 24-29 enz.

66. 37-32 Gedwongen
 66. 37-32 9-14
 67. 50-28 14x25

Remise gegeven. Inderdaad is er niets meer te doen tegen de dubbele dreiging 24-29 of 25-43.

Ik heb het warm gehad, doch door taai verdedigen een punt uit het vuur gesleept.

Het middenspel is door mij heel zwak, door Raichenbach zeer sterk gespeeld.

De Franschman bewees mij echter de beleefdheid, in het eindspel een paar zwakke zetten te doen, waarvan ik op mijn beurt dankbaar gebruik maakte om een partij, welke reeds door de journalisten en radio als verloren was doorgegeven, alsnog remise te maken!

Hoe geladen de zaal was geweest, bewees mij het spontane applaus, hetwelk losbrak, nadat de Franschman met remise genoegzaam!

Ik kon er uit constateeren, dat ik in Amsterdam toch ook nog eenige vrienden heb!!

18e PARTIJ.

Een gewaagde combinatie. — Toch remise.....!

De ontvangst in Dordrecht, waar deze partij gespeeld werd, was nog indrukwekkender dan die in Borculo! En dat wil wel wat zeggen!

Onze bondssecretaris, de heer Lieve, heeft vermoedelijk eens duidelijk willen demonstreeren, dat zijn woonplaats niet bij andere grootere plaatsen behoefde achter te staan en had voor een organisatie gezorgd welke klonk als een klok!

Opgewacht aan het station met muziek, ging het in open rijtuigen, onder de vroolijke toonen van diverse marschen, door de stad, naar het speellokaal. De belangstelling op den geheelen weg, waar de stoet langs kwam, was geweldig en het lijdt dan ook geen twijfel of deze dag heeft voor ons spel in Dordrecht een geweldige propaganda afgeworpen.

De heer Werschoub, afgevaardigde van den Franschen Dambond, schreef in zéér enthousiaste bewoordingen een langen brief aan onze Fransche vrienden over deze gedenkwaardige ontvangst!

Wit	Zwart
B. Springer	M. Raichenbach
1. 33-28	18-23
2. 39-33	12-18
3. 31-27	17-21
4. 37-31	21-26
5. 44-39	26x37
6. 42x31	20-24

Deze voortzetting, door Raichenbach ook reeds in eenige voorgaande partijen gespeeld, is een theoretisch nieuwigheidje,

daar men tot nog toe direct 7-12 speelde, om op 41-37 met 12-17 te kunnen voortzetten. Raichenbach schijnt deze ontwikkeling echter minder goed te vinden! Inderdaad heeft de variant van den wereldkampioen het voordeel, Wit te verplichten, zich het eerste te verklaren.

7. 41-37 ———

Om op 7-12 met 46-41 voort te kunnen zetten, waarna op 12-17

heel sterk 27-22 enz. kan volgen. Natuurlijk kan Wit hier ook het symmetrische spel 34-30 volgen, om op 14-20 met 30-25 voort te zetten. Echter kan Zwart in dat laatste geval nog immer voortzetten met 7-12-17 als boven reeds aangegeven.

7. — — 14-20

Heeft dus de ontwikkeling 7-12-17 definitief prijs gegeven, maar heeft inplaats daarvan de mogelijkheid om op 34-30 met 20-25 te kunnen voortzetten.

8. 47-42 7-12

9. 46-41 1-7

De pointe van deze variant. Een onderzoek zal echter moeten uitmaken of deze zet sterker is dan 2-7, welke laatste zet altijd nog de mogelijkheid van 12-17 openlaat.

10. 50-44 — —

Nu is de volgende mogelijkheid belangwekkend.

10. 34-30, 20-25; 11. 31-26, 25-34; 12. 40x20, 15x24; 13. 37-31, 10-14; 14. 45-40, 14-20; 15. 40-34, 20-25; 16. 34-30, 25x24; 17. 39x30 en het is nog zeer de vraag of Wit nu niet het beste spel heeft.

10. — — 10-14

Raichenbach, de man die in ons land het randspel als systeem lanceerde, schijnt zelf toch niet zoo erg bang ervoor te zijn, daar deze geheele openingsvariant er op moet berusten, dat Wit nu tot 11. 31-26 zal besluiten, waarna het spel dan het volgende karakter zal krijgen :

11. — —, 11-17; 12. 27-21, 16x27; 13. 32x21, 23x32; 14. 37x28, met het veelbesproken spelkarakter. Daar ik zelf nu eenmaal geen bewonderaar ben van dit genre,

heb ik geen enkele maal deze voortzetting gekozen.

Het blijft echter merkwaardig, dat juist de wereldkampioen op dit genre aanstuurt.

Zooals men ziet, bevat deze openingsvariant dus weer heel wat studiemateriaal!

11. 27-22 18x27

12. 32x21 — —

Ook 31x22 kan hier tot interessant spel leiden, vermits Zwart de groote afruil door 23-29; 24x30 enz. niet doet.

12. — — 23x32

13. 37x28 16x27

14. 31x22 20-25

In dergelijke situaties ziet men Raichenbach op zijn best. De wijze waarop door hem dergelijke stellingen, door het invlechten van zetjes van alle soort kaliber, ondermijnd worden, is buitengewoon fraai en instructief.

Zoo wordt met den tekszet al direct 38-32 belet wegens 20-25, 14-20; 13-18, enz.

15. 41-37 5-10

Hier schijnt 24-30 enz. niet in het kader te liggen.

16. 34-30 — —

Wit moet iets doen. Op 38-32 kan Zwart op 2 manieren dam halen, ten eerste door het reeds eerder aangegeven 25-30; 14-20 en op Wit 25x5 volgt dan 11-16; 13-18 enz. Nog economischer is echter de slag door 16. — — 24-29!! (Op 33x24 volgt 19x30; 13-19 enz.) 17. 34x23. Dus gedwongen, 14-20; 13-19 en 25-30 enz.

16. — — 25x34

17. 40x20 14x25

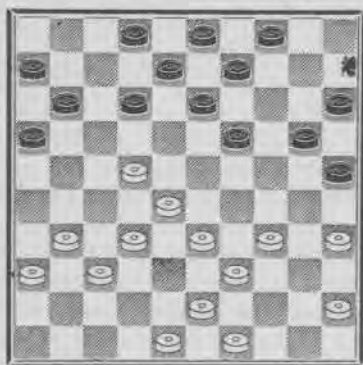
Beter dan 15x24, waarop Wit 39-34 zou laten volgen, daarmee de lange vleugel van Zwart vast-

leggende.

18.	44-40	10-14
Door de kleine dreiging 13-18 enz. worden thans de zetten 49-44 en 38-32 weer belet.		
19.	40-34	14-20
20.	37-31	11-16
21.	42-37	7-11
22.	38-32	— —

Diagram 32.

Stand na den 22en zet van wit

22. — — 20-24

Sommigen beweerden dat hier 13-18 voor Zwart sterker is. Dit blijkt bij analyse echter heel moeilijk te bewijzen. Het witte stuk op 22 is beslist onaantastbaar en zal in het verdere verloop eerder een lastpost blijken te zijn.

23. 34-30 25x34
24. 39x30 — —

Thans wordt Zwart gedwongen, iets te gaan doen of het stuk op 22 af te ruilen. Zwart geeft aan het laatste de voorkeur.

24. — — 11-17
25. 22x11 16x7

En thans is het voor Wit niet gemakkelijk nog iets van zijn stelling te maken. Zwart staat beslist beter.

26. 32-27 — —

Belet 7-11 wegens 33-29 enz.

26.	— —	13-18
27.	37-32	18-23
28.	31-26	— —

Wit zoekt equiliber voor zijn stelling en gaat daarom trachten iets tegen de zwarte korte vleugel te ondernemen.

28.	— —	7-11
29.	30-25	15-20
30.	25x34	9x20
31.	27-21	— —

Thans wordt het doel van 29. 30-25 duidelijk. De belangrijke schijf op 9 moest verwijderd worden om den tekstzet mogelijk te maken. Zou Wit als 29e zet direct 27-21 hebben gespeeld, dan zou het volgende mogelijk zijn geweest. 29. 27-21, 15-20!! 30. 49-44 (of?) 11-16!! 31. 21-17, 12x21; 32. 26x17, 23-29; 33. 43-38, 20-25; 34. 48-43, 25x34; 35. 44-39, 9-13! 36. 39x30, 13-18; 37. 32-27, (of?) 18-23; 38. 28-22, 23-22, 23-28; 39. 43-39, 29-34; en Zwart wint.

31. — — 12-18!!

Zeer fraai gespeeld. Nu is iedere aanvalskans in de kiem gesmoord.

32. 21-16 — —
Op 36-31, 11-16; 31-27, 6-11; 28-22, 8-12; 22x13, 19x8; 33-28, 23-29 staat Wit vrijwel verloren. Een klein voorbeeld, hoe venijnig het spel van den wereldkampioen kan zijn!

32. — — 8-12
33. 16x7 2x11
34. 36-31 — —

Wit heeft het spel toch weer ongeveer gelijk weten te krijgen.
34. — — 12-17
35. 31-27!! 24-30

Een valstrik.

Zwart loopt erin.	
36. 35x22	20-25
37. 28x19	17x37
38. 27-21!!	4-9
Op 37-41 volgt 21-17, 33-28, 43-38 en Wit heeft een schijf gewonnen.	
39. 33-28!!	25-30

De beste. Op 37-41 volgt weer 21-17 enz. Op 11-16 kan Wit op 2 manieren winnen, n.l. door 19-13 en eventueel 28-22 en ook door 43-38, 28-22, 38-32 en 19-13 enz.

40. 45-40	— —
-----------	-----

Het is mij bij analyse niet gelukt, een voortzetting te vinden welke meer winstkansen bood.

40. — —	9-13!!
---------	--------

De eenige zet om remise te maken. Op 3-8 wint Wit door 48-42, 49-44, 28-22, enz. Op 40. — —, 30-35 wint Wit als volgt: 41-41, 49-44! 3-8; (Op 9-13 volgt 19x8 en 28-23, waarna Zwart niet 37-41 kan spelen wegens 44-39, 43-38, enz.) 42, 28-22!! en Zwart heeft geen enkele goede zet meer. Men probeere maar eens,

41. 19x8	3x12
42. 28-23	— —

Winst blijkt niet meer aanwezig te zijn voor Wit.

42. — —	37-41
43. 23-19	41-47

Dreigt 30-34 enz.

44. 40-34	30x39
-----------	-------

45. 43x34	11-17
46. 19-13	— —
Op 19-14 volgt 47-41 en 12-18 enz.	
46. — —	47-41
47. 34-30	41-36
48. 13-8	12x3
49. 21x12	36-41

Zwart speelt het eindspel zeer safe. Wit krijgt geen kans om zijn materieele voorsprong pro-

50. 12-7	6-11
51. 7x16	41-28
52. 49-43	28-44
53. 26-21	— —

Waagt nog een kansje, maar tevergeefs!

53. — —	44-50
---------	-------

Op 3-9 zou Wit nog gewonnen hebben door 53. — —, 3-9; 54, 16-11, 33x6; 55, 21-17, 6x25; 56, 43-39, 25x43; 57, 48x39, en Wit wint door oppositie.

Na den tekstzet boodt Wit remise aan, hetwelk natuurlijk geaccepteerd werd.

Een buitengewoon interessante partij met zeer fraaie momenten. Wit speelde de opening zeer gewaagd en moest alle zeilen bijzetten om gelijk spel te behouden. De consequenties van zijn 35e zet had Raichenbach onvoldoende doorgerekend. Hij zou anders zeer zeker 17-22 hebben gespeeld!

19e PARTIJ.

Langdurige strijd om het midden. — Sterke verdediging van Reichenbach.

De 19e partij speelde ik weer op eigen terrein, dat wil zeggen, ten eerste in Den Haag en ten tweede in het speellokaal van mijn club: „Res. Damgenootschap”, n.l. in „De Galerij”.

Voor het eerst in de geschiedenis van het damspel was er een

uitgever gevonden, welke tevens zich interesseerde voor de organisatie van een partij.

Deze 19e partij was n.l. georganiseerd in samenwerking met den heer Wittkowski, uitgever van dit boekje.

Een tweede novum werd hier beleefd, doordat de openingszet gedaan werd door een dame, mevrouw Wittkowski, welke laatste zich zeer verdienstelijk van haar taak kweet.

De eerste zet werd met een dusdanig brio gespeeld, dat het scheen alsof winst van de partij nu nog slechts kinderspel was. Het zal dan ook wel aan mij gelegen hebben, dat ik daar niet in slaagde.

Wit	Zwart		
M. Raichenbach	B. Springer	14. 41-37	6-11
1. 32-28	18-23	15. 38-33	1-6
2. 33-29	23x32	16. 42-38	19-23
3. 37x28	17-22	17. 47-42	— —

Geeft vak 29 prijs en staat daar tevens het midden mee af.

Een voortzetting van Franschen oorsprong en van Bizot afkomstig.

4. 28x17	11x22	17. — —	23x34
5. 41-37	13-18	18. 39x30	8-13
6. 34-30	— —	19. 32-28	2-8
		20. 28x17	11x22

Schijnbaar bevreesd voor 19-23, geeft de Franschman de voorkeur aan deze, van Keller afkomstige, voortzetting.

6. — —	20-24
--------	-------

Een noodzakelijke vereenvoudiging, daar Zwart de bezetting van 25 niet kan toelaten.

7. 29x20	14x34
8. 40x29	10-14
9. 37-32	5-10
10. 46-41	19-23

Tot nog toe een zeer kalm verloop. Beide spelers zoeken het centrum te veroveren, door het bezet houden van de velden 22 en 29.

11. 44-40	23x34
12. 40x29	14-19
13. 50-44	10-14

Veel sensationeels heeft er tot nog toe niet plaats gehad en ik kan mij voorstellen dat de heeren die in een aparte zaal de partij voor de toeschouwers moesten toelichten, het niet gemakkelijk hebben gehad.

Van dit soort positieospel is niet zoo heel veel te vertellen! De toeschouwer verlangt nu eenmaal „bloed" en veel „bloederigs" is hier niet aan te geven.

21. 33-29	14-20
-----------	-------

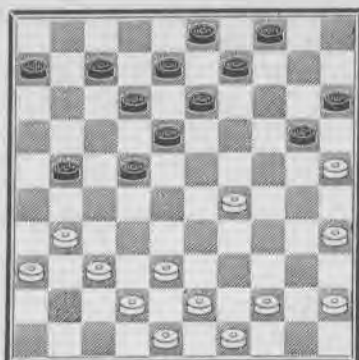
Een sterke zet, waardoor er eenige teekening in den strijd gaat komen.

22. 30-25	16-21!
-----------	--------

Thans komt Zwart definitief in het bezit van het midden.

Diagram 33.

Stand na den 22en zet van zwart

23. 25x14 9x20
24. 31-26 — —

Deze zet is vrijwel gedwongen daar Wit nu het bezetten van vak 26 moeilijk kan toestaan, in verband met de verdere ontwikkeling van zijn langen vleugel.

24. — — 20-24

Waardoor Zwart de leiding krijgt.

25. 26x28 24x22
26. 44-39 18-23
27. 37-32 12-18
28. 45-40 7-12
29. 42-37 6-11
30. 37-31 — —

Wit zoekt heel bekwaam naar steunpunten om te voorkomen dat Zwart een aanval kan ontwikkelen. In dergelijke fases van de partij is het noodig dat de tegenpartij niet altijd de sterkste zetten doet om iets definitiefs te kunnen bereiken.

Echter, de wereldkampioen, met zijn buitengewoon fijn positiegevoel, weet in dergelijke situaties meestal een equivalent te vinden, waardoor het ergste wordt voorkomen.

30. — — 4-9

Direct 15-20 is beter.

31. 40-34 15-20

32. 32-27 9-14

De twee laatste zetten werden door Zwart gespeeld om een verzwakking van zijn centrum te voorkomen. Immers, 34-29 is nu niet aan te bevelen, daar na 20-25, Wit met 48-42 en 32-28 moet volgen, waaraan veel terrein verloren gaat en Zwart een heel gunstig eindspel zou verkrijgen.

33. 38-33 20-25

34. 31-26 22x31

35. 26x37 — —

Het was voor Wit moeilijk, een andere voortzetting te vinden. Immers, doordat Zwart geen stuk op 16 heeft moet Wit steeds rekening houden met het offer 22-28 en 12-17, om welke reden hier dan ook niet 34-30 werd gespeeld.

35. — — 12-17

36. 43-38 — —

Opmerkelijk is dat Wit hier geen stuk over zijn eigen basis heeft. Dit soort spel is zeer moeilijk foutloos te spelen en verdient den Franschman zeker een compliment, dat hij hier iederen aanval weet af te wijzen.

36. — — 17-22

37. 37-32 8-12

38. 32-27 22x31

39. 36x27 12-17

40. 48-42 3-8

Bij analyse blijkt na dezen zet winst niet meer mogelijk te zijn voor Zwart, daar de Witte tegenaanval nu juist op tijd komt.

Sterker is 17-22, Wit dwingende tot de 2x2 achterruit, waarna dan door 18-22 een kansrijk eindspel ontstaat. Wel is het bij goed spel dan ook remise, echter

de moeilijkheden zijn grooter.

41. 42-37 17-22

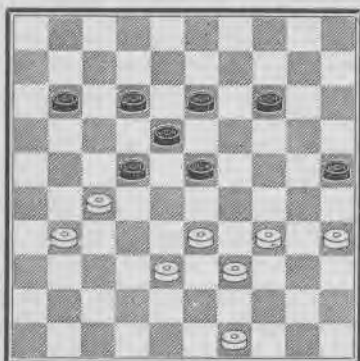
42. 37-31 — —

Juist gemanoevreerd. Houdt Zwart nu links vast, om rechts een tegenaanval te ondernemen.

42. — — 8-12

Diagram 34.

Stand na den 42en zet van zwart

43. 33-29 14-20

44. 35-30 13-19

45. 38-33 11-16

46. 49-44!! — —

Een fraaie zet. Oogenschijnlijk kan wit op de tempo spelen en trachten den stand vast te laten loopen: 46. 49-43, 12-17; 43-38, 17-21; 38-32, 21-26; 30-24!! 26x28, 24x15; 22x31, 33x24, met winstkans voor Wit. Deze variant faalt echter als volgt: 46. 49-43, 12-17; 43-38, 20-24!! 29x20, 25x14; Wit moet nu nog steeds rekening houden met de dreiging 17-21 enz. 30-24, (A B) 19x30;

34x25, 14-19; 31-26, 22x31; 26x37, 19-24; en Zwart blijft de beste kansen behouden.

B) 33-29, 17-21; 38-32, 21-26; met winstkans.

A) 30-25, 19-24; 38-32, 17-21; 31-26, (32-28 verliest door 23x32; gevolgd door 19-24 enz.) 22x31; 26x37, 18-22; en Wit staat verloren.

Een mooi staaltje van doorzicht!!

46. — — 12-17

47. 44-40 20-24

Wel kan Zwart hier nu een schijf winnen door 17-21; 40-35, 21x32; 30-24, 19x30; 35x15, 25-30 enz. echter biedt dit niet de minste kans op winst.

48. 29x20 25x14

49. 31-26 22x31

50. 26x37 17-22

Veel is hier niet meer te bereikē, daar de Zwarte lange vleugel te „dun” is geworden om weerstand te bieden aan de witte stormloop.

51. 30-24 19x30

52. 34x25 16-21

Ook 14-19 geeft niets, wegens Wit 39-34, 19-24; 40-35 en remise door 34-30 enz.

53. 39-34 21-26

54. 34-30 22-27

55. 30-24 — —

De eindstand is thans volkomen gelijkwaardig en er is niet de minste winstmogelijkheid aanwezig.

Een zeer fraaie positiepartij.

20e PARTIJ.

Een zeer levendige partij. — Ik loop in!

De 20e partij werd weer in Amsterdam gespeeld in Hotel „Victoria”, door mij reeds de „gruwelkamer” gedoopt, omdat het verre van een ideaal gelegenheid is om dergelijke partijen te spelen.

Laat ik er onmiddellijk bijvoegen, dat het ditmaal voor mijn tegenstander „gruwelijker” bleek dan voor mij, want in een zéér levendige partij wist ik mijn achterstand weer tot twee punten te reduceeren.

De hoop herleefde weer bij mij. Zou het mij nog lukken?

Wit	Zwart
B. Springer	M. Raichenbach
1. 32-28	18-23
2. 33-29	23x32
3. 37x28	19-24
4. 39-33	14-19
5. 41-37	20-25
6. 29x20	25x14
7. 37-32	12-18
8. 34-29	— —

Ik meende gemerkt te hebben dat dit soort spel mij de meeste kansen boodt, daar Raichenbach in sommige partijen in dit genre in de verdrukking was gekomen, door zijn te lange afwachten. Dus bond ik maar weer den strijd om het midden aan.

8. — —	7-12
9. 46-41	14-20
10. 44-39	20-24

Zooals ik wel verwacht had, tracht de Franschman het spel met tempoordeel klassiek te krijgen. Ik zet er nu alles op, mijn tegenstander niet meer op het centrum te laten komen.

1. 29x20	15x24
12. 39-34	10-15
13. 50-44	18-23
14. 44-39	12-18
15. 41-37	17-21

Er dreigt 34-29, 40x20 en 28-22 met dam. Op 7-12 kan de groote afruil door 34-29 40x20 en 28-22 plaats hebben. Deze wil Raichenbach schijnbaar niet toe-

laten, vandaar de tekstzet.

16. 28-22 Sterk gespeeld.

16. — — 18x27

17. 31x22 11-17

De journalisten meenden dat Raichenbach vereenvoudiging zocht. Ze hebben schijnbaar niet gezien dat de tekstzet vrijwel gedwongen is. Immers, op bijv. 1-7 volgt 49-44, dreigende 34-29, 40x20, 22-18, 33-29 enz. met schijfwinst, terwijl na 49-44 Zwart 21-26 niet kan spelen omdat dan de winst van een stuk volgt door 22-17, 33-29 enz. Zwart moet dan het stuk op 22 toch afruilen, echter onder minder gunstige omstandigheden.

18. 22x11 16x7

19. 34-29 23x34

20. 40x20 15x24

21. 39-34 — —

Geheel volgens het reeds in de opening opgevatte plan. Het stuk op 24 is een aanvalsobject geworden.

21. — — 5-10

22. 34-29 10-14

23. 29x20 14x25

De eerste opzet is hiermede gelukt. Ik heb Zwart van het midden gedrukt.

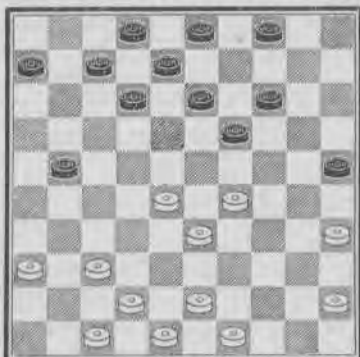
24. 33-29 7-12

25. 38-33 1-7

26. 32-28 9-14

Diagram 35.

Stand na den 26en zet van zwart

27.	37-32	4-10
28.	42-38	21-26
29.	43-39	12-18
30.	29-24	19x30
31.	35x24	—

Er zit wel lijn in de partij. Wit staat thans zeer goed!

31. — — 18-22!

Dit offer ziet er heel wat meer belovender uit dan het in werkelijkheid is. Ik had niet gedacht dat mijn tegenstander daartoe over zou gaan. De beste voortzetting lijkt mij hier 18-23, waarna het spel wel gelijk te houden is. De tekstzet lijkt op een soort „Paard van Troye“!

32.	28x17	14-19
33.	45-40	19x30
34.	47-42	10-14

Op 7-12 Wit 17-11, 36-31, enz.

35.	42-37	30-35
36.	49-44	14-19
37.	40-34	19-24

Al wat Zwart met zijn offer heeft bereikt is een serie zwakke randstukken, terwijl het stuk op 17 onaantastbaar is.

38. 36-31 13-18

Om alsnog schijf 17 te bedreigen. Er is echter niet de minste

kans dat Zwart dit stuk wint.

39. 32-27 Zeer juist
39. — — 18-23

Op 39. — — volgt 40. 38-32, 11x22; 41. 32-28, 2-7; 42. 28x17; x14; 45. 37-32, 26x28; 46. 48-42, 7-11; 34-29! 11x22; 44. 29x20, 25 22x31; 47. 28x2 en Wit wint.
40. 27-22 — —

Nu worden de indringers wel wat lastig!

40. — — 24-30

De tekstzet lijkt wel de beste. Zwart heeft natuurlijk de bedoeling door 23-29 weer wat meer stukken in het spel te krijgen.

41. 38-32 — —

Waardoor direct 23-29 verhinderd wordt, omdat Wit, na 33x24, met 17-11 enz. de winst verkrijgt.
41. — — 7-11

Gedwongen, want er dreigt 33-29 en op 8-12x12 zet Wit met 22-17 en 33-29 voort, waarna het eindspel voor Zwart kansloos is.

42. 48-43 8-12

Nog steeds werd 23-29 belet.
43. 17x8 3x12

Weer gedwongen.

44. 43-38

Door 31-27 kan alsnog 23-29 worden belemmerd, echter maakt Zwart dan gemakkelijk remise door 2-8-13, enz., waardoor Wit tenslotte gedwongen wordt achter een zeker aantal stukken te loopen, waarna 26-31 steeds voor tenminste remise zorgt.

44. — — 23-29

Thans zou 2-8 minder goed zijn. Men zie het volgende: 44. — —, 2-8; 45. 33-28, 23-29; 46. 34x23; 30-34; 47. 39x30, 25 x34; 48. 44-39, 34x43; 49. 38x49, 35-40; 50. 22-18, 12-18; 51. 18-13, 8x19; 52. 23x14, 40-45; 53. 14-10, en Wit

heeft een zeer voordeelig eindspel, waarin de winst vrij zeker is.

45. 33x24 19x30
46. 32-28 — —

Zwart heeft thans een zeer moeilijk eindspel.

46. — — 2-8
47. 38-33 8-13
48. 34-29 19-24
49. 29x20 25x14
50. 39-34 11-16
51. 31-27 13-19

Zwart heeft zich tot hier uitmuntend verdedigd en zijn nadeel tot een minimum weten te beperken, ondanks het feit dat zelfs de klok een woordje was gaan meespreken.

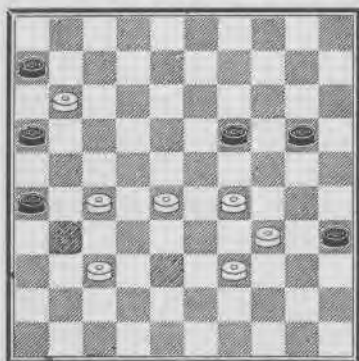
52. 33-29 14-20
53. 44-39 12-17

Dit is wel het beste.

54. 22x11 16x7

Diagram 36.

Stand na den 54en zet van wit

Nu komt warempel toch nog de fout. 6x17 geeft een vrij gemakkelijke remise. Thans krijg ik echter weer nieuwe hoop.

55. 28-22 6-11
56. 22-18 11-17
57. 29-23!! 19x28
58. 18-13 7-12
59. 13-9 20-24

Raichenbach verklaarde na afloop dat het hem ontgaan was toen hij 16x7 sloeg, dat nu 12-18 niet gespeeld mag worden, omdat 9-4 dan in alle varianten wint.

Het loont de moeite, dit na te gaan!

60. 9-4 24-30
61. 34x25 35-40
62. 27-22!! — —

De inleiding van een radicale en elegante winst. Merkwaardig, hoe ieder stuk nu precies op zijn plaats staat.

Het is een compositie gelijk!!
62. — — 28-32

De beste.
63. 37x28 26-31

Om te trachten, twee dammen te halen. Er is anders toch niets meer aan te doen.

64. 22x11 31-36
65. 39-34!! — —

Het sluit als een bus. Dit is nu het kleine beetje geluk dat er bij moet komen! Plotseling zit alles mee en is er voor Zwart geen enkele ressource meer te vinden!!

65. — — 40x29
66. 11-6 12-17

Op 36-41 volgt 28-23 enz.

67. 6-1 36-41

Hier kon Zwart opgeven.

68. 1x45 41-47

Dit verliest direct. Echter, ook 17-21 geeft niets meer. Men zie slechts: 68. — —, 17-21; 69. 45-29. Belet Zwart dam te halen. 21-26; 70. 4-36, 41-47 gedwongen; 71. 29-15 wint.

69. 25-20 47x15

70. 45-29 15x22

71. 4x27 en Zwart gaf op.

Een zeer fraaie partij, waarin ik van een foutje in het eindspel profiteerde om een niet meer verwachte winst te behalen!

21e PARTIJ.

Toch weer vier punten achter! — Ik word gekraakt!

Had ik, na mijn overwinning in de vorige partij, weer wat moed gekregen, helaas werd deze weer gauw de bodem ingeslagen!

Immers, in de 21e partij, weer in „Victoria“ gespeeld, had ik niet veel in te brengen!

Ik weet niet of er voorgevoelens bestaan, maar ik had den geheelen dag reeds een bezwaard gevoel, en, misschien juist daardoor, speelde ik erg bevangen, maakte één grove positiefout en werd finaal onder den voet geloopt!

De Franschman had zijn voorsprong weer weten te vergrooten en met nog 4 te spelen partijen stond ik dus voor een vrijwel onmogelijke taak, n.l. drie winnen van de vier partijen!

Na de 20e partij had ik van onzen wereldkampioen schaken een telegram ontvangen, die mij feliciteerde met mijn overwinning en mij aanmoedigde, de eindspurt in te zetten!

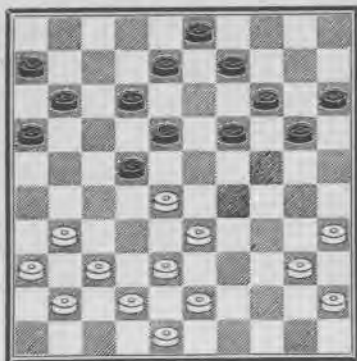
Ik bleek echter over niet voldoende adem meer te beschikken! Een leeftijdsverschijnsel?

Wit	Zwart		
M. Raichenbach	B. Springer	16. 47-42	— —
1. 33-28	18-23	De afruil door 35-30, 33-29, 28-22 enz. zou Zwart goed spel brengen, daar dan de Witte lange vleugel een weinig „topzwaar“ blijft.	
Weer eens klassiek.		16. — —	17-22
2. 39-33	12-18	17. 28x17	11x22
3. 34-30	20-25	18. 50-44	— —
4. 40-34	De Fabre-variant	En niet het verwachte 31-26 om vervolgens met 46-41 33-28 en 27-21 het bekende randspel te gaan innemen.	
4. — —	14-20	18. — —	7-11
5. 34-29	25x34	19. 33-28	22x33
6. 29x40	20-24	20. 39x28	4-9
Misschien is de voortzetting 17-21 sterker, om op 31-26 symmetrisch voort te zetten door 11-17-22 enz.		21. 44-39	5-10
7. 44-39	17-21	22. 49-44	10-14
8. 31-27	10-14	23. 46-41	1-7
9. 40-34	21-26	24. 44-40	18-22
10. 37-31	26x37	Ook 7-12 is goed.	
11. 42x31	7-12	25. 27x29	24x22
	Beter is 14-20	26. 39-33	7-12
12. 34-30	14-20	Deze voortzetting is niet zoo sterk als 13-18, gevolgd door 8-13 en 19-23, waarna ik het door mij	
13. 30-25	2-7		
Om de mogelijkheid van 12-17 te behouden.			
14. 25x14	9x20		
15. 41-37	12-17		

beoogde spelgenre verkrijg.
27. 32-28 13-18

Diagram 37.

Stand na den 27en zet van zwart

28. 28x17 12x21

Tot dezen, geheel buiten den lijn liggenden slag heb ik mijzelf gedwongen door mijn 26e zet 7-12. Stond dit stuk nog op 7, dan had ik hier rustig 11x22 kunnen spelen, daar ik dan niet noodig had bevreesd te zijn voor 38-32. Dit is thans echter wel het geval en is de slag 12x21 vrijwel gedwongen, waarna ik weer in klassieke banen kom op een moment, dat ik dat liever niet zou hebben gedaan!

29. 37-32 19-23

30. 41-37 14-19

31. 31-27 — —

Hier zou 31-26 zwak zijn, daar dan heel sterk 21-27 zou kunnen volgen.

31. — — 8-13

9-13 is slecht door 43-39.

32. 33-28 20-24

33. 37-31 9-14

Op 21-26 speelt Wit 43-39 en dan kan na de afruil 9-14 niet gespeeld worden wegens de „Coup Royal”, door 27-21, 31x22 enz. met schijfwinst voor Wit.

34. 27-22 !! — —

Dit gedeelte wordt door Wit buitengewoon mooi gespeeld. In het verdere verloop is het voor Wit belangrijk dat vak 18 niet bezet is. Bovendien dreigt 22-17 enz.

34. — — 18x27

35. 31x22 11-17

Gedwongen.

36. 22x11 16x7

37. 36-31 14-20

De beste zet.

38. 43-39 20-25?

Een buitengewoon zwakke voortzetting. Zwart meent 39-34 weerlegt te hebben, omdat daarop 24-30 kan volgen. Hij vergeet echter dat dan het stuk op 39 niet meer te verdedigen is. De juiste zet was 7-12, om op 39-34 met 12-18 voort te zetten, waardoor het spel volkomen gelijk blijft.

De wijze, waarop Raichenbach mijn fout afstraft is prachtig!

Na den tekstzet word ik finaal doodgedrukt!

39. 31-27 !! 21-26

Gedwongen.

40. 39-34 !! — —

Een mokerslag gelijk en feitelijk kan Zwart hier nu wel opgeven.

40. — — 24-29

Gedwongen, want op 24-30; 19x39 en 3x12 laat Wit 32-28 volgen en wint daarna door 38-33 enz.

Op 3-9 wint Wit door 27-22 met niet te coupeeren dreiging door 34-30 enz. Ook 13-18 als 40e zet faalt, daar er dan, na 41. 28-22 van Wit ook niets meer aan te doen is. Wel wordt mijn fout drastisch afgestraft!

41. 42-37 ! — —

Prachtig. Zwart komt niet op adem. Thans dreigt er weer schijfwinst door 34-30, 38-33 enz.

41. — — 13-18

Niet sterker is 3-9. Men zie het volgende spel: 41. — —, 3-9; 28-22 !! en niet de damzet, 7-11; (of?) 43. 38-33 !! 29x38; 44. 32x43, 15-20; 43-38, 11-16. Op 11-17 wint Wit door 22x11, 27-21 enz. 46. 34-30, 25x34; 47. 40x18, 6-11; 48. 48-42, 20-24; 49. 45-40, 24-30; 50. 35x24, 19x30; 51. 38-33, en Wit heeft een schijf meer, een finaal gewonnen eindspel!!

42. 35-30 !! — —

De beslissende krachtzet. Terecht neemt Wit de dam door 37-31 enz. niet, daar deze slechts remise zou geven.

42. — — 7-12

Weer gedwongen.

43. 37-31 !! De pointe.

43. — — 26x37

44. 32x41 23x21

Gedwongen.

45. 34x14 25x34

46. 40x29 — —

Zwart heeft zich er zonder schijfverlies vanaf weten te maken. Het eindspel voor Wit is echter zoo voordeelig, dat de rest nog slechts een kwestie van techniek is en Zwart hier gerust had kunnen opgeven!

46. — — 21-26

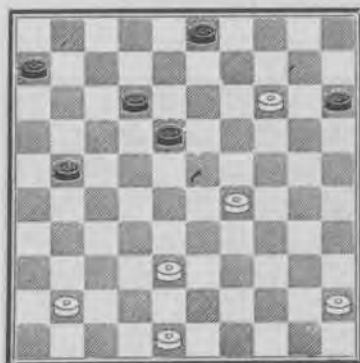
47. 41-37 18-22

48. 29-24 22-28

49. 24-20 15x24

Diagram 38.

Stand na den 46en zet van wit

50. 14-10 24-29

51. 10-4 — —

Op 10-5 zou Zwart door 28-23 vrij zeker de remise verkregen hebben.

51. — — 12-17

52. 4-36 28-33

53. 38-32 33-39

Gedwongen.

54. 36-18 — —

Merkwaardig dat beide spelers hier 36-22 over het hoofd zien. Echter, de tekstzet leidt ook snel tot winst.

54. — — 29-34

55. 18x40 3-8

56. 40-49 17-22

57. 32-28 22x33

58. 48-43 39x48

59. 49-44 48x31

60. 44x31 — —

en Zwart geeft op. Een zeer elegant slot van een door den Franschman buitengewoon fraai gespeelde partij.

22e PARTIJ.

Dammen in een warenhuis! — Een sensationeele partij!

De 22e partij werd gespeeld in Den Haag, in de Luchroom van het bekende magazijn „De Bijenkorf“.

Het is voor het eerst, dat de groote zakenlieden zich voor ons spel geïnteresseerd hebben; wel een bewijs hoe populair het dammen in de laatste jaren is geworden!

We zijn op den goeden weg, nu doorzetten en volhouden!

Er moet thans in de eerste plaats geijverd worden voor de internationalisatie van ons spel en een internationaal tournooi, waarbij zooveel mogelijk nationaliteiten zullen vertegenwoordigd zijn, zou een gebeurtenis zijn, welke ten zeerste zou zijn toe te juichen. Misschien wil het bondsbestuur hierover haar gedachten eens laten gaan.

Het was anders goed te bemerken, dat de match reeds was beslist, want de opkomst van het publiek was gering.

Toch hebben de wegblijvers ongelijk gehad, want het is een bijzonder interessante partij geworden, als „kijkspel“, om met de woorden van den heer de Graaf te praten, ten zeerste geslaagd!

Wit	Zwart
B. Springer	M. Raichenbach
1. 32-28	18-23
2. 33-29	23x32
3. 37x28	19-24
4. 39-33	14-19
5. 41-37	20-25
6. 29x20	25x14

De eerste schermutselingen hebben een zeer rustig en strikt theoretisch verloop gehad.

7. 37-32	12-18
8. 34-29	7-12
9. 46-41	14-20
10. 44-39	10-14
11. 41-37	5-10
12. 50-44	1-7
13. 40-34	20-25

Met 17-22 de beste voortzetting.

14. 29-24	— —
-----------	-----

Probeert het weer eens met een aanval over vak 24. Interessant

is ook 44-40 en op 19-23x23 voortzetten met 35-30.

14. — —	19x30
15. 35x24	17-21
16. 44-40	21-26

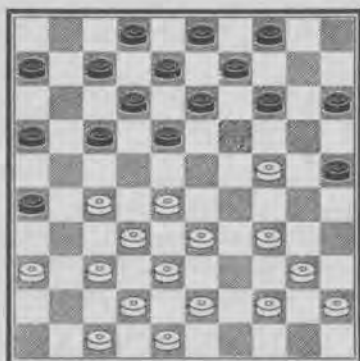
Neemt zijn toevlucht weer tot het bezetten van steunpunten en laat het initiatief aan Wit, in de hoop dat deze in zijn aanval wel een foutje zal maken, om daar dan profijt van te trekken. Deze tactiek heeft voor Raichenbach in voorgaande partijen ook reeds succes opgeleverd. Inderdaad is de Franschman in dat soort spel enorm sterk.

17. 31-27	14-20
18. 49-44	20x29
19. 33x24	10-14
20. 39-33	11-17

Mooi gespeeld. Voor de hand ligt hier de voortzetting 27-21 enz. Deze zou Zwart als volgt echter zeer verrassend afstraffen.

Diagram 39.

Stand na den 20en zet van zwart

Dus 21, 27-21?? 16x27; 22. 32 x21, 17-22!! 23. 28x17, 13-18!! 24. 24x22, 6-11! 25. 17x6, 26x50
Wel kan Wit nu door 6-1 ook dam maken, echter, deze wordt opgesloten door 50-6 en de partij zal door Wit verloren worden Een fraai staaltje van kunnen van den wereldkampioen!

21. 43-39 — —

Laat zich niet verlokken. Ook de afruil door 27-22, 32x21 en 37-31 enz. is niet aan te bevelen, daar juist het stuk op 18 een belangrijk steunpunt is in de eventueele verdediging van het stuk op 24.

21. — — 7-11
22. 37-31 26x37
23. 42x31 17-22
Zeer sterk.
24. 28x17 12x21
25. 33-28 ?? — —

Het foutje waarop Zwart zat te wachten. De manier waarop één en ander echter door den wereldkampioen is geprovoceerd is buitengewoon fraai! De juiste zet was 47-42.

25. — — 14-19

De inleiding van een fraaie offercombinatie, welke een idee geeft van het doorzicht van Raichenbach.

26. 40-35 19x30
27. 35x24 18-23

Gedwongen.

Prachtig.

28. 28x19 21-26

Het zaakje zit mooi in elkaar : 32-28, gevolgd door 47-42, faalt wegens 8-12!! enz. met winst!

29. 32-28 — —

Gedwongen, want ook het volgende verliest een schijf. 29. 27-21, 26x28; 30. 38-33, 16x27; 31. 33x31, 4-10; 32. 39-33, (of?) 13-18; en er is geen verdediging meer tegen 9-14.

29. — — 26x37

30. 38-32 37-31

Gedwongen.

31. 36-31 41-46

Gedwongen.

32. 28-23 46x28

33. 23x32 — —

Wit heeft het beste antwoord gevonden, echter het stuk op 19 blijft geëxponeerd staan en Wit zal dus alles moeten beproeven om voldoende stellingcompensatie te krijgen voor de schijf welke hij tenslotte zal moeten verliezen.

33. — — 13-18

Het begin van den aanval op het witte stuk op 19.

34. 39-33 11-17

Door mij werd na afloop van de partij de volgende spelgang aangegeven.

34. — — 4-10; 35. 44-39, (gedw.) 9-14; 36. 33-28, 14x23; 37. 28x19. 8-12; 38. 39-33, 2-7; 39. 33-28, 11-17; 40. 45-40, 18-22; 41. 27x18, 12x14. Wel heeft Zwart nu een stuk gewonnen, echter blijft bij

analyse dat ook dan Wit door 42, 31-27, voldoende stellingcompensatie heeft, om gemakkelijk remise te bereiken.

35. 44-39 8-12
36. 33-28 3-8

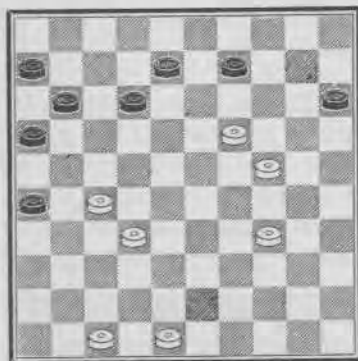
Belet 34-29, wegens 16-21, 17-22; 12x21; 18-22; 25-30; 9-13 enz. met winst.

Juist doordat dit zetje er in komt, is de schijf op 19 nu definitief verloren.

37. 31-26 18-23
Sterker lijkt mij hier eerst 4-10.
38. 39-33 23x14

Diagram 40.

Stand na den 45en zet van zwart

39. 34-30 25x34
40. 33-29 34x23
41. 28x10 9-14

Dit is de pointe.

42. 10x19 4-9
43. 45-40 2-7
44. 26-21 De beste 17x26
45. 40-34 7-11

Wit heeft voldoende compensatie in de stelling weten te verkrijgen voor zijn materieele achterstand en winst is voor Zwart niet meer mogelijk.

46. 34-30 Dreigt dam
46. — 8-13

Hier is 9-14 ook remise.

47. 19x17 11x31
48. 48-42 6-11
49. 24-19 11-17
50. 30-25 9-14

Gedwongen.

51. 19x10 15x4
52. 32-28 16-21
53. 28-23 17-22
54. 25-20 22-27
55. 20-14 31-36
56. 23-19 27-32
57. 19-13 Remise gegeven.

Een buitengewoon fraaie combinatiepartij, waarin ik feitelijk wel iets meer kreeg dan mij toe kwam!

23e PARTIJ.

Een mooie aanvalspartij. — Ik laat de winst loopen!

In deze partij, weder gespeeld in „Victoria”, viel de beslissing, in zooverre, dat, doordat de partij remise werd, ik ten hoogste met mijn tegenstander gelijk kon komen en de Franschman daardoor dus definitief in het bezit van zijn titel bleef.

Dit resultaat was des te teleurstellender voor mij, omdat ik, mede geholpen door eenige minder sterke zetten van mijn tegenstander, heel mooi de winststelling had weten te bereiken.

Op het moment dat ik de vrucht nog slechts had te plukken, faalde ik jammerlijk, tevens mijn laatste kans verspelande!

Raichenbach signaleerde zelf direct na afloop van de partij op welke wijze ik had kunnen winnen.

Om mij een weinig te troosten, liet de Haas mij bovendien zien, dat ik ook nog op een andere wijze had kunnen winnen.

Tenslotte begon ik te gelooven, dat het feitelijk moeilijker voor mij was geweest, deze partij remise te maken, dan te winnen!

Die de goden willen straffen, slaan ze met blindheid!

Wit	Zwart
M. Raichenbach	B. Springer
1. 34-29	19-23
2. 39-34	14-19
3. 44-39	10-14
4. 50-44	5-10
5. 29-24	—

De meest tamme voortzetting. De randspelvoortzetting 31-26, 20-25; 37-31, 14-20; 41-37, 20-24; schijnt Raichenbach dan toch uit den weg te willen gaan, ondanks het voordeel, door hem in de 17e partij daarmee verkregen.

5. —	20x29
6. 33x24	19x30
7. 34x25	17-22

Ik begin maar onmiddellijk weer den strijd om het midden, daar, zooals reeds in een vorige analyse gezegd, ik heb meenen te constateeren, dat dit genre spel Raichenbach nog het minst ligt!

8. 31-26	11-17
9. 37-31	7-11
10. 31-27	22x31
11. 26x37	17-22
12. 37-31	1-7
13. 41-37	11-17
14. 46-41	7-11
15. 35-30	17-21
16. 32-27	—

Hier houd ik de voortzetting 31-27 voor sterker dan de tekstzet.

16. —	21x32
17. 37x17	11x22
18. 31-26	15-20

Met het doel één om één ach-

teruit te spelen, om de noodige speelruimte te behouden.

19. 41-37	10-15
20. 37-32	14-19
21. 25x14	19x10
22. 42-37	10-14

Nu kan 32-27 toch niet omdat Zwart dan 9-14 laat volgen met schrijfwinst.

23. 47-42	14-19
24. 40-34	15-20

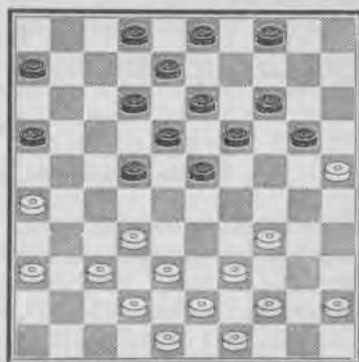
Sterk gespeeld. Belet de afbraak van zijn centrumstelling door 30-24 enz.

25. 30-25	9-14
-----------	------

De Zwarte opzet is gelukt. Wit is geheel van het midden gedrongen en heeft reeds thans zeer moeilijk spel.

Diagram 41.

Stand na den 25en zet van zwart

26. 44-40	20-24
27. 26-21	—

Het is moeilijk, voor Wit hier

iets beters aan te geven, daar op 40-35 Zwart met 24-30 zou kunnen voortzetten.

27. — —	16x27
28. 32x21	6-11
29. 21-16	4-9

Vervalt niet in de dogmatische voortzetting van 11-17. Het is duidelijk dat het Zwarte spel er op ingericht moet blijven om op het goede moment veld 27 te kunnen bezetten. Hier thans een Wit stuk op 16 toestaan zou gelijk staan met tijdverlies, daar hierdoor Zwart in zijn aanvalsplannen belemmerd zou worden. Het was van den wereldkampioen dan ook heel tactisch om hier naar 21 te ruilen, in de hoop, dat Zwart zich op schijf 16 zou gaan blindstaren.

30. 16x7	2x11
31. 39-33	— —

Dreigt met 34-29 een schijf te winnen.

31. — —	24-29
---------	-------

Het is een vraag of hier 23-29 niet meer effect resorteert.

32. 33x24	19x39
33. 43x34	14-19

Ook 23-28 is een belangrijke voortzetting en agressiever dan de tekstzet.

34. 34-29	— —
-----------	-----

Haalt zooveel mogelijk stukken van het bord.

35. 40x29	19-23
35. 40x29	19x23

Stuurt geheel op het eindspel aan, daar dit heel voordeelig be looft te worden.

36. 37-32 De beste	23x34
37. 32-28	22x33
38. 38x40	9-14

Het is duidelijk dat Zwart, met al zijn stukken op het midden, be-

ter staat!

39. 40-34	13-19
40. 34-29	19-23
41. 29-24	8-13

Dreigt 23-29; 14-20 en 13-19.

Het is echter zeer de vraag of direct 23-28 niet sterker is.

42. 42-37	— —
-----------	-----

Vrijwel gedwongen.

42. — —	11-16
43. 48-43	16-21
44. 43-38	23-28
45. 36-31	— —

Het is duidelijk dat Wit 21-27 niet mag toelaten, daar dan de stelling in elkaar zakt. Bovendien wordt de sterke zet 18-22 belet door de remise-combinatie 38-33 49-43, 31-26, enz.

45. — —	3-8
---------	-----

Misschien is 12-17 beter.

46. 24-20? Een zwakke voortzetting, welke tot verlies moet leiden. Meer kans geeft 45-40-34-29 enz., waarna het voor Zwart nog zeer moeilijk zal zijn, iets definitiefs te bereiken.

46. — —	12-17
---------	-------

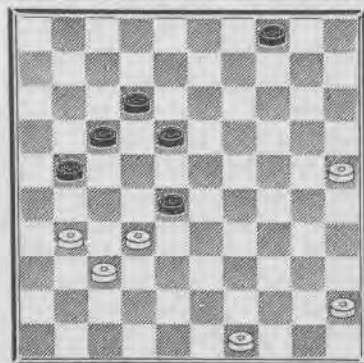
47. 20x9	13x4
----------	------

48. 38-32	8-12 !!
-----------	---------

Verkrijgt hierdoor de winststelling.

Diagram 42.

Stand na den 48en zet van zwart

49. 32x23 19x28
 50. 37-32 17-22

Ook het volgende, door de Haas gesignaleerd en ook door mij wel gezien, gaf de winst 50. — 21-26; 51-31-27, 29-33; 52 45-40, (of?) 12-18; 53. 27-21, (gedw.) 17-22; 54. 21-16, (of?) 22-27; 55. 32x21, 26x17; 56. 49-43, 16-22; 57. 40-35, 22-27; 58. 35-30, 27-32; 59. 30-24, 18-13; 60. 43-39, 13-9; en Zwart wint gemakkelijk. Ik prefereerde echter den tekstzet, daar deze een snellere winst geeft.

51. 25-20 12-17??

Een grove fout, waarmee ik een tempo verspeel en Wit nu nog net remise kan maken. Met één zet verspeel ik de vrucht van een laborieusen arbeid van 4 uren! Wel heel erg spijtig, vooral daar juist door deze fout tevens de beslissing van de match is gevallen.

Als volgt was de eenvoudige winst mogelijk.

51. — — 29-33 !!

dreigt nu 33-38, gevolgd door 21-26. Tevens is Wit 32-28 niet goed, wegens Zwart 12-17, gevolgd door 21-26 enz. met winst. 52. 49-43, is dus gedwongen. 33-38 en Zwart wint, want 31-26 faalt op 38x49 en 49x25!!

52. 20-14 !! — —

Forceert remise.

52. — — 29-33
 Te laat.

53. 49-43 — —

De voor mij onaangename verrassing! Ik ben nu gedwongen steeds achter twee schijven te loopen, waardoor Wit gelegenheid krijgt te „plakken“!

53. — — 33-38
 (of?)

54. 14-10 Natuurlijk

54. — — 38x36

55. 10-5 4-9

56. 45-40 21-26

Hoopt nog op 5-32, waarna Zwart alsnog zou winnen door 22-28 enz., waardoor de dam wordt opgevangen.

24e PARTIJ.

Een kalm verloop! — Zeer grillig middenspel!

We naderen het einde! De 24e partij, op één na de laatste! Onnoodig te zeggen, dat, nu eenmaal de beslissing gevallen was, de belangstelling heel wat minder groot was dan de vorige keeren.

Het was heel goed gezien van de organisatoren, om, in navolging van Den Haag, de laatste partijen te laten toelichten door onzen nationalen kampioen, den heer Keller.

Ik geloof, dat, wil men in de toekomst van dammen een kijkspel maken, d.w.z. het publiek er heen krijgen, men noodwendig een soort van explicateur zal moeten aanstellen.

Immers, het dammen is zoo enorm moeilijk, dat het voor het groote publiek ongelukkig niet te volgen is. Men zal het dus aantrekkelijk moeten maken door de bedoelingen van de spelers te laten verduidelijken door hen, die daartoe in staat zijn!

Naar mij gewerd, heeft Keller zich op héél verdienstelijke wijze van zijn taak gekweten.

Wit	Zwart
B. Springer	M. Raichenbach
1. 32-28	18-23
2. 33-29	23x32
3. 37x28	19-24
4. 39-33	14-19
5. 41-37	20-25
6. 29x20	25x14
7. 37-32	12-18
8. 34-29	7-12
9. 46-41	14-20
10. 44-39	10-14
11. 41-37	5-10

De zet 20-24, door Raichenbach in deze opening in vorige partijen gespeeld, schijnt hem geen bevrediging te hebben gegeven. Dit punt van aanval krijg ik tenminste in deze partij niet meer. Het wil mij inderdaad voorkomen, dat de thans gevolgde opzet een versterking is voor Zwart.

12. 29-23 — —
Een zeer tamme voortzetting, gespeeld met het doel om toch nog te trachten iets tegen den langen vleugel van Zwart te beginnen. Sterker lijkt mij echter het volgende: 12. 50-44, 1-7; 13. 40-34, 19-23; (A) 14. 28x19, 14x23; 15. 33-28! en Wit krijgt heel goed spel, daar Zwart de afruil moet toelaten, want 15. — —, 13-19; mag niet omdat Wit wint door 16. 28-22! 17x28; (Op 18x27; 29x18 enz. wint) 17. 34-30, enz. met winst.

A) 13. — —, 18-23; 16. 29x18, 12x23; 17. 33-29, en weer moet Zwart de afruil toestaan want 13-18 zou weer verliezen door 28-22 enz.

12. — —	18x29
13. 33x24	20x29
14. 28-22	17x28
15. 32x34	19-23
16. 39-33	— —

Direct 34-29 ligt meer in den lijn en lijkt mij ook sterker.

16. — —	14-19
17. 37-32	10-14
18. 34-29	23x34
19. 40x29	1-7
20. 50-44	— —

Logischer is 32-28. Waarom moet 19-23 nu weer worden toegelaten?

20. — —	12-18
21. 44-40	— —

Welk inzicht ik op het moment van deze partij had om angstvallig van het centrum af te blijven, weet ik momenteel niet meer.

21. — —	14-20
22. 43-39	— —

Thans kan op 32-28 gunstig 19-23 volgen. Voorts heeft hier 29-24 geen betekenis omdat Zwart door 18-23 zeer goed spel verkrijgt. Dit alles ontstaat doordat Wit nog niet op het centr. is.

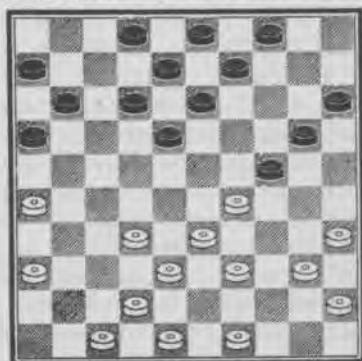
22. — —	7-12
23. 31-26	— —

Een ongewone zet. Ik moet wel in een zeer eigenaardige stemming zijn geweest om tot zetten te komen, welke lijnrecht tegen mijn opvattingen indruischen.

23. — —	19-24
---------	-------

Diagram 43.

Stand na den 23en zet van zwart

24.	42-37	20-25
25.	29x20	25x14
26.	39-34	14-19
27.	47-42	9-14
28.	34-29	14-20
29.	26-21	— —

Dit moet wel, want zolang er een Wit stuk op 26 staat, kan Wit moeilijk het midden bezetten.

29.	— —	16x27
30.	32x21	11-16

Goed gespeeld. Haalt zooveel mogelijk stukken van het midden af.

31.	37-32	16x27
32.	32x21	19-24

Zwart heeft thans een zeer goede stelling en Wit heeft moeilijk spel.

33.	42-37	4-9
34.	37-32	9-14
35.	32-28	— —

Hier was de volgende verwickeling door Zwart 12-17; 24-30; 13-19; enz. met dam.

35.	— —	14-19
36.	36-31	2-7
37.	40-34	7-11

Hier was de volgende verwickeling mogelijk: 37. — — 20-25; 38. 29x20, 15x24; 39. 34-29, gedwongen, want Zwart dreigt schijfwinst door 18-22 en 24-30 enz.

39. — —, 25-30; 40. 29x20, 19-23; 41. 20x29, 3-9; 42. 35x24, 13-19; 43. 24x11, 6x37; 44. 29-24, 37-41; 45. 45-40, met kansrijk spel daar Zwart geen dam kan halen.

Keller poneerde hier inplaats van Zwart's tekstzet de voortzetting 6-11. Ook m.i. is deze voortzetting veel sterker en moet, naar mijn meening, zelfs tot winst leiden voor Zwart.

Raichenbach is echter van mee-

ning, dat Wit over voldoende resources blijft beschikken. Het is een studie overwaard!!

38.	31-26	20-25
39.	29x20	15x24
40.	34-29	11-16
41.	29x20	25x14
42.	28-22	16x27
43.	22x11	— —

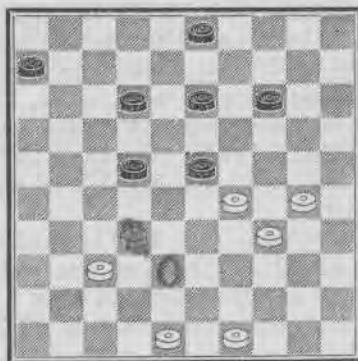
Het eenige wat Zwart met zijn laatste zettenreeks bereikt heeft, is vereenvoudiging. Tastbaar voordeel is echter niet meer voor hem aanwezig.

43.	— —	19-23
44.	31-27	12-17
45.	45-40	17-22
46.	40-34	22x31
47.	26x37	18-22
48.	35-30	8-12
49.	33-29!!	12-18

Het eindspel is thans volkomen gelijk en de Witte tegenaanval is ten minste zoo gevaarlijk als de Zwart-formatie, welke vastgelegd wordt.

Diagram 44.

Stand na den 49en zet van wit

50.	38-32 !!	6-11
51.	37-31	3-8
52.	32-27	8-12
53.	49-44	— —

Forceert een gemakkelijke re-
mise.
53. — — 12-17
54. 44-40 11-16
55. 40-35 23-28 !!

Gedwongen maar ook goed.

Natuurlijk mag 17-21 niet, daar dan Wit 29-24-19 laat volgen, met de winst van een schijf en tevens de partij.

56. 29-23 — —

Ook dit is gedwongen, daar 17-21 dreigt en 31-26 Wit groote verlieskans geeft.

56.	— —	18x40
57.	27x20	40-44
58.	20-14	44-50
59.	14-10	28-33
60.	10-5	33-39

Remise gegeven.

Een weinig emotioneele partij.

Het middenspel had zeer belangwekkend kunnen worden, indien Zwart bij den 37en zet met 6-11 had voortgezet, inplaats van 7-11.

Thans werd het einde zonder al te groote schokken bereikt.

25e PARTIJ.

Een geraffineerde combinatie! — Ik besluit goed!

Voor de slotpartij, eveneens gespeeld in de lunchroom van „De Bijenkorf“, bleek enorme belangstelling te bestaan!

Vermoedelijk was dit te wijten aan het feit dat velen tegenwoordig wilden zijn bij de huldiging van den kampioen.

Met de autoriteiten was overeengekomen, dat ze om 11 uur aanwezig zouden zijn, daar men had aangenomen, dat tot zoo laat de partij wel zou duren..

Ik dreigde den geheelen avond te bederven, doordat ik, na een heel fraaie positiecombinatie, reeds vroegtijdig een schijf winst had verkregen. Daar Raichenbach zoo vriendelijk was, toen nog een blunder te maken, was de partij reeds om 10 uur afgelopen!

Daar zaten we nu, zonder de officials en het Comité van organisatie was er werkelijk een beetje verlegen mee.

Daarom nam de heer de Haas, voorzitter van het Comité Den Haag, even het woord, om de aanwezigen wat bezig te houden. Bijna was deze redevoering aanleiding geweest tot een tweede spectacle, echter, bijtijds vond ieder zijn bezinning terug en was het incident bezworen!

Wit	Zwart
M. Raichenbach	B. Springer
1. 34-29	17-22
2. 40-34	11-17
4. 50-45	1-7
Beter dan 6-11.	
4. 50-45	1-7
5. 31-26	20-25
6. 37-31	19-23

7. 31-27	— —
Vrijwel gedwongen, daar Wit anders in moeilijkheden zou gera- ken.	
7. — —	22x31
8. 26x37	14-19
9. 33-28	15-20

Daar het spel nu klassiek gaat worden, wil Zwart zooveel moge-

lijk tempi verkrijgen en ruimt daarom ook schijf 15 op.

10. 39-33 20-24
Natuurlijk.

11. 29x20 25x14
Na deze openingszetten is de stelling van Zwart iets beter gebalanceerd dan die van Wit.

12. 44-39 16-21

13. 36-31 21-26

14. 41-36 14-20

15. 31-27 10-14

16. 49-44 — —

Wit wordt hier feitelijk voor het eerst met zijn eigen wapenen bestreden. Zwart heeft n.l. meer tempi weten te verkrijgen en tracht nu, geheel in den stijl van zijn tegenstander, het witte spel door zetjes van klein kaliber te ondermijnen. Verschillende zetten waren hier voor Wit niet mogelijk, door de kleine dreiging van 23-29; 18-22 enz.

De tekstzet is dus vrijwel gedwongen.

16. — — 5-10

17. 37-31 26x37

18. 42x31 10-15

Waardoor het ontkomen van schijf 46 belet wordt, daar Zwart dan dam zou maken door 17-21, 18-22, 12x21, 23-29 enz.

19. 47-42 4-10

Handhaaft de damdreiging, welke nog steeds 46-41 belet.

20. 27-22 — —

Deze voortzetting werd door sommige journalisten met de uitdrukking „gewaagd” betiteld! Dit is echter geheel onjuist, daar de tekstzet vrijwel gedwongen is. Immers, zooals gezegd is 46-41 nog steeds dam. De voortzetting welke alsdan nog in aanmerking komt is 34-30. Echter, ook die is niet

bevredigend, daar Zwart dan met 23-29 voortzet, dreigende een schijf te winnen door 29-33; 18-22 enz. Wit moet dan met 39-33 voortzetten, waarna Zwart, door 14-20x29 een schijf wint, daar er tegen de dreiging 18-22 geen verdediging meer aanwezig is. Waaruit blijkt dat de voorlichting in de pers nog wel eens wat te wenschen overlaat.

20. — — 18x27

21. 31x22 20-24

Zwart speelt de opening zeer sterk. Weer wordt 46-41 belet, ditmaal door 24-29 enz.

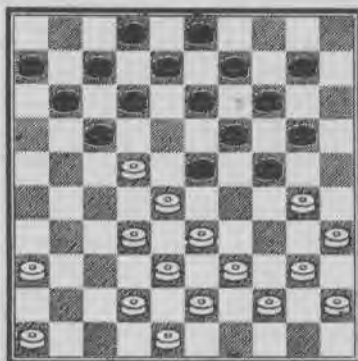
22. 34-30 — —

Andere zetten, bijv. 34-29 of 33-29 geven geen bevredigend spel voor Wit. Vooral de laatstgenoemde voortzetting is niet overzichtigelijk.

22. — — 15-20

Diagram 45.

Stand na den 22en zet van zwart

Een mooie zet. Thans lijkt voor Wit het moment gekomen om schijf 46 in het spel te brengen, vooral omdat, na 30-25, 10-15; Wit weer moeilijk spel zou hebben, omdat dan 46-41 weer onmogelijk zou zijn geworden.

23. 46-41 ??
 Loopt in een mooie combinatie!
 23. — — 23-29 !!

Een prachtzet, even verrassend als sterk! Plotseling moet Wit een stuk verliezen. Immers, men zie de volgende mogelijkheden: 24. 30-25, (A) 29-34!! 25. 39x30, (de beste) 19-23; 26. 28x19 (de beste) 17x46; 27. 43-39, (de beste) 14x23; 28. 30x28, 46x14; 29. 33-28, (de beste) 14x34; 30. 25x5, 34-29; 31. 42-37, 29-33; en Zwart wint drie stukken, terwijl de Witte dam bovendien zeer slecht staat. Een 10-zetten diepe combinatie, welke, door de vele mogelijkheden, heel wat van het voorstellingsvermogen eischt!

A) 24. 39-34, 19-23; enz. altijd raak.

24. 41-37 Dus gedwongen
 24. — — 20-25

De pointe van de combinatie.
 25. 22-18 — —

Moet in ieder geval een stuk verliezen, daar op iedere andere zet Zwart door 19-23 dan haalt. X

25. — — 12x23
 26. 37-31 25x34
 27. 39x30 7-12

Wit heeft eenige compensatie in de stelling, welke Zwart door eenige krachtige zetten te niet gaat doen.

28. 43-39 12-18
 Dreigt 29-34 enz.

29. 30-25 Dus gedwongen
 29. — — 11-16

30. 31-27 17-21
 31. 42-37 21-26
 32. 35-30 — —

Door tempogebrek gedwongen, moet Wit zijn eenige compensatie prijs geven, zoodat hij thans een verloren partij speelt, daar Zwart nu een gezonde plus-pion heeft.

32. — — 24x35
 33. 33x24 19x30
 34. 25x34 2-7
 35. 28x19 14x23
 36. 39-33 7-11
 37. 33-28 ?? — —

Een blunder, welke het onafwendbare einde alleen verhaast!
 37. — — 8-12

En Wit gaf onmiddellijk op. Wel jammer dat deze fraaie combinatiepartij aan het eind ontsierd wordt door dezen blunder!

Ik wil deze analyses besluiten met een woord van dank te brengen aan de Comité's welke voor zulk een uitstekende organisatie hebben gezorgd, daarbij het bondsbestuur niet vergetende!

Voorts een woord van dank aan allen die mij hun schriftelijke blijken van medeleven deden toekomen. Het waren er te veel om allen afzonderlijk te bedanken en daarom hoop ik, dat ze genoeg zullen nemen met mijn, langs dezen weg, betoonden dank!

En zoo behoort deze match dan weer tot het verleden!

AANTEKENINGEN